

El setmanari de més difusió de Catalunya

Membre de la UCIP

Catalunya Cristiana

"Tots els qui viuen portats per l'Esperit de Déu, són els fills de Déu. Perquè vosaltres no heu rebut pas un esperit d'esclaus... sinó un esperit que ens ha fet fills i ens fa cridar: Pare!"

(Rm 8, 14-15)

Director:
Joan E. Jarque i Jutglar

SETMANARI POPULAR D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSES

50 Ptes.

AFINANT

Anem per feina!

Amb la Pentecosta es clou la festa pasqual. Cinquanta dies de celebració joiosa, reviscuda insistentment cada diumenge, per refermar la nostra fe i proclamar-la a tothom: Jesús, el Crist, ha ressuscitat de debò. En el llenguatge saborós de Pere, "ha engollit la mort i s'ha assegut a la dreta de Déu".

La "biografia" de Jesús, és a dir la seva missió, la seva feina en el temps-espai i des de la condició humana, arriba a terme amb la Resurrecció-Ascensió. I comença la nostra "biografia", la nostra feina; la dels que per la fe del cor i la confessió dels llavis som santificats i incorporats a Ell. A nosaltres pertoca ara, fidels al seu Esperit, dur a terme el seu designi: retornar a Déu, tots els homes, tot l'home, i tota la creació amb ell. La comesa és àrdua i agradable alhora. Paradoxalment es tracta d'una bona notícia, però requereix coratge l'anunciar-la. Com Pau, a Damasc i després a Jerusalem i arreu, ens cal "predicar el nom de Jesús". És a dir anunciar que, en Ell, l'home no té com a passat l'atzar, sinó l'Amor; que el seu futur no és la mort no-res, sinó la VIDA PLENA.

Joan E. Jarque i Jutglar

SUMARI

2.000 persones commemoren a Montserrat una efemérides missionera.

Pilar Malla: "Manca imaginació per combatre l'atur".

80è aniversari del naixement de mossèn Tarrés.

POBLET ÉS AQUEST DIUMENGE CAPITAL JUVENIL DE CATALUNYA

Milers de joves hi celebren l'Aplec de l'Esperit per tal de pregar i analitzar temes tan punyents com el Tercer Món, l'atur, la Teologia de l'Alliberament, cultura moderna i religió, alcoholisme i drogues, joves i sectes, etc.

Tal i com ja va anunciar àmpliament en el seu dia CATALUNYA CRISTIANA, aquest cap de setmana milers de joves provinents de tot Catalunya s'aplegaran a Poblet, en un esdeveniment del qual en són plens protagonistes. L'Arquebisbe de Tarragona ha aprovat aquesta iniciativa i està amb ells aquest diumenge.

Els bisbes americans

s'oposen a la pena de mort

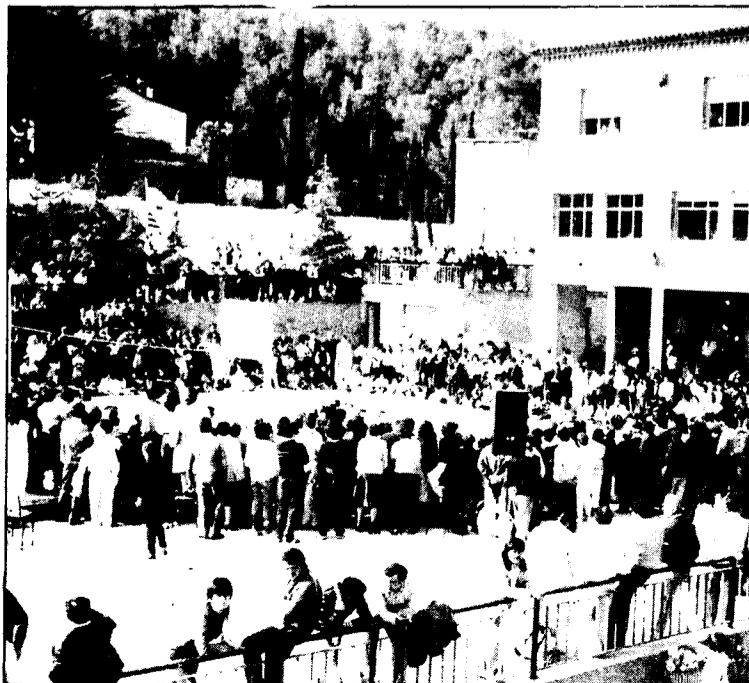
NEW YORK.— El Tribunal Suprem de l'Estat nord-americà de Virgínia ha suspès a última hora la pena de mort d'un home de 39 anys, Willie Turner. Fou condemnat per l'assassinat d'un joier atracat a mà armada. La sentència, electrocutament a la cadira elèctrica, fou suspesa sis hores abans de l'execució. El president del Tribunal ha refusat dir si l'Episcopat americà havia intervingut a favor del condemnat.

Willie Turner hauria estat el 43a americà executat des del restabliment de la pena de mort l'any 1976. L'Episcopat americà sempre ha mantingut una actitud de rebuig vers la pena capital, que no considera com un mitjà eficaç de dissuasió de la criminalitat. A la pena capital els bisbes també hi oposen la noció d'absolut respecte per la vida humana.

L'Episcopat americà també té en compte el delicat problema de la possibilitat d'errors judicials, així com l'eventual conversió d'un delinqüent després de llargs anys de presó. Hom es recorda també de l'execució de Robert Sullivan, l'any 1983, quan el Papa va intervenir a favor seu i els bisbes americans estaven convençuts de la seva innocència.

LES ESCOLES CRISTIANES DEL BAIX

LLOBREGAT S'APLEGAREN A BEGUES

"Us encoratjo ben sincerament en el vostre treball" els digué en una salutació el cardenal Jubany

BEGUES.— Tingué lloc fa pocs dies un esdeveniment important per a les escoles cristianes del Baix Llobregat B., ja que celebraren la Primera Trobada de les Comunitats Educatives en el marc de les instal·lacions de l'escola Sant Lluís-Bosch, de Begues. Hi participaren les vuit escoles cristianes del Prat de Llobregat, Sant Boi, Gavà, Begues i Viladecans.

El matí fou dedicat a activitats esportives de tot tipus, i a la tarda els alumnes de les diverses escoles es feren demostracions artístiques, culturals i folklòriques: només uns quants exemples del que realitzen amb vista a la seva formació integral.

La trobada havia estat organitzada per les Associacions de Pares d'Alumnes, que mostraren evident satisfacció per l'extraordinària participació, ja que fou un dia d'intensa convivència per part de prop de dos milers de famílies. Un intent

de pluja a mig matí no arribà a trencar el ritme de la festa.

L'acte final de la trobada fou una Concelebració Eucarística en els patis de l'escola. La presidí el P. Francesc Riu, Secretari General de les Escoles Cristianes de Catalunya, que en l'homilia llegí unes paraules de salutació del Cardenal Jubany adreçades a tots els assistents: "Us encoratjo ben sincerament en els vostres treballs. El vostre bisbe i la diòcesi esperen molt del vostre interès i del vostre esforç per tot el que fa referència a l'escola cristiana. Us benixo ben afectuosament".

En conjunt, una bonica iniciativa de vuit escoles que han volgut compartir l'alegria d'una trobada de germanor en el context de les celebracions pasquals. Ben segur que aquesta iniciativa trobarà seguidors a d'altres comarques de Catalunya.

XXVIII VIATGE CULTURAL

2 de juny 1985

L'ESCALA - RUÏNES D'EMPÚRIES CASTELLÓ D'EMPÚRIES - ROSES

RUINES D'EMPURIES

Preu 1.700 pessetes, comprenent viatge, visites, propines, sorteig de llibres i dinar al restaurant.

Ruïnes d'Empúries (l'Escala). Visita al Museu Monogràfic de les Excavacions. Materials ibèrics, grecs i romans procedents de les ruïnes.

☆☆☆

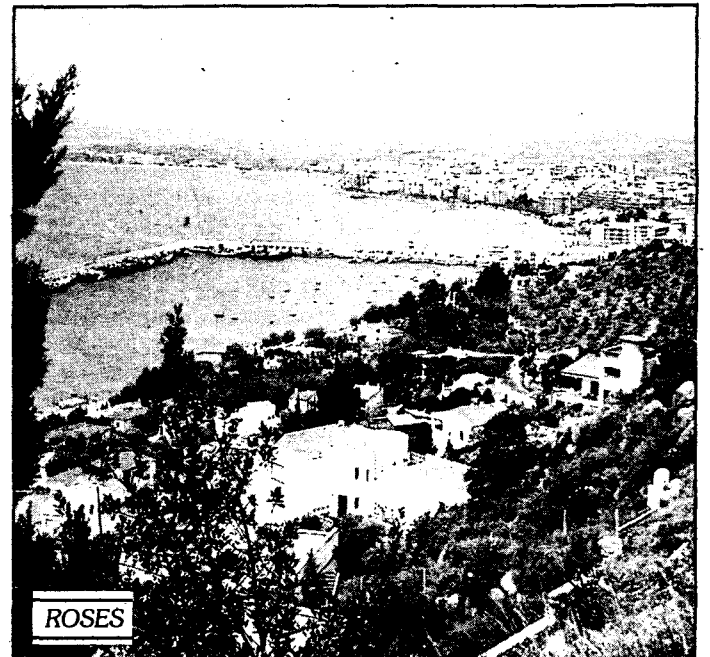
Castelló d'Empúries. Visita al Museu Parroquial. Orfebreria religiosa, pintura, escultura i mobiliari.

☆☆☆

Roses: Visita a la població.

☆☆☆

La sortida serà a les vuit en punt del matí, del carrer València xamfrà Balmes.

ROSES

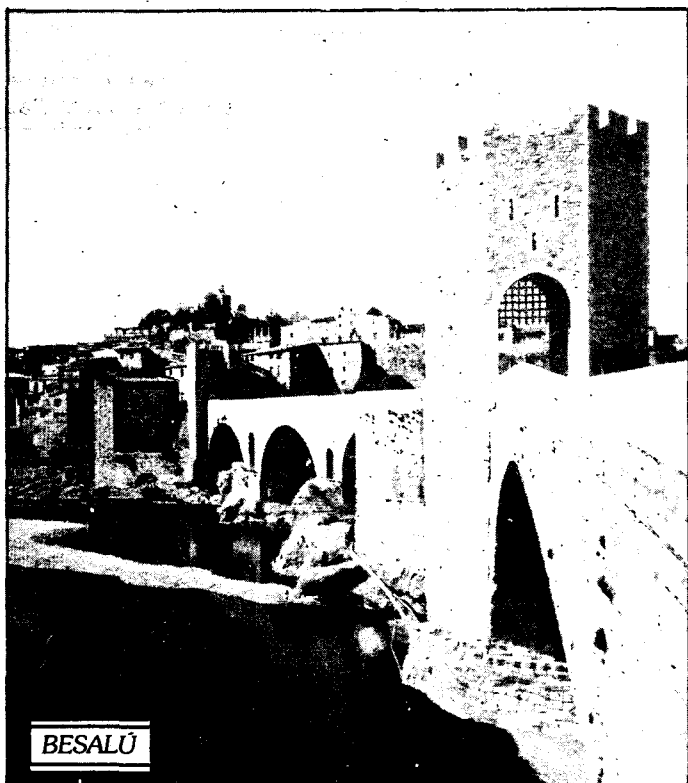
Restaurant Empòrium
Carretera de Roses, 23 Castelló d'Empúries

Formuleu la vostra inscripció el més ràpidament possible. Per a més informacions telefonau al núm. 215 27 39.

XXIX VIATGE CULTURAL

30 de juny 1985

BESALÚ - BEUDA - BASÍLICA DE PALERA

BESALÚ

Preu 1.700 pessetes, comprenent viatge, visites, propines, sorteig de llibres i dinar al restaurant.

Besalú: Nucli medieval declarat "Conjunt Històric i Artístic". Recorregut per la ciutat.

☆☆☆

Beuda: Basílica del Sant Sepulcre de Palera, tres naus amb llurs absis corresponets. Consagrada l'any 1085 i restaurada el 1959. Casa pairal el Noguer de Segueró.

☆☆☆

La sortida serà a les vuit en punt del matí, del carrer València xamfrà Balmes.

PALERA

Restaurant **Fonda Siqués "Cal Parent"**
Avinguda Lluís Companys, 6-8 - Besalú

Formuleu la vostra inscripció el més ràpidament possible. Per a més informacions telefonau al núm. 215 27 39.

EDITORIAL

El coratge paulí

En l'aniversari de l'atemptat que per poc li costa la vida, Joan Pau II no ha dubtat pas a realitzar el viatge pastoral als Països Baixos, Luxemburg i Bèlgica, tal com estava previst i malgrat l'oferta inqualificable d'una recompensa per qui l'assassinés. Fet marginal, sens dubte, i que margina un bon tros més els seus protagonistes. Tanmateix restarà en la història i no honora pas l'amable poble Neerlandès. Els oferim el nostre condol més sincer.

Les dificultats més serioses d'aquest viatge, sobretot als Països Baixos, han estat d'un altre ordre; d'aquell que preocupa veritablement el Papa més que no pas la seva integritat física, és a dir, la integritat de l'Església. La unió dels catòlics neerlandesos, més enllà de les legítimes diferències, amb el successor de Pere, amb llurs bisbes i entre ells. El catolicisme neerlandès, minoritari des dels temps de la Reforma, va ser fortament marcat durant segles per la necessitat de mantenir-se en oposició constant al rígid calvinisme dominant. El resultat, com és comprensible, fou una Església rígidament catòlica. El Concili Vaticà II va impulsar un moviment pendular difícil de centrar. El Concili i sobretot allò que avui ja s'anomena el miratge conciliar, és a dir, el prendre com a norma inspiradora del progrés en la vida cristiana, no pas els textos conciliaris (que generalment s'ignoren) o els comentaris coherents amb ells, sinó una vaga teoria de principis i afirmacions basades en allò que "el Concili hauria d'haver dit". El pèndol ha arribat molt enllà en aquells països en més d'un terreny —litúrgia, moral, dogma, pastoral— i, com és inevitable en aquests casos, el moviment de reacció ha fet també la seva aparició. Tot plegat caracteritzat molt peculiarment pel tarannà neerlandès, discutidor de mena —és gairebé un esport nacional—, arriscat per una llarga tradició marinera i de lluita contra el mar i d'una franquesa d'expressió difícil d'entendre en altres latituds. Probablement un Papa llatí hi hauria perdut el cap.

El Papa eslau ha sorprès a tothom. Des del seu gest de refusar el trepitjar les banderes locals a l'aeroport, el seu somriure i la seva serenitat s'han anat imposant suament. Ha escoltat sense immutar-se tot el que li ha volgut dir aquest poble orgullós del seu parlar franc. I els ha dit sense recriminacions i sense pal·liatius el que ell creia que els havia de dir... i que ells ja s'esperaven que els diria. Gosem afirmar que la "contestació" neerlandesa i Joan Pau II s'han trobat en el terreny comú de la franquesa.

Ningú no s'esperava que el Papa Wojtyła fes concessions a la "progressia" neerlandesa, i s'hauria errat el qui hagués temut que pronunciés condemnacions. Fidel a si mateix ha explicat el sentit de la llibertat, ha afirmat la necessitat de la unitat, ha reclamat el dret del Papa a nomenar els bisbes, ha recordat als religiosos els fonaments de la vida consagrada. Ha sorprès els col·laboradors de les institucions socials amb una reflexió original sobre els drets de l'home i la seva dignitat, protestant contra totes les formes de degradació moral i social, conseqüències inevitables de la "permissivitat" com a norma de conducta. Però no ha condemnat pas les experiències catequístiques i pastorals i ha encoratjat explícitament el laicat, tan actiu en aquell país, a col·laborar plenament amb els seus pastors. Als joves, a Amersfoort, que li manifestaren que no es trobaven bé dins de l'Església, els ha respost clarament que "ser cristià és escollir una certa incomoditat"...

Quan escrivim aquestes ratlles, el viatge apostòlic de Joan Pau II continua pel Benelux. Com sempre el fruit d'aquests viatges, talment com la llavor del sembrador, no es pot segar l'endemà de la sembra. L'esdevenidor dirà si l'Església neerlandesa, guarida de l'antic Calvinisme i del post-conciliarisme, tornarà a ser una de les Esglésies més missioneres del catolicisme.

En el cinquantenari de Ramón i Cajal

El científic davant Déu

El 17 d'octubre del 1984 es compliren els cinquanta anys de la mort de Ramón i Cajal, un dels científics més destacats en la ciència del cervell. Premi Nobel de Fisiologia i Medicina el 1906, Cajal realitzà alguns dels seus descobriments més importants essent catedràtic de la Universitat de Barcelona. La Facultat de Medicina va dedicar-li un homenatge l'anterior 1 de març, amb una conferència de Sir John Eccles, Premi Nobel del 1963 per treballs en la mateixa línia d'investigació.

En una commemoració posterior presidida pel Rei d'Espanya, Pedro Laín Entralgo, catedràtic, President de la Reial Acadèmia de la Llengua i biògraf de Cajal, pronuncià una conferència en la qual va destacar alguns trets importants del savi espanyol, que suggereixen interessants reflexions per a la nostra època.

L'home actual es veu freqüentment intoxicat per una contaminació materialista. Se li repeteix que, en nom de la ciència, no hi ha veritats definitives, i que el sentit de la seva vida no pot anar més enllà de les satisfaccions passatgeres que cadascú trobi com pugui. La ciència seria l'únic coneixement vàlid, i no permetria arribar a res semblant a l'esperit, a l'ànima i a Déu, i a uns valors morals permanents. Sembla obligat "estar de tornada" de tot: no hi ha misteris o, si n'hi ha, només la ciència els podrà esclarir.

És important reflexionar sobre aquesta situació. És cert que hi ha problemes molt urgents com la fam, la misèria i les injustícies. Però també sembla clar que no se solucionaran si no s'aconsegueix canviar la mentalitat materialista. Si no som més que "coses" o, en tot cas, simis amb un cervell més evolucionat que els altres, l'humanisme queda reduït, en el millor dels casos, a un sentimentalisme no massa profund. Per millorar el món cal millorar els homes i les seves idees.

Un antídoto eficaç enfront el materialisme pseudo-científic és la reflexió sobre la mateixa ciència, incloent els mateixos científics que més han contribuït en el seu desenvolupament, també els qui —com Cajal— no plantegen les seves idees des d'una perspectiva religiosa confessional.

Enfront l'estretor del científic que elimina tot misteri, Cajal mostra una actitud de profunda admiració davant la naturalesa, i diu: "¡Quants fets interessants deixaren de convertir-se en

descobriments fecunds, per haver cregut els seus primers observadors que eren **coses naturals i corrents**, indignes d'anàlisi i meditació! ¡Oh, la nefasta inèrcia mental, la **inadmirabilitat dels ignorants!**". Davant del món visible, Cajal adverteix que "en el fons d'ell tot és arcà, secret i meravella", fent seva la frase de Saint-Hilaire: "davant nostre sempre hi ha l'infinit".

La ciència resol problemes, i, al fer-ho, ens mostra una naturalesa davant la qual l'admiració és més gran a mesura que més i millor se la coneix. Encara que en algun moment Cajal pensà que els éssers vius són com unes màquines, més tard va dir: "avui jo no subscriuria sense cap restricció aquest concepte de vida. En ella... es donen fenòmens que pressuposen causes absolutament incomprendibles". Per exemple, la perfecció dels òrgans dels vivents: "com més estudió l'organització de l'ull de vertebrats i d'invertebrats, menys comprenc la causa de la seva meravellosa i exquisidament adaptada organització".

La rigorosa reflexió sobre aquests temes condueix fàcilment vers l'existència de Déu i l'espiritualitat de l'home. És el que va succeir a Cajal que, com senyala Laín Entralgo, declarà obertament i solemnement que, en el seu camí intel·lectual, mai no deixà d'atendre's a dos sobirans principis: "l'existència de l'ànima immortal i la d'un ésser suprem, rector del món i de la vida".

La neurofisiologia estudia la part física més característica de l'home: el seu cervell. La relació de la nostra personalitat amb el nostre cervell no té cap comparació amb cap altre òrgan. Cajal fou el pioner en aquest àmbit i, també Eccles cinquanta anys més tard, considerava ridícul reduir el pensament humà a un producte del cervell. A més, com senyala David Hubel, Nobel de Medicina del 1981, "Cajal adduí nombroses proves que demostraven que les interconnexions entre les neurones no es feien a l'atzar, com de vegades s'havia suposat, sinó més aviat eren l'antífesi perfecta de la casualitat". El progrés científic manifesta clarament un ordre natural enormement complex i sofisticat, que arriba a fer possible l'existència d'un ésser intel·ligent com l'home. ¿És admissible creure que això esdevé de manera purament cega? Sant Tomàs d'Aquino fonamentà la seva "cinquena via" per demostrar l'existència de Déu en l'experiència que, éssers carents d'intel·ligència, obren per un fi. La neurofisiolo-

gia i la biologia molecular eixamplen enormement la base de la cinquena via: ens trobem amb **coses** (com l'ADN, que, a fi és un **àcid químic**) capaces de programar quelcom com el cervell humà que és, possiblement, la més gran meravella que existeix en la naturalesa material: uns cent mil milions de cèl·lules nervioses o neurones, connectades mitjançant uns potser cent bilions de sinapsis, amb una organització i funcionament capaços de regular amb total senzillesa i eficiència el fabulosament complex comportament de l'home. Com molt bé se sap, tot això —i moltes coses més— s'organitza partint de la informació continguda a l'ADN del zigot, una sola cèl·lula que origina tot el cos humà.

Es sorprenent que, qui conegui aquestes dades, no arribi a afirmar l'existència de la Intel·ligència divina que els ha projectat i realitzat, i de la intel·ligència humana que, participant de la llum divina, els arriba a conèixer i a actuar sobre ells. Els progressos de la neurofisiologia durant més de cinquanta anys, des de Cajal fins a Eccles, connecten aquests dos Premis Nobel d'aquesta especialitat fascinant, senyalant la seva convicció comuna que, per damunt de la matèria, existeix la intel·ligència humana que radica en l'ànima immortal, i existeix un Déu infinitament savi i poderós que ha creat la naturalesa, ens ha donat capacitat de conèixer-la, i també el manament de dominar-la: una capacitat que ens permet admirar i glorificar el Senyor de l'univers, i un manament que ens compromet a utilitzar els nostres coneixements per al bé de l'home, de tots els homes que, per ser fets per Déu a imatge i semblança seva, són fills seus i germans entre si, i han d'estimar-se i ajudar-se.

Mariano Artigas

Catalunya
Cristiana

Difusió
controlada
per OJD

Redacció i Administració: C/. València, 244, 2on. 08007 Barcelona
Tels. 215 / 27 39 - 28 05 - 27 84
Publicitat: EDICIONS TERRA NOSTRA, S.A.
Impressió: Publicacions Periòdiques i d'Arts Gràfiques, S.A.L.
Dipòsit Legal: B. 14.387/79

Subscripcions anuals:

Catalunya: 2.500 pessetes; resta de l'Estat espanyol, Andorra, Gibraltar i Portugal: 3.000 pessetas.
Europa: 6.000 pessetes.
Amèrica: 7.750 pessetes.
Àfrica, Àsia i Filipines: 8.500 pessetes.
Oceania: 11.000 pessetes.

Santa Església Catedral Basílica.— La celebració de la Solemnitat del Corpus a la Catedral, serà el diumenge, dia 9 de juny, a les 7 de la tarda, i no a les 6 com s'havia anunciat.

Premi de Poesia "Amadeu Oller".— El proper dia 29 de maig, a les 8 del vespre, se celebrarà l'acte públic d'atorgament del Premi de poesia Amadeu Oller 1985, a la Sala Sant Medir, Constitució, 17. Amb l'assistència de l'Honorable Conseller de Cultura de la Generalitat de Catalunya.

Arxius Històric de les Corts.— Divendres, dia 31 de maig, a 2/4 de 8 del vespre, a l'Auditori Municipal (Pl. de Comas - C. de J. Molins), sessió sobre: "La història de la Residència Sacerdotal Sant Josep Oriol de les Corts (1875-1985)", a càrrec de Mn. Joan Bonet Baltà, historiador. L'acte serà presentat pel Sr. Albert Manent, escriptor i historiador.

Adoració Diurna de Barcelona.— Celebrarà la seva festa anual, el dia 30 de maig, a la Basílica del Tibidabo. A les 5 de la tarda, meditació a càrrec de Mn. Francesc Camps. A les 6, celebració de l'Eucaristia, presidida pel Consiliari Mn. Àngel Martínez. Acabarà amb l'Exposició solemne, benedicció i reserva.

I Centenari de la fundació de les germanes Terciàries Caputxines de la Sagrada Família.— Fundades pel caputxí Fra Lluís Amigó, bisbe de Segorb. Amb aquest motiu se celebrarà a la Residència "Assís", de Sant Quirze del Vallès, una Jornada dedicada a recordar la figura del P. Amigó i donar a conèixer la seva espiritualitat i la seva obra. La trobada vol tenir un profund caire franciscà. Invitem, doncs, tots els franciscans de casa nostra i tots els amics de Sant Francesc. Us esperem el dia 1 de juny, a les 11 del matí, a Sant Quirze del Vallès. Per informació: Tel. 711 25 01.

Oficinistes O.C.O.— (Rambles, 122). Dimarts, 11 de juny, a 1/4 de 8 del vespre, conferència a càrrec de Mn. Francesc de P. Sala i Arnó: "Estimem-nos com Crist ens estima".

Grups d'Oració i d'Amistat.— Diumenge, dia 2 de juny, a les 5 de la tarda, al Col·legi Sant Vicenç, c/ de les Carolines, 18, Recés, dirigit pel consiliari diocesà Mn. Albert Torrens.

Dimarts culturals del Fòrum Vergés.— Tenen lloc a les 6 de la tarda. Dia 28 de maig: "Encarnació i Inculturació", conferència amb diapositives, a càrrec del P. Pere Ribes s.j. Dia 4 de juny: "L'art barroc", conferència amb diapositives, a càrrec del P. Antoni Borràs s.j. Dia 11 de juny, "Estimar-se de bo de bo", conferència-reflexió a càrrec del P. Antoni Sobrero s.j. Projectió del Film sonor en color "Sueños, Amor, Sacramento". Dia 18 de juny: "Una aproximació al Txad a l'estiu del 84", conferència amb diapositives a càrrec del matrimoni Santiago i Francina.

SOLSONA

El Miracle (Solsonès).— "Viure la joia de la fe". Convències per a GENT GRAN. Dirigides pels monjos, amb la col·laboració de Mn. Ramon Barrera, Mn. Xavier Claramunt i Mn. Joan Camps. Dies: Del 10 al 14 de juny. Del 17 al 21 de juny. Lloc: Casa d'Espiritualitat. Informació i inscripció: Tel. (93) 811 00 45.

Tandes de Colònies i Campaments.— Els nou Grups integrats en el Servei de Colònies i Grups d'Esplai han ultimats les dates i llocs de les tandes de Colònies i Acampades. Pel que fa al Grup de Colònies del bisbat les dates son: GUARDIOLA, del 6-18 de juliol (7-9 anys). Del 18-30 de juliol (12-14 anys). FUMANYA: del 15-27 de juliol (9-12 anys). ACAMPADA-RUTA, pels volts de St. Llorenç de Morunys, del 29 de juliol al 3 d'agost (nois/es de 15-17 anys). Per informació i inscripcions: Màrius Ferrer-Concepció Gendrau, tel. (93) 811 07 83.

VIC

La Gleiva. Tandes d'Exercicis Espirituals. Per a religioses.— de l'11 al 18 de juliol, dirigida per Mn. Jaume Campalans. Per a matrimonis i persones soles, de l'11 d'agost (tarda) al 15 (matí), a càrrec de la Delegació Diocesana d'Exercicis. Per a dones i no-

ies, del 19 al 24 d'agost, a càrrec de Mn. Andreu Roca. Per a sacerdots, del 26 d'agost (migdia) al 31, dirigida pel P. Jordi Font, s.j. Per informació i inscripcions: Adreueu-vos a la Casa d'Espiritualitat, La Gleiva (Osona). Tel. 875 04 54.

TARRAGONA

Colònies. Parròquia de Sant Pau de Tarragona.—Organitzats les següents tandes de Colònies: Per a joves: del 23 al 30 de juny, a Vallclara.

Per a joves de postconfirmació i catecumenat: del 30 de juny al 3 de juliol, també a Vallclara. Per a joves de confirmació i postconfirmació: del 6 al 10 de juliol, a Vallclara. Pel que fa als infants, hi ha programades dues tandes a Vallclara: Del 6 al 10 de juliol (nens 6-8 anys); del 22 de juliol al 4 d'agost (nens de 9 a 12 anys). Per a més informació: Parròquia de Sant Pau de Tarragona.

GIRONA

Servei Diocesà de Colònies de Vacances.— Premis a Treballs que versin sobre Casals. Colònies o Clubs d'Esplai. A) Premi Esplai, de 15.000 Ptes. sobre experiències, reflexions o estudis relacionats amb colònies, casals o clubs d'esplai. L5-20 folis, DIN-

A-4, doble espai (fotografies apart.). B0 Premi Tectajoc, de 5.000 ptes. sobre tècnica joc, taller, etc. De 3-5 folis DIN A-4, doble espai (material gràfic apart.). C) Premi Estiu, de 20.000 ptes.

Treball audiovisual (diapositives, video, pel·lícula... (15-30 minuts). Cal adjuntar-hi guió. Informació: Servei de Colònies, c/ Francesc de Ciurana, 10- Apartat de Gorts 145. Tel. 20.49.80.

CURS ESPECIAL PER A RELIGIOSOS-ES
SENSE TITULACIÓ UNIVERSITÀRIAACCÉS DIRECTE UNIVERSITAT
MÉS GRANS DE 25 ANYS

Universitat Central i Autònoma
Barcelona

- CURSOS PROGRAMATS A DISTÀNCIA (Barcelona)
- CURSOS AMB ASSISTÈNCIA REGULAR

"EXPERIÈNCIA - EFICÀCIA - SEGURETAT"

Gradesco

CENTRE D'ESTUDIS HUMANÍSTICS, S.A.

PAU CLARIS, 153
08009 BARCELONA

TELF. (93) 215 76 09

CENTRE DE
PREPARACIÓ
AL MATRIMONI

Rosselló, 223 Tel. 237 97 00 - 08008 Barcelona

Grups de diàleg per a promesos

Barcelona-Centre

Del 6 al 27 de juny: Parròquia dels Àngels, Tel. 215 27 30. Dijous a les 21.30 h.

Del 6 al 27 de juny: Institució Xaveriana, Tel. 319 17 00. Dijous a les 21.30 h.

Juny: acolliment. 21 maig-4 juny. Diàlegs. del 10 al 27 de juny: Residència Reparadores, Tel. 212 69 00. Dilluns i dijous a les 22 h.

Arxiprestat Rambla-Poble Sec

Parròquia del Carme. Informació: dijous de 19,30 a 20,30 h.

Horta

Del 14 al 22 de juny: Parròquia de Sta. Teresa de Jesús, Tel. 229 45 92. Divendres i dissabtes a les 21.30 h.

Collblanch-l'Hospitalet

Del 14 de juny al 19 de juliol: Parròquia Sant Ramon Nonat, Tel. 240 02 84. Divendres a les 21.15 h.

Del 10 al 20 de juny: Parròquia Santa Eulàlia de Provençana, Tel. 422 42 19. Dilluns i dijous a les 21 h.

Del 25 de juny al 4 de juliol: Parròquia Ntra. Sra. de la Llum, Tel. 240 07 45. Dimarts i dijous a les 21 h.

Cornellà

Juny, 2, 5 i 9: Parròquia de Sant Miquel, Tel. 376 43 56. Diumenges 12 matí. Dimecres 10 vespre.

Juny, 10, 12 i 14: Parròquia de Santa Maria, Tel. 377 02 80. Dilluns, dimecres i divendres a les 21 h.

Del 25 de juny al 4 de juliol: Parròquia Ntra. Sra. de la Llum, Tel. 240 07 45. Dimarts i dijous a les 21 h.

Cornellà

Juny, 2, 5 i 9: Parròquia de Sant Miquel, Tel. 376 43 56. Diumenges 12 matí. Dimecres 10 vespre.

Juny, 10, 12 i 14: Parròquia de Santa Maria, Tel. 377 02 80. Dilluns, dimecres i divendres a les 21 h.

Juny, 17, 19 i 21: Parròquia Verge del Pilar, Tel. 376 02 48. Dilluns, dimecres i divendres a les 21 h.

Terrassa

Juny, 28, 29 i 30: Parròquia Sant Llorenç (Egara), Tel. 785 45 40. Divendres i dissabtes a les 21. Diumenges a les 21 h.

Juny, 10, 11 i 12: Parròquia del Sant Esperit, Tel. 783 05 29. Dilluns, dimarts i dimecres a les 21 h.

Juny, 17, 18 i 19: Parròquia Sgda. Família, Tel. 788 04 67. Dilluns, dimarts i dimecres a les 21 h.

Gavà

Juny, 3, 4 i 5
Parròquia de Sant Pere, Tel. 662 02 79. Dilluns, dimarts i dimecres a les 22 h.

Granollers

Del 17 al 21 de juny: Parròquia de Sant Esteve (Sala Pax), Tel. 870 03 24. Tots a les 22 h.

Mollet

Del 28 de juny al 6 de juliol: Parròquia de Sant Vicenç, Tel. 593 00 69. Divendres i dissabtes a les 21.30 h.

NOTA: Per a qualsevol informació trucar a la secretaria del CPM, carrer Rosselló, 223. Tel. 237 97 00 de dilluns a divendres de 5 a 8 tarda.

A TERRA SANTA

Amb els franciscans Custodis dels Sants
Llocs. XXIII Peregrinació.

Primera quinzena d'agost. Places limitades.
(Mínim vint-i-cinc places. Màxim
quaranta cinc)
dotze dies de duració. Hotels quatre
estrelles.

Inscripció i informes:

Comisaria de Terra Santa. PP. Franciscans
Santaló, 80. Tel. 209 23 88.
08021 - Barcelona

REGALEU
UNA VIDA

Es a les nostres mans
decidir una cosa tan
important com és la vida
humana.

Gràcies a aportacions de
persones com Vós s'estan
finançant més de 500 projectes de
desenvolupament, un dels més cabdals

és dut a terme i dirigit per Vicenç Ferrer a l'Índia.
Escriviu-nos i us explicarem com amb pocs diners es pot
fer un miracle per vencer la fam, la malaltia i la misèria.

Ajuda en acció us agraeix la inserció gratuïta d'aquest anunci.

Ajuda
en
Acció

Nom

Domicili

Ciutat

C/ Bertrán, 42 Barcelona-23 Telf. 212 47 99
Declarada d'UTILITAT PÚBLICA.

GERMANOR AMB ELS NOSTRES MISSIONERS

"Per ací seguim rebent C.C. amb força puntualitat. Ens omple de joia tenir notícies fresques de casa. Gràcies per tot el vostre treball en aquest apostolat."

Loum-Ville. Camerú

"Endavant en la vostra tasca! Gràcies per la normalitat i puntualitat amb que envieu C.C."

Llama (Via Chiclayo). Perú

"Estem lluitant amb els pobres i pels pobres, contra la desnutrició infantil i contra tota classe de misèries. Rebem C.C. Moltes gràcies!"

Santa Rosa. La Pampa. Argentina.

"Ja fa temps rebo C.C. Vull dir-vos "GRÀCIES" de tot cor. M'ajuda molt."

AIGUÀ - Uruguai

400 MISSIONERS REBEN EL NOSTRE SETMANARI "CATALUNYA CRISTIANA",

gràcies a les persones que "apadrinen" la seva subscripció.

A causa de diverses circumstàncies, al llarg d'aquests sis anys, alguns s'han quedat sense padrí o padrina.

Cada setmana en publicarem una relació, esperant que altres persones faran el possible per a no deixar "orfes" de CATALUNYA CRISTIANA, a aquests germans i germanes nostres.

MISSIONERS SENSE PADRÍ

GNA. MARIA ROSA PEREJOAN
FRANCISCAINES DE MARIE
NABLUS ROAD - B.P. 19049
JERUSALEM 91190
ISRAEL 8.500 Ptes.

GNA. M. MONTSERRAT MANSO
QUARTIER ANKASIFOTZI
B.P. 536
TANANARIVE
MADAGASCAR 8.500 Ptes.

P. JOSEP M. ODENA
MASSION CATOLICA
APARTADO 10
MALABO (ISLA BOKO)
GUINEA EQUATORIAL 8.500 Ptes.

Butlleta de subscripció

Nom i cognoms .....

Domicili ..... Tel. ....

Població ..... D.P. .... Província .....

subscriu a "CATALUNYA CRISTIANA" el missioner

(nom i cognoms)

L'import el faré efectiu mitjançant:

- taló que adjunto
- gir postal
- domiciliació segons l'adjunta autorització

Domiciliació:

Banc/Caixa .....

Sucursal n.º .....

N.º compte corrent .....

Població ..... Província .....

Prego al Banc/Caixa que consideri aquesta butlleta com la meva autorització per aquest pagament.

Població ..... Data .....

Signatura:

"CATALUNYA CRISTIANA", c/. València, 244, 2on.
08007 Barcelona - Tel. 215 27 39

Catalunya

Faran clausurar la Televisió de Figueres

El Govern Civil de Girona ha comunicat a Televisió de Figueres el pròxim tancament de les seves instal·lacions, per falta del corresponent permís d'emissió. Aquesta emissora local de televisió va començar a funcionar fa uns sis mesos i es limita a emissions de caràcter local, encara que admet publicitat. Els responsables de Televisió de Figueres ha iniciat una campanya de sensibilització popular per tal d'evitar-ne el tancament.

Més biblioteques per a les Terres del Ebre

S'ha signat un conveni de biblioteques entre la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Tortosa, el conveni permetrà la creació d'una central de biblioteques a l'àmbit de les comarques del Baix Ebre, Montsià i Terra Alta, i l'ordenació de la ciutat en matèria bibliotecària.

Espanya

Les plantilles de l'Aire i de la Marina es reduiran en un 10 per cent

L'Exèrcit de l'Aire veurà reduïda la seva plantilla actual en un 9 per cent, segons els plans actuals que té el Ministeri de Defensa, que són susceptibles de variar en algun punt durant les converses que membres de les dues entitats mantindran els propers mesos. La llei de Plantilles de l'Exèrcit de l'Aire no serà aprovada fins després de l'estiu, la qual cosa ha provocat una certa inquietud entre els integrants de la Força Aèria que respiraren una mica després de llegir les declaracions del seu cap d'Estat Major, tinent general Santos Peralba, en les qual afirmava que la reducció només seria d'un 5 per cent, la meitat aproximada dels càlculs oficials.

La reducció de personal en l'Armada serà aproximada a la que sofrirà l'Exèrcit de l'Aire, encara que lleument superior. La llei dels marins, en canvi, serà aprovada amb tota seguretat abans del mes de juliol, ja que els informes són molt avançats.

Món

"Le Monde" obligat a vendre's la casa per sobreviure

El vesperí parisenc "Le Monde", que travessa una època de dificultats financeres, de les quals no ha aconseguit alliberar-se'n ni tan sols amb el nou director André Fontaine, es veurà obligat a vendre el seu edifici de la rue des Italiens, i a més a més, a fer una crida a capitals exteriors fins una suma de 35 milions de francs.

Així ho exposà el director que no ocultà que l'excessiu pes de les despeses que arrossega l'empresa, especialment els de personal, feien necessària una reestructuració perquè el periòdic pogués continuar endavant. Els empleats administratius ja han acceptat una reducció del 10 per cent en els seus salaris, així com la supressió de 80 llocs de treball. Les altres dues categories de treballadors, les de tallers i periodistes, hauran d'avenir-se a disminucions de remuneració i de llocs de treball.

ARA MATEIX

Després de les eleccions italianes

Els resultats de les eleccions recents d'Itàlia s'inscriuen en un procés de declivi imparable del mite marxista, que es manifesta de dues maneres: amb una reculada espectacular dels partits comunistes, i amb una contínua evolució dels partits socialistes, cada dia més esbiaixats de la pauta de Marx i de Lenin, i més identificats amb la social-democràcia (abans tan blasmada i avorrida per l'esquerra) i més freturosos d'ocupar el lloc de les opcions centristes...

Itàlia ha estat, tradicionalment, el país lliure on el comunisme ha aconseguit un grau de popularitat més considerable. S'ha tractat, això sí, de la versió eurocomunista per antonomàsia, sempre a la recerca del compromís històric amb els catòlics, amb unes conviccions democràtiques indiscutibles i amb una capacitat d'encís cultural i d'arrelament en una vella civilització, realment admirables. I tot i això, ha recaigut, després d'infinites especulacions i de les facilitats brindades per l'inevitable desgast d'una democràcia cristiana instal·lada al govern des de l'acabament de la guerra, en el fatídic trenta per cent de l'electorat que ja havia constituït el seu sostre molts anys enrera... L'excusa de les primeres reaccions nervioses, consistent a acusar l'Església i fins el Papa de provocar l'alarma entre la població italiana sobre les conseqüències d'una eventual victòria comunista, no s'aguanta dreta. En primer lloc, les preteses campanyes de l'Església només admeten discussió al seu interior: és cosa dels catòlics decidir allò que els correspon o no de fer en política. Mirades les coses des de fora, ningú no pot negar el dret de ningú a fer campanya, dins de les regles del joc democràtic. En segon lloc, que el comunisme pugui causar alarma, és responsabilitat estricta dels comunistes...

De l'evolució socialdemòcrata del socialisme en són bon prova de les més recents fluctuacions dels socialistes europeus del sud. Els del nord ja fa temps que en són de social-

demòcrates... En efecte, el viratge de França, les ziga-zagues d'Espanya, i l'habilitat del socialisme italià que, com aquell qui no diu res, ha acabat fent-lo ell el compromís històric real... parlen amb sobrada eloquència. Es tracta, tanmateix d'una evolució perillosa, des de més d'un punt de vista: sovint cerquen de compensar, de cara a les seves bases més ardides, la moderació que els números els imposen en l'economia, amb una exacerbació en camps més propensos al doctrinarisme com l'ensenyament o les qüestions morals...

Però el que tracto de comentar, detalls a part, és el retrocés del marxisme en els dos fronts —el comunista i el socialista— que tradicionalment ha presentat. En un cas es tracta de la fallida dels electors. En l'altra, de la rectificació, abans que una tal fallida pogués produir-se... I no m'interessa aquí tant l'aspecte polític com l'ideològic que li és subjacent. Es tracta d'ideologia que hom creia, fa vint anys, messiànicament predestinada a acaparar l'hegemonia de la cultura. Avui, als seus esmentats fracassos polítics s'uneix el de la seva marginació del món de les idees.

Quan molts predicaven que el marxisme era com l'aristotelisme del nostre temps i que la missió dels cristians actuals era d'assumir-lo, amb vista a l'evangelització, com sant Tomàs havia fet amb aquell en la seva època... no els mancaven arguments. Aquella era una apreciació comprensible dins l'òptica del moment, i produí recerques i accions positives. Però té sentit, avui, voler fer passar l'anunci de la bona nova per un camí que ha esdevingut intransigent? Seria llàstima que la ingenuïtat d'aquells que feien exclamar a Etienne Borne "els darrers comunistes seran catòlics"... comptés amb el suport involuntari d'una jerarquia que no sapigués tenir la paciència de què les velles democràcies europees van saber fer gala en els anys del "boom" marxista...

J. Carrera Planas

El Papa Joan Pau II, a Holanda (I)

Un
pelegrinatge
coratjós
i
conflictiu

Una de les manifestacions hostils a la visita de Joan Pau II a Utrecht, Holanda.

El diumenge, dia 12 de maig, Joan Pau II arribà a Utrecht, on va romandre unes deu hores, set de les quals al mastodòntic Palau de Congressos. Amb un bon domini de l'holandès, amb actitud senzilla i distesa i gest d'escoltar atentament, el Papa tocà la fibra sensible d'aquest poble rígid per naturalesa.

DIUMENGE,
Dia 12

Utrecht

En l'avió "Potenza" el papa Joan Pau II inicià el seu vint-i-sisè pelegrinatge apostòlic internacional al Benelux: Bèlgica, Holanda i Luxemburg. Al peu de l'avió que el dugué a Holanda, el Papa besà una antiga edició dels evangelis que li oferí monsenyor Shureaan.

Causa de la sagnia de vocacions religioses

A Holanda hi ha 4.000 sacerdots religiosos i 21.000 religioses. En els últims anys han disminuït enormement les vocacions i alguns membres d'instituts religiosos estan convençuts que és millor fer-los desaparèixer.

Davant aquests seriosos problemes de la vida religiosa, Joan Pau II reafirmà la vigència dels

"Un holandès és un teòleg; dos són una Església i tres formen un cisma" diu un proverbi antic. Mai com en el viatge de Joan Pau II ha tingut tanta vigència el proverbi. No hi ha hagut cisma, a Holanda però la presència del Sant Pare ha motivat una sèrie de reaccions diferents, com no les hi ha hagut en cap altre viatge papal.

tres vots: pobresa, castedat i obediència. Compartí les preocupacions per l'absència de vocacions, la causa de la qual més que en els canvis culturals de l'època, cal buscar-la, digué "en el procés de secularització que afecta la vida religiosa" i assenyalà "l'aburguesament i l'afany d'un desenvolupament humà mal comprès com a origen de la debilitació de la recerca de l'únic necessari, del qual la vida religiosa n'ha de donar testimoni".

Pel que fa a la castedat el Papa comentà: "El buit que suscita el celibat consagrat no solament ajuda a compartir el sofriment dels condemnats involuntàriament a la solitud, sinó que acceptat per Crist, us farà aptes per revelar als homes l'amor del Redemptor".

Pel que fa a l'obediència els exhortà a la submissió als superiors legítims, amb total disponibilitat.

"Consciències lliures i responsables"

Més tard Joan Pau II rebé mil

cinc-cents membres d'organitzacions socials, empresaris i treballadors. Els encoratjà en la seva preocupació per "la dignitat de l'home", centrant la seva intercessió en la "renovació de les consciències", tema que qualificà de "capital", per la confusió que sobre el tema existeix en els holandesos.

"La nostra societat pluralista —digué el Papa— oberta a tots els vents, requereix un tipus de consciència humana lliure i responsable: els deu manaments contenen i resumeixen tota la consciència de la humanitat".

"La missió evangelitzadora de l'Església —digué el Papa a les organitzacions a favor del Tercer Món— no ha de reduir-se a l'única acció d'ajuda socio-econòmica, ni confondre-s'hi".

La família, "Església domèstica"

Un altre moment càlid de la primera jornada de Joan Pau II a Utrecht fou la trobada amb les comunitats cristianes de mil vuit-centes parròquies. "La parròquia

—afirmà— és una comunitat de creients, que comparteixen la seva fe". Per a tots els qui treballen en la pastoral de la família manifestà: "Tinc la convicció que el futur de l'evangelització depèn, en gran part, de "l'Església domèstica", la família. Tal com siguin les famílies seran els fidels de l'Església del demà.

El Papa demanà un compromís especial a tota persona de bona voluntat "en defensa de la vida des del si matern a l'última palpació": Finalment davant la cultura de la mort que imposa un món tenebrós, "els cristians són cridats a donar testimoni de la seva fe al Déu dels vius i a promoure una autèntica cultura de la vida".

Protestes de tot signe

Vint-i-cinc mil persones participaren a la primera missa del Papa a Holanda.

En processó, duent el bàcul amb la creu recolzada sobre l'espatlla esquerra caminà cap a l'altar. Milers de persones l'aclamaren amb entusiasme, apaivagant

els escassos xiulets contestataris. Amb anterioritat, a la zona de l'estació, un miler "d'autònoms anarquistes" es manifestaren contra la visita de Joan Pau II, entre els quals, hi havia punks, homosexuals, feministes i grups marginals.

Hi hagué diversos policies ferits i algunes detencions quan la policia reiterà, després de dues hores, que es dispersessin. Els manifestants agrediren la policia amb pots de pintura, llanxes i pedres, acte seguit la policia va fer una càrrega. Una cançó ironitzava sobre les declaracions del Papa entorn al celibat sacerdotal, avortament, homosexualitat i control de natalitat. Una altra tenia la tonada de "anem a matar el Papa aquesta nit". Diverses pancartes demanaven "indulgència plena per a la gent que no creu i prenen píndoles" i un grup de feministes vestia de dol "per la vinguda del Papa".

La contesta es va fer palesa també en grups considerables de catòlics crítics, els líders dels quals la majoria són teòlegs avançats, disgustats pels nomenaments dels bisbes massa tradicionals i rígids. Als quals el Papa es referia quan digué, només en arribar: "Us dic, amb tota sinceritat, que a cada nomenament d'un bisbe, el Papa intenta comprendre la vida d'una Església local", afegint-hi després: "sou un poble que estima la llibertat, com a valor suprem, però teniu també l'experiència del fet que es pot abusar de la llibertat". Més tard i amb els mateixos sentiments digué: "La vitalitat de les Esglésies locals progressa o reneix en la mesura que vigilen per a evitar qualsevol allunyament del centre de la unitat". Aquesta última idea és la que més preocupa a la jerarquia catòlica local, tant a Holanda com a d'altres Esglésies de països més enllà dels mars.

Es mobilitzaren vint mil policies arreu del país. Mig centenar d'experts a desarticular artefactes explosius feren guàrdia els quatre dies de la visita del Papa a Holanda. Per raons de seguretat, fou exclòs de l'itinerari la ciutat d'Amsterdam, considerada com a "una capital d'alt risc".

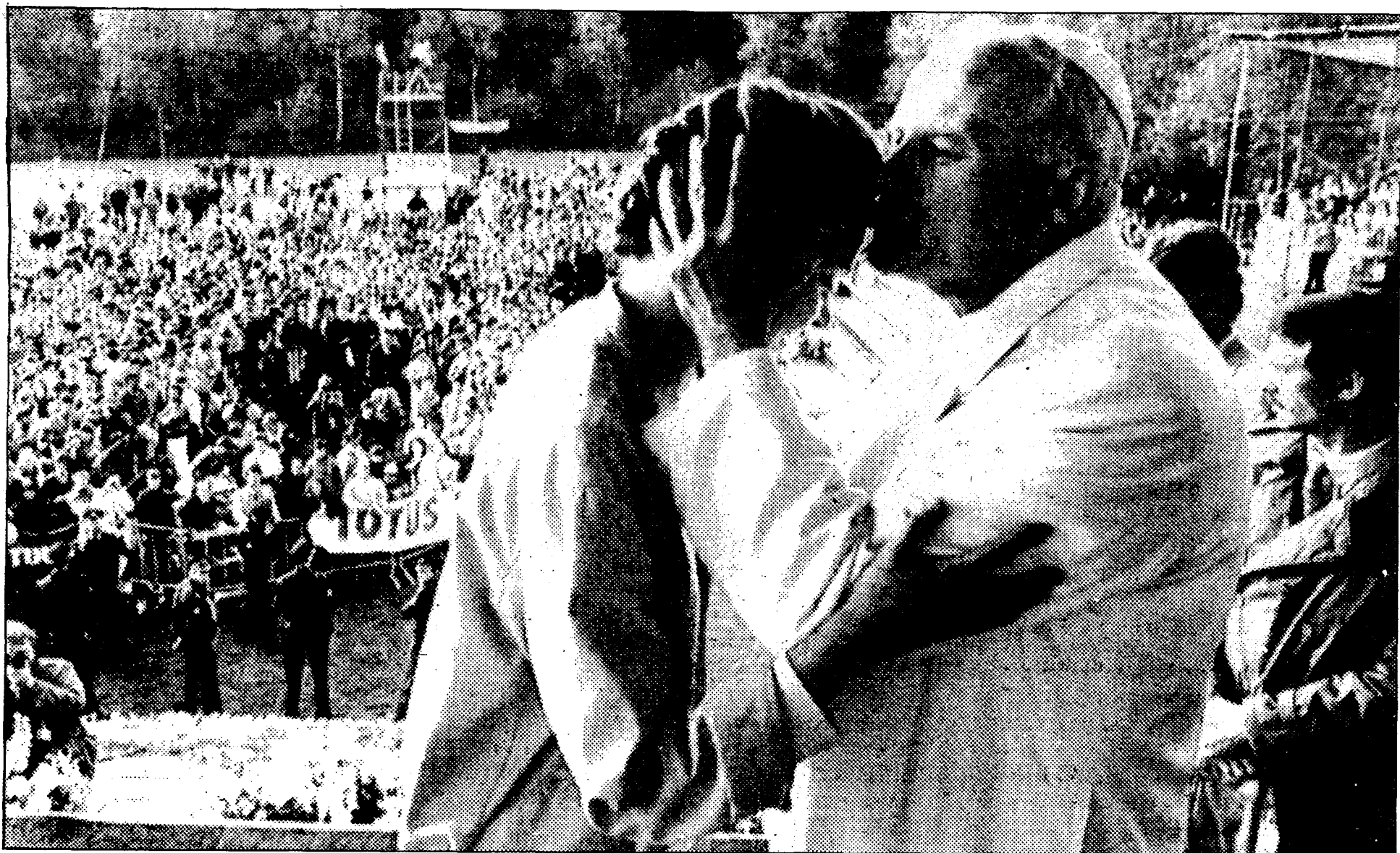
DILLUNS,
Dia 13

La Haia

Joan Pau II començà la jornada amb una missa per als malalts

Trobada del Papa a Utrecht unit als cantors de cor de l'Òpera de Volendam.

Dimarts, dia 21 a Amersfoort, Joan Pau II amb el jovent.

al centre esportiu de La Haia, i rebé les autoritats governamentals amb el primer ministre.

Retorn a una litúrgia "ortodoxa"

L'Eucaristia que el Papa celebrà per als malalts coincidí amb el quart aniversari de les ferides que li infligí el turc Ali Agca. Aquesta missa—segons alguns informadors—significà el "retorn triomfal" de la litúrgia "ortodoxa".

Des de feia molts anys no s'entonava el credo gregorià en llatí, cosa que feren més de 2.500 persones.

Davant els malalts, el Sant Pare exaltà el valor del sofriment que Crist transfigurà per la seva passió i mort i que "està ple de la seva presència". En canvi, és el nostre deure alliberar del dolor a tothom, no solament físic sino també l'originat per l'orgull, la persecució, la discriminació o la calúmia.

"Una autoritat judicial mundial eficaç"

Davant la seu del Tribunal Internacional de La Haia, el Papa va fer un llarg discurs en el qual féu una crida als estats per tal de dirimir els seus conflictes per l'arbitratge i acceptar la jurisdicció de l'esmentat tribunal.

El Papa va fer una al·lusió als esforços de l'Església per mitjançar entre nacions, citant entre d'altres els de Lleó XIII per resoldre la controvèrsia entre Espanya i Alemanya sobre la possessió de les illes Carolines.

El Papa propugnà una "autoritat judicial mundial totalment eficaç", fet que es podria aconseguir si els Estats reconeguessin la jurisdicció obligatòria del Tribunal de La Haia.

Tractà altra vegada sobre el tema de la pau que no solament es resol parlant d'armes atòmiques, sinó tenint present que la "pau només existeix quan els éssers humans busquen la veritat i l'amor".

En aquest mateix dia Joan Pau II fou rebut per la reina Betariu, que pot incloure's com a una certa reconciliació oficial entre el Vaticà i la dinastia protestant dels Orange—Nassau. L'entrevista posterior amb el primer ministre Lubbers es recordarà per la sinceritat amb què el líder democristià li digué al Papa que "Roma vista des d'aquí, sembla més llunyana" i que la paraula "Roma" desperta desconfiança en alguns holandesos. Lubbers advocà per un restabliment de la confiança mutua. En la seva resposta, Joan Pau II subratllà l'importància dels nombrosos missioners que el ca-

tolicisme holandès aportà a l'Església i expressà la seva convicció que "els Països Baixos mantindran i conrearàn la seva herència cristiana i resistiran a tot allò que intenti afeblir-la".

**DIMARTS,
Dia 14**

Maastricht i Amersfoort

El Papa es traslladà amb heli-

còpter a l'aeroport de Iepenburg a Maastricht, ciutat industrial d'uns cent mil habitants, que conserva l'aire urbà de la vella Europa. Des del pont sobre el Mosela a l'Església de Sant Servasi, Joan Pau II fou aplaudit amb gran entusiasme per milers i milers d'homes, dones, joves i infants. Resà en la cripta del temple i davant el sepulcre de Sant Servasi pregà i enaltí la defensa d'aquest sant de la naturalesa divina de Jesucrist i la seva estreta comunió amb el bisbe de Roma, al·lusió aquesta als greus problemes d'avui per a alguns teòlegs holandesos.

En l'església "Estrella del Mar", dedicada a Maria, el Papa confià a la Mare de Déu, totes les famílies dels Països Baixos perquè les protegís d'innumerable mal. Gairabé hi havia cent mil persones, que aguantaren el fred i la neu i a més, un vent impetuós, participant en la celebració eucarística.

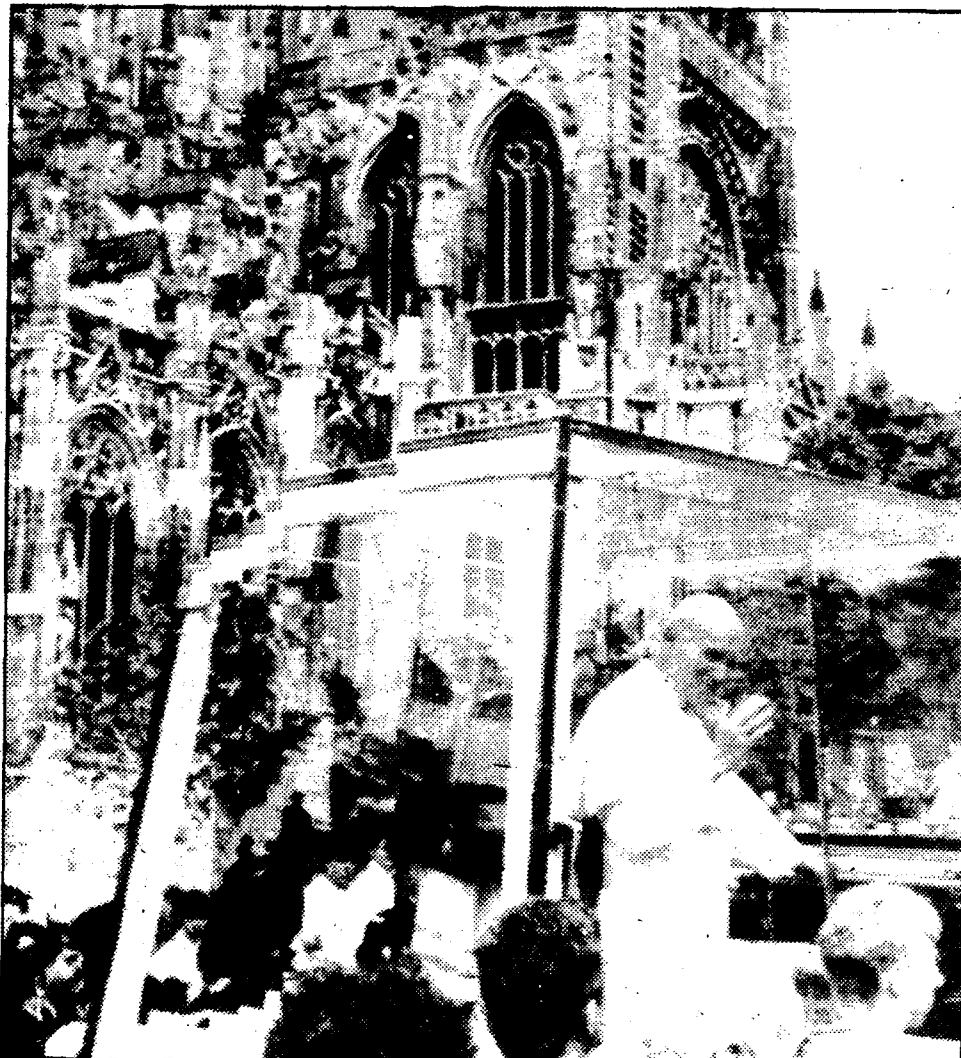
A primeres hores de la tarda el Papa es traslladà amb tren-en el qual va dinar—de Maastricht a Amersfoort, on l'esperaven més de quatre mil joves.

"Quan els joves no pregunten, ja no són joves"

A la joventut holandesa, opulenta i burgesa, Joan Pau II els invità a afrontar el futur amb serenitat. Davant les interpel·lacions que li presentaren, afirmà satisfet: "Quan els joves no fan preguntes, és que ja no són joves". I afegí: "Voleu continuar creient—em dieu—i aquest és el punt més important, perquè la clau dels problemes vitals està en la fe". En un altre moment els recordà que el Papa "parla contínuament contra la cursa d'armaments i la injustícia lamentable dels famolencs i subdesenvolupats i, especialment, de l'atur juvenil.

Davant els "retrets" que una part de la joventut fa a l'Església de "rigor en el terreny de la moral familiar i sexual", el Papa replicà amb fermesa: "En el terreny sexual, foren clares les paraules de Jesús en l'evangeli sobre la indissolubilitat del matrimoni, la condemna del divorci i de l'adulteri, encara que només fos en el fons del cor. Si l'evangeli afirma això, ¿trobeu raonable presentar un Crist laxista en el camp de l'amor conyugal, en l'avortament, en les relacions sexuals abans o fora del matrimoni?".

Després d'una reunió amb l'episcopat en un convent de religioses, el Papa pernoctà en aquesta ciutat de Amersfoort, on passà les últimes hores del seu viatge a Holanda.

El Papa saluda als fidels abans de celebrar la seva primera Eucaristia holandesa en la catedral de Saint-Jean.

FETS I CRITERIS

Aprender
a dialogar

Les persones no poden viure les unes sense les altres perquè tenen necessitat de companyia i de col·laboració. El progrés humà i la pròpia civilització es basa en la col·laboració. D'altra banda, la col·laboració suposa comunicació, i un mitjà de comunicació és el diàleg.

Quan les estructures de les nacions eren de tipus vertical, els individus i els grups eren orientats prioritàriament vers l'autoritat superior; aleshores, si hi havia diàleg, molt sovint era de caràcter desigual.

En la societat moderna de tipus horitzontal, on els grups funcionals no són principalment subordinats els uns als altres, hi ha més espai per a l'exercici del diàleg. No obstant, la diversitat d'experiències viscudes i les diferents opcions culturals, socials i polítiques fan sovint difícil el diàleg o fins i tot poden impossibilitar-lo.

Hi ha altres dificultats, com són la falta de formació, la ignorància, dels mètodes d'educació dels adults i el mateix desconeixement de les tècniques de la dinàmica de grups. Si volem anar més a fons hem de reconèixer que entre les persones, homes o dones, hi ha diferències de caràcter i de temperament que impedeixen de trobar solucions als problemes.

L'adagi "parlant la gent s'entén" no sempre és veritat a la pràctica perquè l'experiència demostra que el diàleg, que és conversa entre dues o més persones, no és cosa fàcil. Entra en joc la difícil comunicació de la persona pel fet que les mateixes paraules i les mateixes coses no desvetllen mai exactament les mateixes reaccions en dues o més persones.

La voluntat de diàleg s'ha de manifestar en l'acceptació d'unes actituds bàsiques com són el respecte, la capacitat d'escoltar i la disposició a canviar.

Respecte a les altres persones i a les seves opinions. Respecte també al silenci dels altres. Tenir paciència a fi que els altres puguin entendre les idees noves. Saber escoltar, especialment els joves i aquells que considerem menys preparats. Reconèixer els mateixos drets d'expressió i de resposta a tots els interlocutors.

La família, l'escola, les associacions, els partits polítics i la mateixa Església han de promoure una formació per al diàleg. Tot això significa creure de debò en la dignitat de la persona i tenir un sincer desig de la veritat; ambdues coses no exclouen pas les tensions, però ajuden a assumir-les o a superar-les.

Si bé en una societat democràtica i pluralista és inevitable una politització del diàleg, massa sovint veiem exemples lamentables, com ha passat en els comentaris polititzats de la sentència del Tribunal Constitucional sobre la despenalització de l'avortament en determinats supòsits.

Promoure l'educació al diàleg és una tasca urgent i una aportació molt important per a una sòlida convivència social en el nostre temps.

Ramon Torrella
Arquebisbe de Tarragona
i Primat

TARRAGONA

Un fidel anònim hi ha plantat una rústega creu feta de troncs

El Vilosell recupera la seva ermita del "Crucifici"

EL VILOSELL (LES GARRIGUES).— L'ermita del "Crucifici" es troba a la Serra La Llana arran del vell camí de Sant Miquel de la Tosca adossada a un aixopluc d'una cova de conglomerat oligocèn.

Fins al 1936 hi havia una rústega creu, mig cremada, en un petit altar. La llegenda conta que un impiu l'intentà cremar. Les parets eren plenes d'ex-vots, testimonis de guaricions miraculoses esdevingudes. La seva font al peu de l'ermita amb l'arbreda ombrívola, era lloc d'un pelegrinatge d'acció de gràcies des-

prés de la dolença. "Quan estiguis bo, anirem a fer un dinar al Crucifici", es deia al malalt.

La petita ermita, ha estat abandonada a partir del 1936. Refugi d'excursionistes que han deixat constància del seu pas amb inscripcions a les parets.

Moltes vegades s'ha parlat de tornar a recuperar l'ermita. Un compositor i un poeta, tenen preparats els "Goigs". L'ermita, sortosament, s'ha recuperat d'una manera casual. Algú ha plantat una rústega creu feta de troncs. Ha estat suficient per ser molt vi-

sitat i no hi falten mai flors a la peanya. La rústega creu, per imitar la vella que hi havia fins al 1936 mig cremada, s'hauria d'imitar.

El vell camí de Sant Miquel, que en els goigs festius fets per mossèn Bergadà rec-

tor d'Albi a primers de segle, una estrofa feia al·lusió al "Crucifici", tot dient:

"Camí de l'ermita, per mi deliciós, hi trobo la imatge del meu Redemptor. Ave, Ave, etc.

Ll. N.

El Grup "Comarques" edita els nous goigs de Sant

Miquel de la Tosca i Sant Sebastià

EL VILOSELL.— L'entitat barcelonesa "Comarques", amb un centenar de visitants féu una excursió per les Garrigues, havent escollit Les Borges Blanques, Vinaixa i el Vilosell com a punts més importants de l'itinerari.

El grup "Comarques" encap-

çalat pel Sr. Vinyols, eren portadors d'una nova edició dels goigs de les ermites de Sant Miquel de la Tosca i de Sant Sebastià, que amb molta amabilitat n'han fet ofrena, tot corregint alguna estrofa discordant que de temps immemorial hi figurava. Els anteriors goigs s'havien esgotat.

En aquests nous goigs, les nostres ermites es veuen molt més enriquides d'aquests valors populars que sorgeixen de la fe del poble.

El Vilosell agraeix a "Comarques" tal gentilesa.

Amb molt d'interès visitaren l'església de Sant Sebastià i es-

tenaren els nous goigs de Joan Forés tot tocant la campana del segle XV.

Els carrers medievals del poble foren molt admirats.

Per falta de temps no es pogué visitar Sant Miquel de la Tosca.

Lluís Nogué i Pastó

GOIGS DE SANT MIQUEL DE LA TOSCA

QUE ES VENERA EN L'ERMITA DEL SEU NOM. PARROQUIA DE VILOSELL. ARQUEBISBAT DE TARRAGONA (PROV. DE LLEIDA)

Puix que Déu vos ha donat gran poder, mostreu-nos-el. *Sigueu el nostre advocat de la Tosca Sant Miquel.*

Un exercit molt nombros d'Esperits crea el bon Déu. D'eix immens exercit seu us en feu capdill a Vós, que deixareu ben provat l'alt desig amb igual zel. *Sigueu...*

A tots els àngels parió sou en la naturalesa; mes, d'ofici i per comesa, gouseu d'ordre superior: el d'Arcàngel o «Enviat amb suprem despatx del Cel». *Sigueu...*

A l'Empiri, quan hi hagué rebellió i dura guerra, vostre «Qui, com Déu» aterra l'esquadró de Lucifer. Vostre nom —hebraic dietat—, pren d'eix clam sentit i arrel. *Sigueu...*

Contra del mal esperit gouseu d'un poder molt gran des d'aquell precis instant en que feu per Vós rendit, i al foc de l'infern llançat junt amb son bandol rebel. *Sigueu...*

Sou, Arcàngel, relator en les causes dels mortals i, amb balances imparcials, al Judici fiador. El Divi Judge aplacot, per Vós, trobi tot fidel. *Sigueu...*

Per ço el nou Poble de Déu us fa honor, i res no abroga del que us fu la Sinagoga de l'antic poble jueu: Guardia i Patro clamant resteu d'ell com d'Israel. *Sigueu...*

De Gargana en la muntanya feru vostra Aparició. El fet més gran devoció deus Vós, capitat a Espanya, que, pel Nou Mon, aviat l'estengué amb fervor i anhel. *Sigueu...*

Promoure l'educació al diàleg és una tasca urgent i una aportació molt important per a una sòlida convivència social en el nostre temps.

Des que us heu aparegut a l'espiga supòntina, doneu la gràcia divina a tot-hom que a Vós acut. Ens hi atrau vostra bondat, no ja el toro amb son bruel. *Sigueu...*

Al normand «Tomba del Mar», escull on tenua capella, es retria l'aigua d'ella quan algu us va a visitar. Demostreu així, us és grat nostre culte i aranzel. *Sigueu...*

Sempre haveu dat assistència, prompta, llarga i sobirana, a la terra catalana en lam, guerra i pestilència. Com a Roma, l'heu guardat de flagells i mort cruel. *Sigueu...*

Ja en temps de la Reconquesta us invoca Vilosell, i un gran temple al lloc més bell vos dedica amb goia festa, vora el riu Set, on trobat foueu per pastor model. *Sigueu...*

1. L'Àngel es posa vora l'ara del Temple.
R. Portant encensar per en les mans seves.

2. O Déu que amb un ordre meravellós distribuïes els ministeris dels àngels i dels homes, demueu-nos que en la terra guardin la nostra vida, aquells ministres vostres que sempre us assisteixen en el cel. Per nostre Senyor, el vostre Fill, el qual, Déu com és, viu i regna amb Vos conjuntament amb l'Esperit Sant per tots els segles dels segles. Amen. (Amb llicència eclesiàstica)

D'ença que hi fou vostra imatge col·locada en ric altar, la comarca, estrena en mà, un ret culte i romiatge: De clemència aureolat, hi brilleu com un estel. *Sigueu...*

I com altre terrenal paradís, vostre recer convertiu en un verger de flors, fruita i aigua tal, que «La Tosca» hi ha format, semblant a un brescam de mel. *Sigueu...*

Enc que una fúria inaudita d'impietat us destruís, l'any mil nou cens trenta sis, l'ara i imatge de l'ermita, amb la Pau heu retornat al vell niu, com l'oronel. *Sigueu...*

Mai cap llar de Vilosell a invasors s'ha vist sotmesa. Si és derrocs sa fortallesa, vostra ermita és son castell, d'on Vós, —ala llança, esguard—, ens guarieu de por i reuel. *Sigueu...*

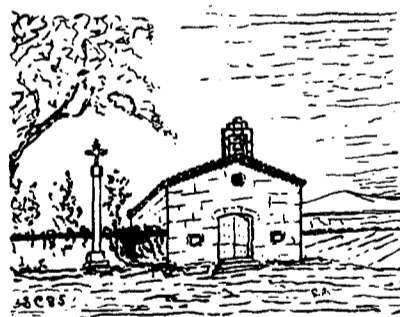
La collita quan s'apura de sequera als nostres camps, responeu als nostres clams donant-nos pluja segura. També, amb set fonts, ens heu dat l'aigua clara i com el gel. *Sigueu...*

Pel turista, i caçadors és la serra de La Llana acotat de joia plena per què hi sou propici Vós. Cap en torna despatg o amb el cor picat de fel. *Sigueu...*

Donant de pietat exemple, obte qui, amb fe, acut a Vós salut per l'ànima i cos visitant el vostre temple. A ningú que us ha invocat no heu restat mai infidel. *Sigueu...*

Gloriós Príncep celestial, dels arcàngels el major, vulgueu ser-nos valedor davant Déu en bé i en mal. Per tota una eternitat puguem vureu'l sense vel. *Sigueu...*

El favor que hem demanat, si a Déu plau, hiureu-nos-el. *Sigueu el nostre advocat de La Tosca Sant Miquel.*

Goigs de SANT SEBASTIÀ que es canten en la seva ERMITA EL VILOSELL Parroquia de Santa Maria Arquebisbat de Tarragona

PUIX QUE DÉU PER SA CLEMÈNCIA TANTES DE GRACIES ENS FA GUARDEU-NOS DE PESTILÈNCIA MÀRTIR SANT SEBASTIÀ

Gran hereu de gran valia i de molt gran santedat, natural de Llombardia d'una principal ciutat. Ciutat de gran excel·lència que s'anomena Milà.

En l'ordre de cavalleria governareu algun temps servint a Déu nit i dia i molt volgut de la gent, tenint-vos gran reverència fins l'emperador romà.

Davall de Bandra estaveu viviu com a soldat. Als cristians animaveu, veient-los en la fe flacs. Sens temor de la potència del gran Dioclecià.

Quan l'emperador sabé que la llei que vos predicaveu i dels cristians la fe era lo que professaveu, foreu cridat en audiència del gran Dioclecià.

I li respogueru vos que a un sol Déu adoraveu i que era totpoderós

i a Ell sols confessaveu tres persones i una essència i que ereu cristià

L'emperador molt irat va manar que us portessin a fora de la ciutat i allí us assagetessin. Executada la sentència es complí lo que manà.

No feu lo Senyor complir de morir aquella vegada, i s'emportà el cos albir una dona molt honrada, os tingué fins que curat os hagué sa diligència

Quan l'emperador sabé que encara no ereu mort, va manar molt cruelment vos dessin la mort d'assot. Executada la sentència la vida a Déu vareu dar.

Puix que Déu us ha donat dues gràcies molt bones en unir altres turments alcançant dues coronas, i tenint tanta paciència entre tants mals com hi ha.

SUPLIQUEM-LI DE BON COR PUIX ÉS TANTA SA CLEMÈNCIA QUE GUARDI ELS SEUS DEVOTS DEL MAL DE LA PESTILÈNCIA.

1. Puix que Déu vos ha donat gran poder, mostreu-nos-el. 2. O Déu que amb un ordre meravellós distribuïes els ministeris dels àngels i dels homes, demueu-nos que en la terra guardin la nostra vida, aquells ministres vostres que sempre us assisteixen en el cel. Per nostre Senyor, el vostre Fill, el qual, Déu com és, viu i regna amb Vos conjuntament amb l'Esperit Sant per tots els segles dels segles. Amen. (Amb llicència eclesiàstica)

URGELL

200 participants a la IV Diada de Catequistes

LA SEU D'URGELL.— El 4 de maig tingué lloc a la Seu d'Urgell la IV Diada diocesana dels Catequistes. A les 11 del matí uns dos cents catequistes, vinguts dels diferents indrets del bisbat, van aplegar-se al col·legi de La Salle. Eren de totes les edats i condicions: preveres, religiosos i religioses, dones, homes i joves. Sí, també molts nois i noies —vegeu la fotografia— els quals esmercen part del seu temps a donar testimoni de la seva fe.

Després de formular les inscripcions i saludar-se mútuament, els catequistes van reunir-se en l'església del centre. Mn. Antoni Tort, delegat diocesà de catequesi, presentà els resultats de les enquestes prèviament contestades pels preveres i catequistes. Les respostes valoren els contactes entre ells i remarquen "la il·lusió i l'entusiasme amb que realitzen la seva tasca, que no solament serveix per evangelitzar sinó que enforteix la seva pròpia fe".

A continuació s'obrí un diàleg entre el delegat i els catequistes, entre altres temes sorgí el de la importància de l'Escola de Catequistes. El Sr. Bisbe saludà a tots els presents i recordà la necessitat que la diòcesi té dels 500 catequistes que hi ha en les diferents parròquies. Agraf la presència dels que havien acudit a la trobada i els encoratjà en el compliment de la seva tasca.

A la una del migdia, a la catedral, començava la celebració eucarística, presidida pel Bisbe i un grup de preveres: "Què bonic trobar-se aquí a la catedral el Bisbe amb els catequistes!". Amb aquestes significatives paraules el Bisbe Joan començava l'homilia. A continuació explicà la necessitat que l'Església té de les institucions, fent avinent també el proselitisme que les sectes duen a terme als EE.UU. i que ja han iniciat també a casa nostra. Això fa encara més urgent i necessària l'acció catequètica. En l'ofertori van ser presentades ofrenes de les diferents comarques del bisbat: flors, fruita, formatge... Després el dinar, la sobretaula i el comiat. Diàleg i gresca entre tots els que han escollit el privilegi d'anunciar la joia de la fe.

Ha mort Jesús Mir, de Tremp

El 28 d'abril morí el Sr.

Jesús Mir i Amat, home vinculat a Tremp pel naixement i per la divulgació literària i cultural de la història i costumari de la capital de la Conca (Pallars Jussà). Promotor del Casal Catòlic, coneixia bé el seu arxiu i a través dels seus escrits, particularment en el suplement local del Full Parroquial, l'havia posat a l'abast del poble. Havia col·laborat en la revista diocesana "Església d'Urgell" i en altres publicacions, sempre amb un llenguatge senzill i elegant. Reposi en pau l'home que ha deixat una petjada inesborrable en el recull "Tremp, el pas del temps".

Els 110 habitants de Bellver d'Ossó han restaurat la seva església

S'ha acabat la restauració artística de l'església parroquial de Bellver d'Ossó, petit poble de 110 habitants de la Segarra. Plena ment romànica en els seus orígens (s.XII), havia sofert notables transformacions al llarg dels segles. Les obres de consolidació i restauració van començar l'any 1972. Primerament es renovà la teulada i va ser enderrocada la sagristia, restant així totalment visible l'absis des de l'exterior.

El febrer del 1980 van reprendre la tasca de restauració amb la neteja de les parets interiors. Sota la capa de guix aparegueren els carreus del casquet esfèric de l'absis, dues finestres de doble esqueixada i una cornisa decorada amb motius geomètrics del més pur estil romànic. Al costat dels paraments de pedra, bastant ben conservats aparegueren altres fragments mutilats. El poble no es desanimà i en una conjunció d'esforços, entre la parròquia, feligresos i entitats públiques locals —també alguna altra petita ajuda— al cap de cinc anys s'ha recuperat pedra per pedra i, en successives etapes, tot el que restava de l'estructura primitiva. Els veïns de Bellver d'Ossó se senten orgullosos de gaudir i poder oferir als visitants la contemplació d'una altra església romànica a la Ribera del Sió, recuperada gràcies a l'esforç popular. Els historiadors moderns de l'art i les guies turístiques d'aquestes comarques ja l'inclouen i el descriuen detalladament. Les despeses en metàl·lic han sumat dos

Els catequistes valoren els contactes entre ells i remarquen la il·lusió i l'entusiasme amb que realitzen la seva tasca, que no solament serveix per evangelitzar sinó que enforteix la seva pròpia fe.

millions i mig de ptes. Darremament amb ocasió de construir el mur de contenció a l'entorn de l'absis, s'ha descobert deu tombes, algunes encara amb despulls hu-

manes, excavades a la roca sobre la qual estava edificada l'església. Comunicada la troballa als Serveis Territorials d'Arqueologia de Lleida, van enviar un tècnic, el

qual realitzà personalment tota l'excavació i va prendre les dades pertinents per a poder donar un judici històrico-científic.

Antoni Mirabet

L'enviat a les nacions (VIII)

CORINT

Si en l'ampla zona de ruïnes de l'antiga Corint s'hi arribés a descobrir el lloc on es reunia la comunitat paulina, caldria edificar-hi un gran monument a l'Església Local, com aquella que ens permet ser universals sense —com qui diu— sortir de casa.

I no perquè fos una església perfecta: les cartes que Pau els adreça ens en revelen més aviat els defectes. Sinó precisament perquè, mostrant els inconvenients d'una convivència tan ampla, donen ocasió a Pau de proclamar la necessitat que tenim els cristians d'aquesta gran comunitat.

Corint havia estat evangelitzada per Pau, a continuació d'Atenes, entre els anys 51 i 52. La necessitat d'una assimilació més personal i profunda de la Paraula de Déu (que s'havia d'enfrontar amb "models de vida" ben diversos) va fer que es constituïssin petits grups de pregàries i d'estudi, en els quals era més fàcil aprofundir en els problemes de cadascú.

Però, segons un costum que aleshores ja era sagrat, "l'endemà del dissabte" (el dia que nosaltres anomenem "diumenge" o Dia del Senyor) es reunien tots els cristians de la ciutat. El mal és que això només servia per posar en evidència les rivalitats entre grups. Uns deien: "Jo sóc de Pau"; altres: "Jo, d'Apol·ló", o "Jo, de Pere". N'hi havia que pretenien posar-se

per damunt de tots, dient: "Doncs jo sóc de Crist".

El sentit de grup els portava a considerar "extranys" els dels altres grups: fins a l'extrem, si calia, de "tirar-los" pels tribunals... pagans. En les assemblees plenàries del diumenge es reproduïen matemàticament els grups: deixant gent marginada, sigui quant al menjar, sigui quant a l'atenció espiritual (el cas de l'incestuós!). I quan es tractava de mostrar els dons de l'Esperit, tothom volia fer surar els del propi grup, sense ni deixar sentir els de l'altre. L'última cosa que s'hauria acudit dir a un visitant foraster (de fet hi eren admesos) hauria estat pensar que allò eren manifestacions de l'Esperit de Déu.

Pau tenia a la mà la solució de tots aquests problemes: crear una església per a cada grup: la dels pobres i la dels rics, la dels savis i la dels ignorants, la dels jueus, la dels grecs i la dels bàrbars, la dels "forts" (diguem-ne, "liberals") i la dels "dèbils" (diguem-ne, "escrupulosos")...

Però Pau s'oposa amb tota l'ànima a una solució d'aquest tipus: "¿És que Crist està dividit?" Més que contra cap altra, crida contra l'Església de Pau: "¿És que Pau ha estat crucificat per vosaltres o que heu estat batejats en nom de Pau?" Perquè entén que és en la interacció profunda de totes les tendències (dels pobres i dels rics, dels jueus i dels grecs, dels

"dèbils" i dels "forts") que s'ha de formar l'home nou, que s'ha d'aconseguir que Crist sigui tot en tots.

Cert que la reunió dels diumenges, tota sola, no pot resoldre tots els problemes, però els en pot donar l'esperit. Per exemple: convé que en cada reunió no hi parlin més de cinc o sis persones (que, inevitablement, aniran essent els "professionals"). Per altra banda: la presència de no-cristians demanava ("totes les esglésies" ho entenien així) que es mantingués un cert paralelisme amb les assemblees civils, on les dones mai no parlaven. Per això les reunions dels grups havien de continuar la feina de l'església local. Allà, per exemple, les dones hi són apostòlicament actives (com Evòdia i Síntique, com totes les que se citen al c. 16 de la Carta als Romans); allà les dones pregunuen en públic i profetitzen.

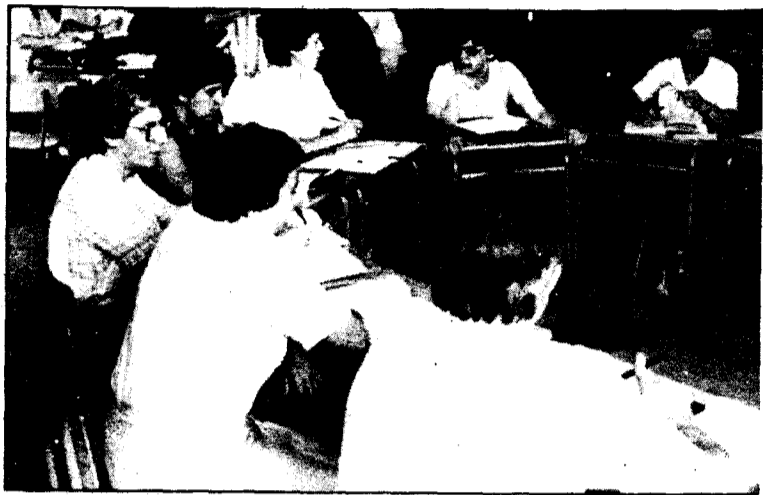
No cal dir que hi ha moltes coses del temps de Pau que no cal imitar en els nostres dies. Però entenc que l'experiència de Corint deixa una lliçó insubstituïble: que l'església local és l'autèntic banc de prova de l'universalisme cristià. Fent una paràfrasi de la Carta de Joan, diríem: "Com pots dir que estimes l'Església Universal, que no veus, si l'església local, que veus, no l'estimes?"

Jordi Sánchez Bosch

ENSENYAMENT

Diàlegs d'educadors cristians

arreu de Catalunya

Les Delegacions Diocesanes d'Ensenyament dels Bisbats de Catalunya i el Secretariat de l'Escola Cristiana, seguint el camí iniciat en les "Trobades-Pasqua 83", han convocat les "Trobades-Pasqua 85" que s'estan celebrant aquests dies.

Es tracta de promoure el diàleg entre els educadors creients per tal de compartir inquietuds i il·lusions; prendre consciència de la missió eclesial que els està confiada i de la transcendència de la tasca que realitzen en l'escola. Es pretén establir canals

de relació i comunicació entre tots els qui inspiren l'acció educativa en una concepció cristiana de l'home i del món.

El dissabte, 27 d'abril, va tenir lloc la "Trobada" al Bisbat de Tortosa. Es van reunir un centenar de professors presidits pel Sr. Bisbe, Dr. Carles. Bona prova de l'interès dels participants és que van decidir una altra trobada, de tot un dia, per al dia 21 de juny.

El dissabte, 4 de maig, es va celebrar la "Trobada" a Lleida i a Barcelona. A Lleida, es van reunir prop d'un centenar de professors presidits pel Sr. Bisbe, Dr. Malla. El Cardenal Jubany, a l'acte de clausura de la de Barcelona, animà els tres-cents participants a tenir confiança en el testimoni cristià, que encara que a vegades sigui en l'obs-

Es tracta d'establir canals de relació i comunicació entre tots els qui inspiren l'acció educativa en una concepció cristiana de l'home i el món

curitat i en situacions molt difícils, és una autèntica presència i testimoniatge d'Església. També impulsà l'interès per reunir-se en trobades, promoure i potenciar l'associacionisme per tal de sentir-se més emparats, aprofundir en les conviccions cristianes i ser més eficaços en l'acompliment de llur missió eclesial.

Lletania evangèlica de Maria

1. Noia-Verge de Nazaret. Lc 1, 27.
2. Verge, promesa amb Josep. Lc 1, 27.
3. Verge de nom Maria. Lc 1, 27.
4. Saludada per l'àngel Gabriel. Lc 1, 28.
5. Déu te guard, plena de Gràcia. Lc 1, 28.
6. El Senyor és amb tu. Lc 1, 28.
7. Verge torbada i temerosa. Lc 1, 29-30.
8. Tu, que has trobat Gràcia a la presència de Déu. Lc 1, 30.
9. Mare de Jesús, el Gran. Lc 1, 31-32.
10. Mare del Fill de l'Altíssim. Lc 1, 32.
11. Mare del Fill de David. Lc 1, 32.
12. Mare del Rei de la Casa de Jacob. Lc 1, 33.
13. Mare del Rei que mai no tindrà fi. Lc 1, 33.
14. Verge que no conegueres cap home. Lc 1, 34.
15. Verge fecundada per l'Esperit Sant. Lc 1, 35.
16. Coberta pel poder de l'Altíssim. Lc 1, 35.
17. Mare del Sant, Fill de Déu. Lc 1, 35.
18. L'Esclava del Senyor. Lc 1, 38.
19. Perfecta complidora de la Paraula de Déu. Lc 1, 38.
20. Tu que anares diligent cap a Judà. Lc 1, 39.
21. Tu que vares saludar Elisabet. Lc 1, 40.
22. Beneïda tu entre les dones. Lc 1, 42.
23. Beneït el fruit del teu ventre! Lc 1, 42.
24. Mare del Senyor. Lc 1, 43.
25. Dona que fas saltar d'alegria. Lc 1, 44.
26. Fel·lç perquè cregueres tot allò que el Senyor et féu saber. Lc 1, 45.
27. Magnificadora del Senyor. Lc 1, 46.
28. Exultada en Déu, el teu Salvador. Lc 1, 47.
29. Humil serventa de Déu. Lc 1, 48.
30. Lloada benaurada per totes les generacions. Lc 1, 48.
31. Tu en qui el Totpoderós obrà meravelles. Lc 1, 49.
32. Invicta creient en l'amor i poder de Jahvè. Lc 1, 50-53.
33. Israelita fiada en les promeses divines. Lc 1, 54.
34. Fidel descendent d'Abraham. Lc 1, 55.
35. Assistentia sol·lícita d'Elisabet. Lc 1, 56.
36. Esposa del fuster Josep, el just. Mt 1, 16; Mt 1, 19; Mt 13, 55.
37. Mare de Jesús el Crist. Mt 1, 16.
38. Verge gràvida per obra de l'Esperit Sant. Mt 1, 18.
39. Tu que vares pujar al Poble de David per empadronar-te. Lc 2, 5.
40. Tu que infantares el teu Primogènit a Bet-lèhem. Lc 2, 7.
41. Verge, Mare de l'Emmanuel. Mt 1, 23.
42. Mare Verge després d'haver infantat. Mt 1, 25.
43. Tu que embolcallares el teu Fill i l'ajagueres en una menjadora. Lc 2, 7.
44. Mare del Salvador el Crist Senyor. Lc 2, 11.
45. Trobada amb l'Infant i Josep pels pastors. Lc 2, 16.

46. Tu que conservares tots aquells records i els medites en el teu cor. Lc 2, 19.
47. Purificada amb Jesús al Temple segons la Llei. Lc 2, 22.
48. Presentadora de Jesús al Temple. Lc 2, 27.
49. Tu que lliurares el teu Fill Jesús en braços de Simeó. Lc 2, 28.
50. Meravellada de les coses que deien del teu Fill. Lc 2, 33.
51. Tu a qui una espasa deuria traspassar-te l'ànima. Lc 2, 35.
52. Mare que mostrares el Nen als Maigs d'Orient. Mt 2, 11.
53. Esposa i Mare fugida i refugiada a l'Egipte. Mt 2, 14.
54. Retornada a Israel junt amb Josep i el Nen. Mt 2, 21.
55. Tu que pujares a Jerusalem amb Jesús per la Pasqua. Lc 2, 42.
56. Mare ansiosa buscant durant tres dies el Fill perdut. Lc 2, 45.
57. Tu qui trobares Jesús al Temple entre els Mestres. Lc 2, 46.
58. Mare increpant amorosa el Fill retrobat. Lc 2, 48.
59. Tu que no comprendreres tot el Misteri de les Paraules del teu Fill. Lc 2, 50.
60. Mare a qui Jesús, el fuster, obeïa a Nazareth. Lc 2, 51; Mc 6, 3.
61. Mare que ho conservaves tot en el teu cor. Lc 2, 51.
62. Mare que visqueres amb Jesús la vida amagada a Nazareth. Lc 2, 52.
63. Mare fel·lç vivint junt amb el teu Fill més de 30 anys. Lc 2, 52.
64. Solidària de Jesús a les Noces de Canà. Jn 2, 1.
65. Amatent envers els nuvis. Jn 2, 3.
66. Tu que sempre ens dius: Feu tot allò que el meu Fill us digui. Jn 2, 5.
67. Mare confiada que suscitares el primer miracle de Jesús. Jn 2, 9.
68. Inseparable companya de Jesús. Jn 2, 12.
69. Sortós el teu ventre que ens va dur Jesús. Lc 11, 27.
70. Sortosos els teus pits que alletaren Jesús. Lc 11, 27.
71. Sortosa Tu que escoltares i acomplires la Paraula de Déu. Lc 11, 28.
72. Mare vera per haver fet sempre la Voluntat del Pare del cel. Mt 12, 49-50; Mc 3, 35.
73. Dona, aquí teniu els vostres fills. Jn 19, 26.
74. Mare nostra per voler del teu Fill. Jn 19, 27.
75. Mare associada al Fill Redemptor. Jn 19, 25-27.
76. Mare dels Dolors al peu de la Creu. Jn 19, 25-27.
77. Mare acollida pel deixeble i fill estimat. Jn 19, 27." (1)

P. Jordi M. Bou i Simó
monjo de Poblet

(1) "Maria Mare Verge", Editorial Claret, Barcelona, 1984, ps. 143-145.

VIC

col·lecció temes

II

DR. RAMON MASNOU
Bisbe emèrit de VicJOIA MEVA
I CORONA MEVA

Editorial Casals S.A.

El Dr. Masnou

recorda en un

llibre els seus

30 anys

d'episcopat

VIC.— Com a record dels seus trenta anys de pasturatge episcopal del bisbat de Vic, el doctor Ramon Masnou dedicà als seus sacerdots la seva última pastoral, titulada "Joia meva i corona meva. Esplais darrers amb els meus sacerdots".

Esgotada en poc temps la primera edició, surt ara la segona, amb un format més petit, més manual, més amable.

"Joia meva i corona meva" vol ser, diu el doctor Masnou, "un canvi d'impressions familiar i desimbolt, un record amical i pràctic de reflexions fetes en diverses ocasions durant el pontificat, un memoràndum de petits detalls que poden fer servei, expressió de coses petites i viscudes".

Ve a ser com una mena de radiografia de la situació actual del clergat, un recordatori de punts essencials de la vida sacerdotal i d'altres no tan essencials però interessants, un aplec de reflexions profundes, assenyades i pràctiques per a sacerdots de totes les edats i situacions.

És, doncs, per tots aquests motius, un llibre que haurien de llegir i meditar tots els sacerdots, i, tanmateix, no hi perdran pas res si el llegeixen també els religiosos, religioses i laics. Edita: Editorial Casals, S.A.

Exercicis espirituals
estiuencs a la Gleva

LA GLEVA.— Aquesta és la relació de tandes que la Casa d'Espiritualitat Diocesana de la Gleva ofereix en els propïaments mesos. Són aquestes: Per a religioses, de l'11 al 18 de juliol, dirigida per Mn. Jaume Campalans. Per a matrimonis i persones soles de l'11 d'agost, a la tarda, al 15, al matí, organitzada per la Delegació d'Exercicis. Per a senyores i noies, del 19 al 24 d'agost, a càrrec de Mn. Andreu Roca. Per a sacerdots, del 26 d'agost, al migdia, al 31, dirigida pel P. Jordi Font, jesuïta. Per a informació i inscripcions, adreceu-vos a la Casa d'Espiritualitat, La Gleva (Osón). Telèfon 857 04 54.

GIRONA

Els preparatius estan ja molt avançats

6.000 nens passaran un estiu diferent a Colònies

GIRONA.— El Servei de Colònies de Vacances del Bisbat de Girona ja està treballant intensament per preparar els diferents torns per aquest estiu. Després de l'assemblea de centres federats que se celebrà per l'octubre passat va quedar constituïda la nova junta que està composta per Joan Dorasté, de Sant Feliu de Guíxols, president; Josep Rossell, d'Hostalric, Secretari; mossèn Miquel Àngel Ferrés, Consiliari; i Dolores Plana, de Santa Eugènia, administradora. Són vocals: Josep Vidal, de Cornellà de Terri; Carme Puig, de Pineda; Miquel Serramitja, de la Cellera; Carles Callís, de Girona; Maria Àngels Bancells, de Blanes; Lluís Pagès, de Banyoles; Mercè Ponsatò, de la Bisbal d'Empordà; i Xavier Pagès, de Palafrugell.

Després de les oportunes gestions, el Servei de Colònies d'Estiu ha obtingut la plena reconeixença de la Direcció General de la Joventut de la Generalitat. Aquesta els ha fet arribar un resum del seu informe un cop ha realitzat una sèrie d'inspeccions sobre les activitats del Servei.

L'informe diu que "cal remarcar que totes les activitats pertanyents al Servei de Colònies de Vacances de Girona aconsegueixen la normativa vigent en tots els seus punts". Afegeix que "tant la qualitat educativa de les activitats com les condicions de vida en què es desenvolupen es considera força correcta".

Quaranta-un centres federats

En aquests moments són ja 41 els centres parroquials i d'altres institucions que formen part de la Federació del Servei gironí. Entre els últims que s'hi han adherit cal recordar les parròquies de Sant Gregori, Corçà, Vila-roja i Pont Major.

Per altra banda, durant els passats mesos de gener, febrer i març se celebraren diferents cursos de formació de monitors i de caps. Hi han participat prop de dos-cents nois i noies que ara exerciran els seus càrrecs en els torns que aviat es començaran, després d'haver obtingut el títol corresponent. Si bé encara no està del tot endegat el programa de les colònies i casals d'aquest proper estiu ja es preveu que el seu nombre serà pràcticament igual o superior que el de l'any passat. Això permet de pensar que seran més de cinc o sis mil els infants que s'aprofitaran d'aquests serveis durant les vacances que s'acosten.

Una enquesta a 80 monitors

El Butlletí Informatiu del Servei de Colònies ha publicat el resultat d'una enquesta feta a una vuitantena de monitors sobre la seva naturalesa i activitats. En primer lloc s'ha vist que els nois i noies no acaben de veure el Servei

com una cosa pròpia, tot i que en formen part.

Per altra part, s'observa que "per ells, el Servei de Colònies és més aviat l'equip diocesà que controla els centres, prepara el paperam per fer les activitats i paga les subvencions". També s'observa que existeix una certa "titolitis" en el sentit que "alguns dels que han fet els cursos s'haurien de replantejar això de fer de monitors, després de veure la seva actitud".

El Butlletí recorda que "els títols de monitor els dona la Generalitat i només són vàlids per Catalunya". I afegeix que "el Servei de Colònies desitja que els centres tinguin bons monitors, però que el títol no fa el monitor".

Per últim, el Butlletí recorda que "es tracta d'un servei d'Església, tal com ho repeteix també el bisbe, Jaume, cada vegada que ens trobem". I acaba: "Llàstima que a vegades no siguem prou bons testimonis cristians".

M. C.

Més de dos-cents nois i noies han passat pels cursos de formació de monitors

Els seglars han de participar en la gestió parroquial

Hi haurà consells pastorals

a totes les parròquies

GIRONA.— El Butlletí de l'Església de Girona ha publicat un ampli estudi sobre el Consell Pastoral Parroquial que convindria establir arreu de la diòcesi. Aquest organisme té com a objectius principals: a) realitzar periòdicament una reflexió sobre la vida de la comunitat i de l'entorn on es desenrotlla; b) fer-ne un judici; i c) treure'n unes conclusions pràctiques. Es preveu que les parròquies de menys entitat de població no sempre necessitaran o podran tenir un Consell Pastoral estructurat però, en canvi, pot existir un intercanvi regular d'opinions amb bona part dels veïns de la parròquia. I, de fet, el rector haurà de procurar que totes les decisions importants que s'hagin de prendre siguin compartides.

Indicacions per a la creació dels Consells

El Butlletí preveu una sèrie d'indicacions per a la creació dels Consells de Pastoral. Així, en primer lloc diu que "cal partir, de moment, dels cristians més sensibilitzats o ja compromesos en alguna acció parroquial. Aquest grup inicial pot actuar com a "Gestor" i coordinador de les diverses realitats pastorals de

la parròquia, per senzilles que siguin.

És el moment d'anar avançant vers una mentalitat d'equip, de conèixer i tenir molt en compte la situació real de la parròquia i d'iniciar algunes accions concretes com a signe d'actuacions responsables i de participació dins el procés que conduirà a esdevenir un veritable Consell Pastoral.

Per altra banda, abans de constituir-se en Consell Pastoral, pot ser molt convenient que les persones designades tinguin algun contacte directe amb algun altre Consell Pastoral que ja funcioni de temps. Per últim, també convindrà tenir algunes sessions prèvies per reflexionar sobre l'Església, les diverses vocacions i ministeris, la comunitat parroquial, etc.

Millora dels ja constituïts

Finalment el Butlletí de l'Església de Girona dona unes normes per millorar els Consells Pastorals que ja estan constituïts des de fa temps. La primera és la de vetllar perquè tots i cadascun dels seus membres participin en les reunions o sessions de treball, no com a simples representants del propi grup, sinó com a

components d'una entitat que té una responsabilitat comuna.

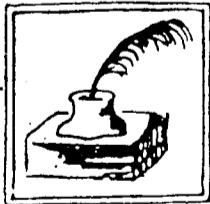
La segona és la de revisar periòdicament, amb la col·laboració d'algun responsable diocesà (Vicari de Pastoral, Vicari Episcopal de Zona, etc.) el treball que s'ha desenrotllat i fins a quin punt és fidel a la identitat i missió d'un Consell de Pastoral. En tercer lloc caldrà atendre l'aspecte de la formació permanent de tots els components.

La quarta norma és la de fomentar amb certa regularitat algunes trobades de diversos Consells, ja sia per dur a terme un pla de formació, ja sia per contrastar i avaluar el treball que es va fent, ja sia per coincidir en una mateixa zona o arxiprestat. Per últim, cal procurar que el Consell Pastoral i la comunitat parroquial tinguin una estreta relació, de manera que el Consell no esdevingui un grup tancat, desconectat, de fet, de la vida de la resta del poble.

Per això, convindrà convocar alguna assemblea general oberta a tots els cristians; una trobada amb tots els qui tenen alguna activitat en la parròquia; o uns senzills comunicats del treball que fa el Consell, i la recepció de qualsevol suggeriment.

M. Caballé

IMPROMPTU

El campanar

El campanar és com el segell de cada poble, allò que el caracteritza, allò que fa recordar-lo, que fa estimar-lo, allò que infon alè de joia a l'arribada, allò que en allunyar-te'n t'invita a la tornada.

No podria avenir-me a un Puigcerdà sense la massissa silueta del seu campanar, ara orfe de temple, ni carretera avant endevinar Castellterçol sense la gràcia del seu... I esmento aquests dos per viure'ls des de la infantesa.

Encara pels pobles, el campanar canta les hores, proclama la vida i la mort, invita al compliment dominical, i fins i tot per algun racó de la nostra geografia prevé de la tempesta.

Ben diferent de ciutat, on els campanars gairebé han emmudit. Algun que altre, vergonyantment, sembla, convoca a missa... perquè a la ciutat, curulla de sorolls, el dring de les campanes pot molestar el veí, o potser desperta-lo d'un son resagat.

Oriol Camps

BARCELONA

Ara fa cent anys, cinc monges concepcionistes iniciaren la seva tasca prop de la dona de Guínea Equatorial

Dues mil persones commemoraren a Montserrat una efemèrides missionera

MONTSERRAT.— La gent jove volgué encetar la festa ja des de la vigília. Havien estat convocats a una suggerent convivència a Santa Cecília, a la mateixa falda de Montserrat. Hi feren cap 131 persones, majoritàriament alumnes i ex-alumnes, procedents dels col·legis de Mataró, Vilassar de Dalt, Vilanova i la Geltrú, Terrassa i Barcelona; (C/ València, Bonanova i Ciutat Meridiana).

La convivència s'inicià amb una presentació, per part dels grups, dels diferents llocs de procedència, a través de cançons, representacions i poemes. Havent sopat s'organitzaren quatre tallers, a un dels quals cadascú s'havia d'apuntar: animació i cançons, expressió-teatre, dansa i jocs. A dos quarts d'onze, en una explosió de gresca compartida, es posaren en comú algunes de les coses que cada grup havia treballat.

La jornada va concloure amb una Vetlla de Pregària que donà un to de profunditat al caliu aconseguit entre els participants, alhora que motivava el sentit de l'aplec:

"Ens hem trobat aquí a Santa Cecília per compartir quelcom que ens uneix: la celebració del Centenari en què cinc dones de la nostra terra van ser protagonistes de l'inici d'un compromís per fer un món millor, que encara continua avui a Guínea Equatorial..."

I, entre cants i silencis, es projectà un muntatge audiovisual basat en un poema del bisbe claretí Pere Casaldàliga, titulat: "Pregària a la Mare de Déu del Tercer Món".

L'endemà, de bona hora, una ruta a peu fins a la plaça del monestir. I, un cop dins la Basílica, atapeïts sota la mirada dolça de la Verge Bruna, recobririen tota la força les paraules del poema de la nit:

"Amb tots els qui creuen en Crist
i amb tots els qui d'alguna manera cerquen el seu Regne,
us cridem a Vós, Mare,
perquè vulgueu parlar-li a Ell per tots nosaltres..."

Missa Conventual

La Missa Conventual fou presidida pel P. Abat, Cassià Just, que, de bon començament, donà la benvinguda als qui s'havien aplegat amb motiu del Centenari. Concelebrà també un grup de sacerdots amics i col·laboradors de les concepcionistes. Entre elles s'hi trobava la Mare General de l'Institut, la barcelonina Rosa Mª Macià, que llegí la pregària introductòria a les ofrenes.

Ara fa cent anys, el dia 27 de gener de 1885, cinc joves religioses catalanes posaren els peus a Guínea Equatorial.

Havien estat cridades pels missioners claretians, que tot just hi havien arribat un any abans. Aquelles dones fortes se sentien empeses a fer un servei d'acció transformadora i de promoció integral de la dona per tot el país, d'acord amb el carisma evangèlic rebut de la Mare Alfonsa Cavin, la seva fundadora.

Una de les fites més aconseguïdes d'aquest any centenari ha estat la Trobada multitudinària que tingué lloc a Montserrat, el dissabte, dia 4 de maig, on s'aplegaren, en un clima religiós i festiu, prop de dues mil persones —entre alumnes, ex-alumnes, pares, educadors, sacerdots i religioses— dels centres que les concepcionistes regeixen a Catalunya.

En la seva oportuna homília el P. Abat situà el sentit del Centenari en el marc d'una Paraula adreçada a tots els participants a la celebració:

"L'Esperit crida a esbotzar les muralles de la por i dels prejudicis de cara a l'evangelització... ¿No és aquesta l'experiència que feren aquelles cinc primeres missioneres que partiren decidides vers la Guínea Equatorial, ara fa cent anys? Com Pau i Bernabé, configurades amb el Servent Soffrent, foren capaces de vèncer la por i els prejudicis dels superprudents que volien dissuadir-les de partir..."

Un moment especialment significatiu de la celebració fou el de l'ofertori, en què, de cada població de Catalunya on les concepcionistes exerceixen la seva tasca, presentà una ofrena simbòlica apropiada, acompanyada d'una adient explicació.

Llançada de coloms

Un cop acabada la celebració, tingué lloc, al mateix atri de la Basílica, una llançada de cinc coloms blancs, signe de l'esperit arriscat i lliure d'aquelles dones que, des de la seva opció religiosa i

missionera, s'havien embarcat mar endins cap a terres africanes: Maria Jesús Güell, de Vilafranca; Alexandra Sibila, de Manresa; Constança Selva, de Sesaigües; Beatriu Monrós, d'Artés; i Maria Angels Perera, de Manresa.

I, enmig de l'eufòria festiva d'uns grups que creaven o refeien entre ells lligams d'amistat, els acords rutilants de la sardana, magistralment interpretats per la cobla Tibidabo de Barcelona, s'enlairaven desafiant els espessos núvols que amenaçaven pluja.

No hi mancà tampoc una curiosa desfilada de "cotxes d'època", com una típica evocació que ens acostava als orígens de la data que celebràvem.

Comiat

Fins que arribà l'acte de cloenda de la Trobada, on cal destacar-hi la presència de la Sra. Marta Ferrusola, esposa de l'honorable President de la Generalitat, que havia estat alumna del col·legi concepcionista del carrer València de Barcelona. Havia compartit ja l'àpat familiar, a l'hospederia del monestir, amb una representació dels diferents components de la Trobada, tenint al seu costat dues religioses antigues professores.

Marta Ferrusola dirigí unes breus paraules als assistents, tot afirmant que recordava l'escola concepcionista amb gran estimació, i que li agraià la formació del seu caràcter, remarcant que el que la caracteritzava d'altres centres religiosos era el seu marcat esperit missioner.

Tot seguit s'entonà el cant dels adéus. Moments després una corrua d'autocars desfilava muntanya avall. Mentre les rodes del nostre s'anaven empassant quilòmetres carretera enllà, em rondava pel cervell una pregunta: ¿quin deu ser el secret d'aquesta obertura d'esperit, senzilla i joiosa, que sempre he vist traspuar en les religioses concepcionistes? I crec que la resposta em vingué donada en aquella mateixa estrofa de l'himne del Centenari que desprenien els altaveus de l'autocar:

"Déu és l'infant que passa gana
i el leprós i desvalgut que cal curar,
les joves, el vidu, la velleta...
són Déu que s'apropa a demanar."
Sí, aquestes dones han fet una opció pels pobres. I, com diu el Mestre, només els pobres que ho són de cor poden tenir accés a la felicitat...

Jordi-Joan Català
claretí

TORTOSA

350 joves apostaren per la Pau a Alcossebre

TORTOSA.— Tres-cents cinquanta veus joves havien recordat de nou les belles paraules franciscanes: Amor, unió, esperança, fe, llum, alegria, vida. El Sr. Bisbe recolliria l'emoció del símbol: "Són coloms de Vinaròs, que s'han elevat amunt, amunt... S'han orientat en la llibertat, i la llibertat les portarà a 'casa'. Així vosaltres, amb direcció a la casa del Pare". Vers el món de Pau, que cal edificar.

A Alcossebre havien fet cap grups de vint-i-dos pobles de la diòcesi. Al matí, repartits en trenta-dos grups, els joves van dialogar sobre la pau, amb les Benaurances de l'Evangeli com a punt de referència. El diàleg es compartiria després a través de murals, quadres plàstics i es-
cenificacions.

Ser forts i tenaços en la fe

El Sr. Bisbe, acompanyat d'alguns consiliaris, va presidir l'Eucaristia. Mons. Carles els deia que havien de profunditzar en l'experiència de festa i de trobada que s'estava vivint. Exhortava a viure en constant tensió d'autoexigència i de misericòrdia amb els altres. A ser forts per donar la cara a les dificultats que s'oposen al camí de realització personal humana i de seguir Jesús, sense rebaixar els propis ideals cristians. A ser tenaços en la pertinença al grup del moviment cristià, i de ser testimonis per altres joves, perquè s'estenguí i profunditzi aquest canal per a la formació dels joves catòlics.

Va ser molt entretinguda la comunicació que van fer els grups del diàleg del matí. Van parlar les cartulines amb dibuixos i la mímica de l'expressió corporal. Una simfonia que, amb diferents acompanyaments, re-

petia el mateix motiu: PAU. Pau i netedat de cor, pau i comunicació, pau i solidaritat, pau i justícia, pau i agneció, pau i ajuda i caritat, pau i reconciliació, pau, pau...

Hi va haver temps per als jocs. Tothom va multiplicar la festa i l'alegria. Va cridar l'atenció que el clima de la jornada fos un benestar serè, com de joves que miren de fruir i que manifesten la seva felicitat dintre seu, des d'un estimable nivell de maduració.

Un punt important de la trobada va ser la proclamació del **MANIFEST PER LA PAU DELS JOVES CRISTIANS DEL BISBAT DE TORTOSA.**

Un manifest valent

Nosaltres, joves cristians de la Diòcesi de Tortosa, reunits en Alcossebre (Castelló) el 28 d'abril de 1985, tenim un gran motiu d'esperança: un demà de pau

des de la fe en Crist Ressuscitat, conscients que aquesta és possible mitjançant l'amor i la justícia.

CONSTATEM l'absència de la pau que es manifesta en:

- el nostre individualisme que ens porta a l'agressivitat, a la competitivitat i al domini del més fort, anteposant el profit personal al bé comú.

- la indeferència i passivitat dels que res no fan, frenant la vivència de la pau arreu del món.

- la manipulació de la societat sobre la persona, institucionalitzant les actituds de violència, consum i explotació.

- el treball viscut com un mitjà d'explotació més que com un mitjà de realització personal, sense tenir en compte la dignitat humana.

- L'absència de treball, que afecte d'una manera especial els joves, en la búsqueda del primer treball, amb la consegüent deshumanització i risc de delinqüència.

- L'Església que no acaba de ser el gran mitjà d'alliberament espiritual, social i humà, d'acord amb la seva missió.

En el Manifest de la Pau que elaboraren, manifesten el seu compromís a construir el demà vencent la por i el desànim "perquè, afirmen, Crist ressuscitat està amb nosaltres en el treball per la justícia que porta a la Pau".

- el revengisme polític, la intransigència ideològica i el menyspreu cap als d'una altra opció, responnent a la violència amb més violència.

- el militarisme i la cursa d'armaments que comporta una roïna utilització dels béns públics, i la política de blocs que força a prendre partit en favor d'uns contra els altres.

- la discriminació per raons polítiques, ideològiques, religioses, ètniques, culturals...

- el menyspreu cap a tots aquells que estan compromesos en la lluita en favor dels drets humans i de la pau.

Cridem:

- que Déu és alliberador i rebutja tota mena d'esclavitud i domini. Per això sols els que lluiten per la llibertat, per tota llibertat, són vertaders Fills de Déu.

- que Crist és la manifestació de Déu als homes, l'home en plenitud fidel a la seva missió, perseguit fins la mort a causa del Regne, d'amor, justícia i pau. Per tot això

Proclameu:

- que per Crist ressuscitat és possible un món en PAU, un món de germans, un món de solidaritat que permeti la plena realització de la persona.

- que és possible la transformació de les estructures per al triomf de l'amor.

- que la llibertat porta al respecte als altres i a la igualtat d'oportunitats.

- que és necessària la defensa dels drets humans i fer una societat d'acord amb el pla de Déu.

- que donar suport a les iniciatives i treballar per la pau és una de les exigències més urgents per al cristià d'avui.

- que la pau és fruit de justícia, de la llibertat i l'amor. La Pau serà signe d'autenticitat de la nostra vivència cristiana.

Ens comprometem:

- a ser crítics, davant tot allò que no construeixi la pau.

- a treballar per viure coherentment d'acord amb la fe.

- a no respondre a la violència amb violència de cap tipus.

- a col·laborar en totes les iniciatives que tinguen com a fi la PAU.

- a donar testimoni de l'Evangeli, construint la Pau on estiguem, vivint la fraternitat i treballant per la justícia.

- a ser pacífics i pacificadors en la família, grup, treball, ambient, societat, Església...

- a construir el demà vencent la por i el desànim, perquè Crist ressuscitat està amb nosaltres en el treball per la justícia que porta a la PAU.

El cant dels adéus

Els joves van acabar la seva festa amb "El cant dels adéus". Agafats de les mans, formaven un cercle d'amics. Tornaran a reunir-se. Així ho cantaven: "El cercle refarem, i fins potser serà més gran".

EXERCICIS PER A RELIGIOSES - Casa d'Espiritualitat "Ma Antonia Paris"

CASA DE ESPIRITUALIDAD «MARIA ANTONIA PARIS»

Major de Sarrià, 169 - Barcelona - Tel. 203 72 12.
9-16 de juliol, P. José Mª Ciller, segons l'obra del P. Caballero.
20-27 de juliol, P. Isaias Largo.
27 d'agost-3 de setembre, P. Severiano Blanco.
17-24 de setembre, P. Ramon Negre.
14-21 d'octubre, P. Eduardo Canalls.
15-22 de desembre, P. Jordi Maymó.
La casa té jardí i habitacions individuals amb dutxa i servei.

GIRONA

Forma part essencial de la Casa d'Espiritualitat

Benedicció a Arenys de la nova capella de les Escolàpies

ARENYS DE MAR.— Arenys de Mar fou la vila on obrí els ulls a aquest món la M. Paula Montal Furnés, la nostra Fundadora. No es tracta avui de parlar d'ella. Ho féu magistralment en un bonic article el Sr. Josep M.ª Riu en aquest mateix setmanari, donant-nos a conèixer que és una dona que té plena actualitat, tant ella com la seva obra.

En el lloc on fundà un col·legi la M. Paula, fa poc que les escolàpies hi erigiren una Casa d'Espiritualitat. Ha costat sacrificis anar modelant el que avui n'és la capella, d'un estil modern i gairebé únic.

Doncs bé, aquesta capella fou solemnement beneïda pel Sr. Bisbe de la diòcesi de Girona, Dr.

Jaume Camprodon i Rovira, el dia 4 de maig.

Seguidament concelebrà l'Eucaristia amb dos representants de les cures provincials dels escolapis de Catalunya i València, PP. Lluís Boronat i Salvador Borredà, el rector de la Parròquia d'Arenys, Mn. Martí Amagat, escolapis d'Alella i sacerdots seculars. Dirigi els cants Mn. Domènec Cois.

Hi prengueren part la M. General de l'Escola Pia femenina, amb dues conselleres, la M. Provincial de Catalunya amb el seu Consell, i les provincials de Castella i Aragó. Moltes escolàpies de les tres províncies hi eren presents, així com representants de les comunitats religioses de la vi-

la, el Sr. Alcalde i amics de l'Escola Pia.

El Sr. Bisbe dirigí unes sentides paraules als assistents, recalcant la vàlua de tota comunitat religiosa en una població, subratllant que s'ha d'estimar com a un veritable do de Déu.

Després de la missa es passà a visitar l'exposició d'àlbums de totes les cases de la província religiosa i l'al·legoria de la M. Paula, de ceràmica, que ocupa gairebé tota una paret d'una de les sales de conferències.

Abans de finalitzar la trobada, els assistents foren obsequiats amb un vermut, compartit en agradable convivència.

Montserrat Avilés, Sch. P.

Ephemèrides

"Avui he sigut ungit sacerdot de Crist, ministre de l'Altíssim. Gràcies Déu meu! Ha coincidit amb el compliment dels meus 37 anys" escrivia el Dr. Pere Tarrés en el seu Diari Íntim, el dia 30 de maig de 1942. Aquestes dades signifiquen que enguany fa 80 anys que ell nasqué a Manresa; ell, el gran metge, apòstol i sacerdot, tan admirat per la seva perícia, zel i santedat. Manresa pot sentir-se joiosa d'haver portat al món aquest fill preclar. Com diu el seu cronista, el Dr. Josep Maria Gasol: "Si arriba a sant canonitzat, sant Pere Tarrés, serà el primer sant manresà"; i nosaltres afegim: un més en la llista gloriosa de sants nascuts a Catalunya.

Tots, manresans i catalans d'arreu, en aquesta diada, hauríem d'estar contents de recordar el naixement del Dr. Tarrés, i de pregar i treballar perquè el seu procés de beatificació arribi aviat a bon fi. El tribunal que investiga sobre les seves virtuts i fama de santedat, constituït pel Sr. Cardenal de

Barcelona, Dr. Narcís Jubany, fa una labor lenta però eficient: des del seu inici han declarat més de 60 persones que el conegueren, i s'espera sobrepassar amb escreix el centenar.

La missa del dia 25 de maig a l'església del Carme de Manresa, on va ser batejat el dia 4 de juny, és un senyal de l'interès i de l'afecte dels manresans.

La comissió "pro beatificació del Dr. Pere Tarrés" (radicada a Barcelona, carrer Joan Güell, 200) vol encoratjar totes les iniciatives orientades a donar a conèixer la figura d'aquest gran fill de la nostra terra, i ofereix tot el que està al seu abast en llibres, revistes, estampes,...

Per ésser més cristians en l'Església i en el món d'avui ens pot ajudar i estimular la santedat tan encarnada d'aquell que va néixer ara fa 80 anys.

Mn. Francesc Raventós, vice-postulador

FA 80 ANYS QUE A VA NÈIXER "UN HO

Pere Tarrés i Claret (1905-1985)

Tots els qui vam tenir la sort de conèixer personalment Pere Tarrés i Claret, conservem el record i la imatge d'un home jove. El veiem encara com un jove fejocista, metge igualment jove i, també, mossèn no pas gens vells, tot i que fos força més gran que nosaltres. La mort ens el va prendre, a una edat joventut —quaranta-cinc anys—, amb el breu "currículum" d'onze anys d'exercici de la professió mèdica i només vuit de ministeri sacerdotal. Una vida humana, tanmateix ben curta; però molt densa d'activitats i d'exemplaritat, paradigma del perfecte metge de cossos i d'ànimes.

Si el doctor Tarrés visqués encara, ja no el veuríem tan jove, perquè ja no ho seria. Ara, l'admirariem i el respectariem com un venerable sacerdot octogenari. A finals d'aquest mes de maig, Pere Tarrés compliria vuitanta anys. En la seva absència física, i perdurant-ne el record i la veneració, commemorarem la grata avinentesa d'aquest octogèsim aniversari.

El llibre cinquè de baptismes, de la parròquia manresana de la Mare de Déu del Carme, conté el primer document històric de la biografia d'un cristià exemplar. Val la pena de transcriure'l i reproduir-lo: "En la Iglesia parroquial de Ntra. Sra. del Carmen de la Ciudad de Manresa, Obispado de Vich, Provincia de Barcelona, a cuatro de Junio de mil nueve cientos cinco el Rvdo. Vicente Noguera, Pbro. y Vicario de la misma bautizó solemnemente a Pedro, Francisco, Luis, nacido el veinte y nueve de Mayo próximo

pasado a las dos noche, dijo de los consortes Francisco Tarrés Puigdelvívol, cerrajero, de Manresa, y Carmen Claret Massats, de Viladordis. Abuelos paternos Pedro, de Orgañà, y Dolores, de ésta; maternos Isidro, de S. Fructuoso, y Carmen, de Guardiola. Padrinos el abuelo paterno y la abuela materna. Doy fe."

La partida, redactada probable-

ment pel mateix Mn. Vicenç Noguera (vicari de la parròquia, de gener de 1905 a octubre de 1908), és signada pel rector Mn. Francesc Corominas i Serrat, el qual regí la parròquia els anys 1893-1917. Un altre senyor rector, el Dr. Miquel dels Sants Pla i Vergés —fill de Vic, com mossèn Corominas— acomplí l'honor deure d'estampar la nota marginal: "Fue ordenado de Subdiácono en Barcelona el 20 de Dbre. de 1941".

De l'església parroquial del Carme, escenari que fou del sacrament de la iniciació cristiana de Pere Tarrés, no en resta pràcticament res. Destruïda fins arran de terra, l'any 1936, una nova construcció —beneïda el 20 de febrer de 1959—

substitueix i conserva la memòria de l'antic temple gòtic situat al cim de Puigmercadal, el punt més alt del nucli urbà manresà.

Les velles devocions manresanes que tingueren origen i esplet en el temple desaparegut perduren en l'església nova. També el record pietós de l'antic feligrès Pere Tarrés i Claret i la pregària fervorosa per la seva glorificació aplega sovint —i especialment enguany— la devoció dels compatriotes en aquest nou lloc de culte.

En llegir la partida de baptisme hom s'adona d'un detall, que ja hem fet notar en altres ocasions i que produí gran cop una certa confusió: la discrepància en la data de

naixement d'En Pere (29 de maig, segons el document parroquial), que el Registre Civil diu que fou el dia 31 del mateix mes. L'explicació més versemblant és que, absent de Manresa el pare de la criatura, que treballava de manyà a la colònia Palà de Torroella, la inscripció al Jutjat va retardar-se fins més enllà del termini legal establert. I en comparèixer-hi l'avi i padrí que seria de l'infant, Pere Tarrés i Solanellas, a mig matí del dia 2 de juny, declarà que el naixement havia succeït "a las veinticuatro del dia treinta y uno de mayo". (I ja hem vist que el registre parroquial, segurament més fiable, diu que fou a les dues de la matinada del dia 29).

Oficialment, però, puix que els documents "oficials" de Pere Tarrés havien de basar-se en aquell del Registre Civil, la data de naixença va ésser sempre i a tots els efectes el 31 de maig. I fou felicíssima coincidència que, ordenat sacerdot el 30 de maig de 1942, pogués cantar Missa precisament l'endemà, data oficial del seu 37è aniversari.

Comparant les dues partides —l'eclesiàstica i la civil—, s'observen també altres discrepàncies, que són purament de detall i que provenen de circumstàncies altrament prou conegudes. Per exemple, la del segon cognom matern (Masats, Masats o Masachs), que és un cas curiós de confusió constant entre individus de la mateixa família, parents ben propers i originaris d'una coneguda pairalia de Sant Salvador de Guardiola. Igualment, el fet de situar l'origen familiar de la mare a Viladordis, com si es tractés d'una població diferent de Manresa. Tot i que el barri rural de Viladordis —l'antiga parròquia, aleshores simple ajuda parroquial, de la Mare de Déu de la Salut— correspon al terme municipal de Manresa. El dia que tinguem la sort de veure'l elevat a l'honor dels altars, "sant Pere Tarrés", serà el pri-

"Sempronio" escriu...

¿Coneixeu "Sempronio"? És un senyor senzill, expansiu i simpàtic, amb qui tot seguit de tractar-lo hi feu amistat; amable, cordial, ple d'anècdotes i records, i ple d'un humorisme somrient i sa, es fa agradable en la conversa i en la lectura, car —com tothom sap— és un escriptor que se les sap totes.

És un magnífic periodista —i en dir-ho, no descobreixo res, ja que aquesta qualitat és universalment acceptada. Entre altres condicions té un olfacte especial per captar els sentiments i costums populars. Recordo un dia que em deia que ell no agafa gairebé mai cap taxi, perquè prefereix anar a peu (per veure el moviment col·lectiu) o en el metropolità, on escolta les converses que tenen els petits grups que hi viatgen, car de les seves paraules se'n pot deduir el pensament de la ciutat sobre els diferents problemes que l'assetgen.

En aquests darrers temps ha publicat alguns llibres plens d'alegria, oferint records divertits i assenyalant seriosament el tarannà i els fets de persones assenyalsades, més o menys patricies, algunes de les quals poden servir d'exemple en el seu temps i en el d'ara. Molts dels lectors hauran llegit "Aquella entremaliada Barcelona", "Barcelona era un festa", i "Quan Barcelona portava barret", i estic cert que em donaran la raó. Però ara, encara fresca la tinta, ha sortit "Barcelo-

na pel forat del pany", que m'he empassat deliciosament en una nit.

Si escric aquestes ratlles, no és pas per fer propaganda del llibre, car els de "Sempronio" es venen a grapats, sinó perquè vull recollir ací unes paraules del Doctor ROCHA, que, comentant les dificultats del seu Servei a l'Hospital de la Santa Creu i Sant Pau, explicava:

"Quan no teníem diners, que era sempre, invocàvem el pare TARRÉS, que, abans de fer-se sacerdot i morir com un sant, havia estat col·lega nostre en l'equip del doctor ESQUERDO..."

I afegeix "Sempronio": "Com el lector sap, el pare TARRÉS es troba en procés de beatificació. Ignoro si en la llista dels seus mèrits figuren els que, amb agraïment i emoció, evoca el doctor ROCHA..."

Acabo. Les paraules del gran periodista confirmen la popularitat i veneració que Barcelona, y Catalunya, senten y tenen pel doctor TARRÉS —figura que no necessita qualificatius, perquè tothom sap que era qualificadament extraordinària—. Mercès, amic "Sempronio".

Dídac Parellada

CALENDARI

Diumenge, 26 de maig. PASQUA DE PENTECOSTA. Sant Felip Neri, fundador i Santa M^a. Anna de Jesús Paredes.

El sol surt a les 4,22 i es pon a les 7,09 (hora solar).

Festa major a les Preses i Mont-Roig de Segarra.

Dilluns, 27 de maig. Sant Agustí de Canterbury, bisbe. Sant Juli, màrtir i sant Eutropi, bisbe.

Fira a Sant Antoni de Vilamajor.

Dimarts, 28 de maig. Sant Germà, bisbe. Sant Emili i sant Eladi, màrtirs.

Dimecres, 29 de maig. Sant Just, bisbe d'Urgell; sant Màxim, papa, beat Pere Sans, bisbe màrtir.

Dijous, 30 de maig. Sant Ferran, rei. Santa Joana d'Arc, verge i santa Emèlia, mare.

Divendres, 31 de maig. La Visitació de la Mare de Déu. Santa Petronel.la, verge.

Dissabte, 1 de juny. Sant Justí, màrtir; sant Ignasi, abat i santa Laura, verge.

Fira a Vilaller.

Guspies

"Qui eixampla el cor, estreny la boca", diu un proverbi oriental. Moltes persones tenen la boca plena d'indiscrecions i calúrnies; desitjarien tenir la boca oberta fins a les orelles perquè el doll de les seves paraules fos més abundant! El seu cor no admet la informació, ni les circumstàncies atenuants, ni la compassió, ni el perdó; és massa estret per això... Mes la caritat eixampla el cor i estreny la boca... L'egoisme fa tot el contrari.

F. L.

☆☆☆

L'ESGLÉSIA CELEBRA

26 de maig. DIUMENGE DE PENTECOSTA. Lectures: Primera, Fets 2,1-11, S 103, segona 1C 12,3b-7.12-13, tercera Jo 20,19-23.

27 de maig. Dilluns. Comença la setmana VIII de durant l'any. Lectures: Primera, Sir 17,20-28, S 31, segona Mc 10,17-27.

28 de maig. Dimarts de la setmana VIII de durant l'any. Lectures: Sir 35,1-15, S 49, segona Mc 10,28-31.

29 de maig. Dimecres de la setmana VIII de durant l'any. Lectures: Primera, Sir 36,1a.5-6.13-19, S 78, segona Mc 10,32-45.

30 de maig. Dijous. Jesucrist, etern sacerdot. Lectures: Primera, Is 52,13-53,12 o bé He 10,12-23, S 39, segona Lc 22,14-20.

31 de maig. Divendres. La Visitació de la Mare de Déu. Lectures: Primera, So 3,14-18, o bé Rm 12,9-16a, Is 12,2-6, segona Lc 1,39-56.

D'ACÍ I D'ALLÀ

Malaltia i psiquisme

Cada dia és més clar que algunes malalties corporals tenen una causa, no física, sinó psíquica. Així, doncs, eradicar l'úlcer de l'estómac, si no es cura la neurosi, equival a posar un pedaç al sostre en lloc de treure'n el degoter. És freqüent que després d'haver actuat el cirurgià, apareguin en altra part del cos reaccions encara més doloroses que la mateixa úlcera. D'aquí ve que, un cop efectuada l'operació que va anar de primera, la persona continuï encara estant malalta. La forta tensió psicològica amb què molts viuen, desencadena alteracions anatòmiques que no són pas, elles, la malaltia sinó la conseqüència.

Pere Campàs Bonay

HOMES I INSTITUCIONS

Un caputxí, bisbe i fundador, als cent anys de la seva obra

Monsenyor Lluís Amigó

Home senzill, provident i arriscat, una de les activitats més fecundes del pare Lluís Amigó i Ferrer fou la movilització de grups de franciscans laics —terciaris— de cara a una promoció social, especialment de la joventut marginada. Fruit d'aquest zel foren les dues fundacions de religiosos, i religioses terciaries caputxines, que enguany celebren el primer centenari de la seva fundació.

A causa de l'exclaustració del 1835 els caputxins, com tots els altres ordes religiosos masculins, hagueren d'abandonar els convents de terres hispàniques. Quan el jove Josep Maria Amigó decideix de fer-se caputxí sap que haurà de deixar el seu país i la seva família. Ferm en el seu propòsit s'encamina decidit al convent de caputxins de Baiona, que depenia directament del superior general de l'orde. Vesteix l'hàbit de sant Francesc el 12 d'abril de 1874 i pren el nom de fra Lluís de Massamagrell.

Institució al servei dels inadaptats

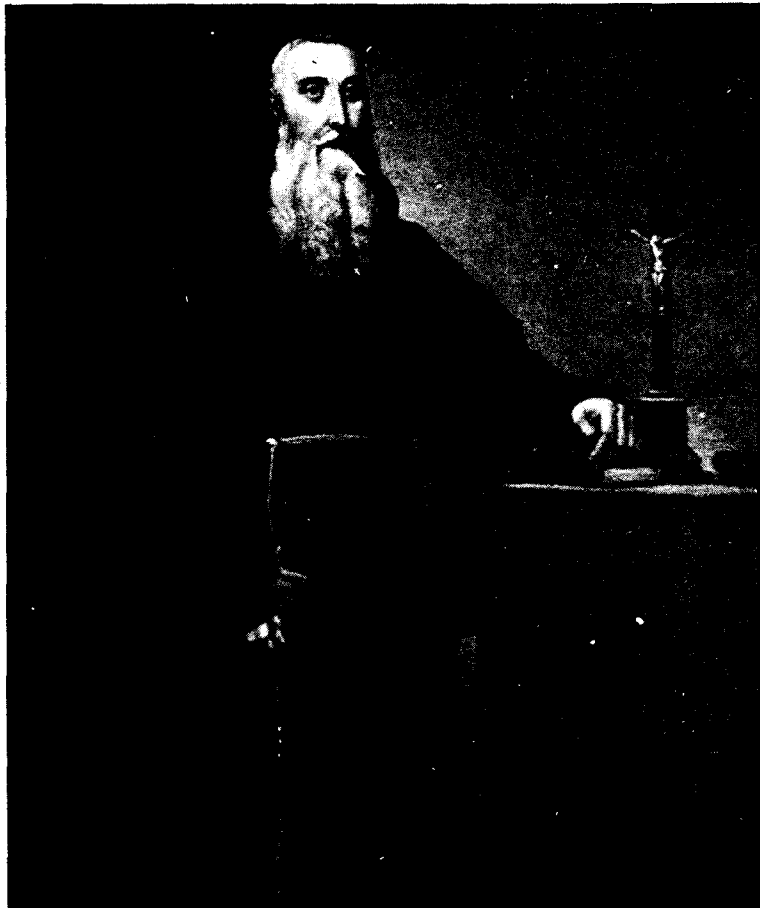
Ben aviat inicia una activitat apostòlica molt eficaç entre els empresonats de Santoña, prenent contacte amb els joves delinqüents. Comença a pensar seriosament en una institució al servei dels inadaptats.

Retorna al País Valencià el 1885 i ocupà càrrecs de responsabilitat entre els framenors caputxins. La seva tasca durant els anys 1881 al 1885 és sorprenent, continuant amb la pastoral entre els empresonats. Veient la bona disposició dels franciscans, seglars i sobretot d'algunes terciaries de consagrar-se més estretament a Déu, redacta per a elles unes normes o constitucions, amb les quals es comença a perfilar la idea de la fundació d'una congregació de terciaries Caputxines. Aquest projecte es fa realitat quan, inesperadament, se li presenta un grupet de les susdites terciaries que duien vida de comunitat des de feia anys.

La naixent congregació femenina és aprovada eclesiàsticament l'any 1885. L'obra de les Terciaries Caputxines de la Sagrada Família s'ha iniciat, amb el propòsit de servir Déu en la contemplació i al servei dels més necessitats. Sorgeixen hospitals, asils i col.légis de correcció fraterna, dirigits per la nova institució caputxina.

El pare Lluís Amigó, però, va més enllà. L'any 1889 escriu unes constitucions, aquest cop per a religiosos, que es lliuraran preferentment als empresonats. El mateix any es aprova el nou Institut de Framenors Caputxins del Terç orde.

Avui, ambdues institucions — masculina i femenina — estan escampades per una vintena de països. A casa nostra, els terciaris regulars caputxins treballen amb el Tribunal Tutelar de Menors de Barcelona, i les germanes col.laboren amb l'obra "As-

sís" a favor dels vells, situada a Sant Quirze del Vallès. Precisament el dia 1 de juny celebraran el centenari de la seva fundació (1885-1985).

Donar la vida per les ovelles

L'any 1907, el pare Lluís Amigó és consagrat bisbe titular de Tagaste i Administrador Apostòlic de Solsona, on residirà fins el 1913. Unifica el seminari centrant-lo en un sol edifici arranja el museu diocesà per conservar els objectes de valor històric i artístic; funda escoles parroquials i consagra nombrosos temples, entre ells el dels caputxins de la Mare de Déu de Pompeia de Barcelona.

Fou un bisbe fidelíssim al seu lema de "donar la vida per les seves ovelles". L'acció de monsenyor Amigó girà entorn de tres aspectes de màxima actualitat:

ferment de la vida cristiana, formació religiosa de la joventut i promoció social, vitalitzant cercles catòlics d'obrers. El 1913 és traslladat a la diòcesi de Sogorb; on seguirà la mateixa pauta pastoral de Solsona. Va escriure 48 pastorals i 102 circulars.

És interessant remarcar que al llarg del seu servei com a bisbe, monsenyor Amigó continuà essent un frare caputxí, enamorat de la seva vocació franciscana, ja que vivia comunitàriament amb altres religiosos en un palau que esdevingué la casa pairal de tota l'Església diocesana.

Podríem cloure aquesta remembrança dient amb el pare Melcior de Benisa que "monsenyor Amigó fou fidel en el seu propòsit de dur a terme i endavant totes les obres que el Senyor li encomanava".

Josep Maria Segarra, o.f.m.cap.

Diccionari Regina

d'ús del català

Alfons Tarrida y Muntaner. Emili Pascual y Ferrando

—Un diccionari molt pràctic, que vol superar les limitacions dels vocabularis de barbarismes que són llistes de paraules.

—És alhora un vocabulari d'incorreccions, un diccionari català-castellà/castellà-català, un diccionari de sinònims.

—Molta informació sobre els mots: definicions, règim gramatical, sinònims, abundants exemples, normes d'ús, relacions de significats, etc.

—Una completa llista de gentilicis amb el nom de molts llocs dels Països Catalans i dels Estats i Nacions de tot el món.

—Un completíssim vocabulari català-castellà de vegetals i d'animals.

Cartoné. 12 x 17 cms. 608 pàgines.
PVP.: 1.200 ptes.

DE VENDA A LLIBRERIES
Editorial Regina - Mallorca, 87-89 - 08029 Barcelona.

Fitxes de Didàctica de Llenguatge Adm

Textos elaborats per la Secció d'Estudis de Llengua Catalana i Llenguatge Administratiu de l'Escola d'Administració Pública de Catalunya amb l'assessorament didàctic de Conxita Macià

FITXA 2:

La redacció de documents: la instància

Edifici de l'Escola d'Administració Pública de Catalunya

1. La redacció de documents:

Presentació:

No és tan fàcil com de vegades ens pensem de redactar bé un document. Encara que escriure és una activitat quotidiana i aparentment simple no costa gaire de trobar documents que no compleixin adequadament la funció per a la qual han estat previstos. I, d'altra banda, les persones que, com a part de la seva feina habitual, han de redactar sovint documents convé que assoleixin un bon nivell de preparació en aquest aspecte a partir d'una pràctica en la lectura i en la redacció de textos i d'un aprenentatge de les tècniques de disseny i dels recursos d'estil.

Modernament s'ha desenvolupat de manera extraordinària l'estudi de la redacció de textos i, posem per cas, als Estats Units d'Amèrica hi ha un prestigiós centre de disseny de documents, que edita, entre altres publicacions, el butlletí «Simply Stated». Però no es tracta pas d'un cas aïllat i hi ha, per exemple, unes normes o recomanacions internacionals que afecten el disseny de documents, com les elaborades per l'ISO (Organització Internacional d'Estandardització, organisme consultiu de les Nacions Unides) sobre els formats de papers o sobre el sistema de numeració de les divisions i subdivisions en els documents escrits.

2. La instància

Presentació

La instància és el document que s'adreça a l'Administració per sol·licitar un servei, doncs, que tothom, en un moment o altre, ha de redactar. Per això és útil que en coneguem les característiques.

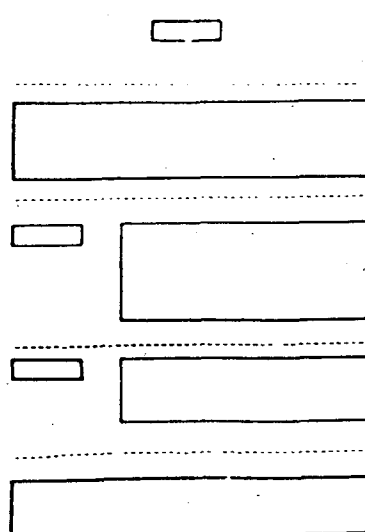
El tractament personal i el to del document

Com acabem de veure en la pràctica de redactar qualsevol document cal establir una estructura prèvia a qui l'adreçem, amb quin to i amb quines dades caldrà incloure-hi.

Entre les conseqüències que es vinculen a la redacció d'un document cal destacar: a) amb el tractament personal i el to del document (de primera, de tercera, menys recomanat, etc.); b) amb el nivell específic, que només recomanat, etc.); c) amb el grau d'especialització del document (que, en el cas d'un document general, haurà de ser sempre més específic que un informe tècnic, etc.), etc.

L'estructura

Podem esquematitzar l'estructura del document de la manera següent:

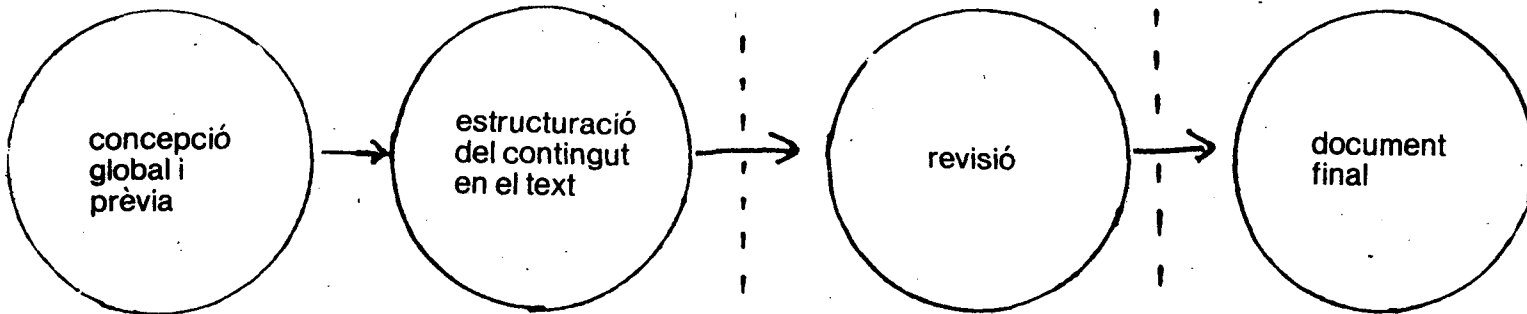
Les etapes en el procés de disseny d'un document

Podem esquematitzar-ne les etapes de la manera següent:

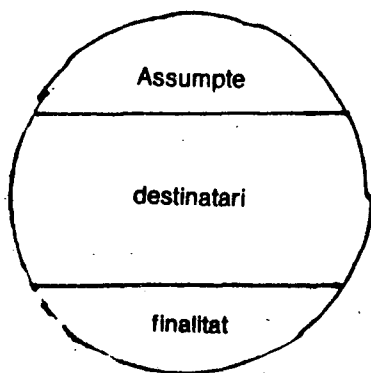
A) elaboració d'una primera redacció

B) revisió

C) redacció definitiva

Fase de concepció del document:

- matèria de què tracta
- persona a la qual s'adreça (la seva qualificació en la matèria de què tractarà el document i la utilització que haurà de fer del document quan el rebirà)
- objectiu que hom es proposa d'aconseguir per mitjà del document.

En la fase d'estructuració del contingut en el text establirem un guió de treball ordenat i coherent, que aplicarem en la redacció. Hi tindrem en compte les dades establertes en la fase anterior (de les quals deduirem el to de la relació —el tractament personal, les fórmules de salutació i comiat, etc., que farem servir—, el nivell d'especialització tècnica en el llenguatge que correspondrà al document, etc.) i els recursos gràfics i lingüístics adequats al tipus de text que preparem.

Finalment, en l'etapa de revisió, en què cal valorar aquests tres vessants: l'estructura del text, el to o nivell utilitzat i l'ús correcte de la normativa, hem de preveure de tornar a llegir el text després d'un temps d'haver-lo redactat. I, sempre que sigui possible i que es tracti d'un document que hagi de ser imprès o que hagi de complir una funció important, convé de demanar-ne el parer a altres persones, i fins i tot convé, si és possible, de fer-ne una prova d'eficàcia (per exemple en el cas d'una enquesta de gran difusió cal fer-ne, abans de difondre-la, una primera prova amb una mostra reduïda de persones).

En tot cas, aprofitant els suggeriments o les observacions que hagin sorgit farem una avaluació del primer esborrany i, si ho considerem convenient, el modificarem o el refarem, fins a fer-ne la redacció definitiva.

Exercicis:

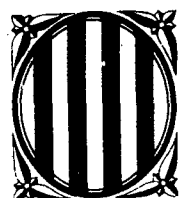
Com a exercicis per treballar el disseny dels documents, us recomanem que agafeu un exemplar del diari i hi trieu un parell o tres de textos de caràcter ben diferent (per exemple un full de subscripció, una carta al diari i una convocatòria d'una plaça de treball).

També podeu preparar diversos documents amb el mateix contingut però adreçats a persones en una situació diferent. O bé prepareu un mateix document pensat com a carta individual i com a circular.

Podeu revisar també alguns dels documents que utilitzeu de manera més freqüent aplicant-hi el procés de disseny de documents que hem descrit.

1. La salutació inicial és opcional i pot variar segons el nivell a qui s'adreça (per exemple: «Ser Director/a General de la Generalitat de Catalunya» en el cas d'un/a Col·laborador/a, «Hble. Sra.» en el cas d'un/a Col·laborador/a, «Sr.» o «ll·lma. Sra.» en el cas d'un/a funcionari/a, «Excm. Sr.» en el cas d'un/a funcionari/a, «Excm. Sr.» en el cas d'un/a funcionari/a).

2. La identificació de la persona a qui s'adreça pot fer-se mitjà de diverses menes de dades: introduïts directament a l'inici de la salutació (tipus «El/la sotassinat/ada»); b) en el cos del document.

És una col.laboració de
l'Escola d'Administració Pública de la Generalitat de Catalunya

Gerents interessats en algun candidat truqueu a:
l'Associació Cristiana de Dirigents
Tels. 237 18 45
237 19 12
Hores: de 4 a 6

TREBALL

Oferiments

SRA. "CANGUR"
O tenir cura d'ancians.
Contracte mercantil.

ASSESSOR
d'indústries tèxtils.
Contracte mercantil.

VENEDOR
de nivell o cap de vendes béns industrials.
INEM 18.808.007.

ADJUNT
a gerència amb molta experiència.
Contracte mercantil.

AUXILIAR
administrativa.
INEM 31.282.

PINTOR
Decorador-estucador.
Contracte mercantil.

CONSULTOR-
Analista d'empreses amb gran experiència.
Contracte mercantil.

ADMINISTRATIU
Expert, amb alemany i francès.
Contracte mercantil.

ENGINYER TÈCNIC
especialista tintoreria i "aprestos".
INEM 49.569 D.

ADMINISTRATIU
uxiliar comptable i caixa.
INEM 19.475.446.

APARELLADOR
Contracte mercantil.

ASDJUNT
a Direcció, comptable o cap de magatzem.
INEM 40.006.

DEPENDENTA
administrativa.
INEM 43.463.

PER A DIRECTORA de parvulari o secretària material
clínic. INEM.- 37.711.767

AUXILIAR administrativa
pels matins. INEM
36.980.189.

SOTS-DIRECTORA
o responsable d'un departament, encarregada d'una botiga, relacions públiques, assistenta social.
INEM 0/4.119.321.

DIBUIXANT GRÀFIC ORIGINALISTA
Selecció de color amb experiència. Contracte mercantil.

CAP
de vendes o cap de magatzems.
INEM 18.533.853.

REPARADOR maquinària elèctrica i petits electrodomèstics. INEM
37.595.556.

DIBUIXANT art finalista, selecció colors, muntador i maquetista expert. Contracte mercantil.

ACOMPANYANT
vells o malalts, per dissabtes i diumenges (Contracte mercantil).

GERENT,
director comercial i exportació tèxtil o alimentació.
Contracte mercantil.

TÈCNIC
en mètodes i temps, àmplia experiència. (Contracte mercantil).

ADMINISTRATIU
Polivalent.
Inem 46.100.146.

Varis

SENYORA
Gran busca estança per sempre en residència bona o en família bona. Tel. 301 87 15.

COMPRO remolc per camping i enganxador de segona mà. O canvi per tenda en bon estat.
T. 319 85 10 Eulàlia de 8 a 10 vespres.

SENYORETA
Larga experiència professional, li interessa treball: encarragada de comerç, recepcionista, consultori mèdic, telefonista, etc. Referències immillorables. Si interessa truqueu al telèfon: 674 33 19. (Srta. M.ª Dolors de l'1 a 3 i de 20 a 22).

CAPS DE SETMANA
Pot passar-los a l'entorn del Monestir de Poblet. Lloc molt tranquil on pot disfrutar d'un veritable descans. Piscina, tennis, parc infantil, petanca. Lloguem apartaments. Habitacions dobles amb cuina. Preus econòmics. Informes: Balneari Villa Engracia. Telf. (977) 31 09 86 i 87 03 08.

SANTA MARTA
Servei a domicili de ATS, INFERMERES, PUERICULTORES, AUXILIARS. Informes: Tel. 245 37 58.

VACARISSES. Estatge d'estiu per llogar. Tel. 783 22 12 de 2 a 8 tarda.

VACANCES
Pot passar-les a l'entorn del Monestir de Poblet. Piscina, tennis, petanca i parc infantil. Lloguem apartaments. Habitacions dobles amb cuina. Preus econòmics. Informes: Balneari Villa Engracia. Telf. (977) 31 09 86 i 87 03 08.

TEAS

Taller escola d'Arts Sumptuàries
Centre d'Educació especial

Dedicat a disminuïts psíquics
A partir dels setze anys

Taller especialitzat
Esmalt sobre metall-ceràmica
Tapis i estora
Cultura General

Recuperació Física-Logopedia
"CLUB-ESPLAI"
Assessorament psiquiàtric i psicològic

Informació: 215 69 77
de 12 a 14 hores

Vendes

A BARCELONA

Es ven pis modern 70 m², 2 cambres, bany i cuina. Prop. Pl. Universitat. Garatge (al mateix edifici al soterrani). Calefacció individual. Bonic i barat! És un àtic. Tel. 253 80 67.

VENDA DE XALETES I APARTAMENTS en els millors indrets de L'Escala (Costa Brava). Preus interessants. FINQUES GUANER (A.P.I.) Avinguda Ave Maria, 7. Tel. (972) 77 02 72

Si voleu anunciar, ompliu la BUTLLETA D'INSERCIÓ a base d'una lletra per quadrat, deixant un espai en blanc entre cada paraula i envieu-ho junt amb un taló nominatiu de l'import total del vostre anunci a CATALUNYA CRISTIANA, carrer València, 244 Zon Barcelona-7

NOM

ADREÇA

POBLACIO

Tel

PREU LÍNIA

	50 pts.
	100 pts.
	150 pts.
	200 pts.
	250 pts.
	300 pts.
	350 pts.

MES

SETMANES

Calculeu l'import que haureu d'abonar multiplicant el preu de l'anunci pel nombre d'insercions. Adjunteu un taló o gir postal a nom de CATALUNYA CRISTIANA carrer València, 244, Zon. Barcelona-7

XXVIII VIATGE CULTURAL

Els llibres que es sortejaran, com ja és tradicional en el nostre viatge, han estat dedicats i cedits per la seva autora

Mª Àngels Papiol i Mora

Amor amb majúscula
Arrels de dues bandes
Entre mimoses

Agraïm sincerament aquest gest d'amistat

Dr.
Tarrés
Claret
Pedro.
...
de 20 de Obis.
de 1941.

En la Iglesia parroquial de Sta. Sa. del Carmen
de la Ciudad de Manresa, Diócesis de Tarragona, provincia de
Barcelona a cuartos finis de mil novecientos cincuenta
y cinco, el Pbro. Vicente Vignosa, Pbro. y Vicario de la misma bar-
ruga solemnemente a Pedro Francisco, Luis, nacido el
veinte y nueve de Mayo próximo pasado a las dos noche,
hijo de los conyortes Francisco Claret Puigdemunt, cerrejón
de Manresa y Carmen Claret Masparó, de Viladordí.
Abuelos paternos Pedro de Argañá y Dolores, de esta
maternos Teodoro, de S. Francesc y Carmen de Guardiola.
Por unos el abuelo paterno y la abuela materna:

Dr. J. = Hacia la coronación pbro. Luis parroco,

[Signature]

MANRESA HI ME DE DÉU

mer sant manresà; manresà i fill de manresans.

Dé totes maneres, més que no pas les disquisicions històriques—de petitíssima història!—, ens interessa

el manteniment i l'expansió del coneixement de la vida i virtuos d'aquest nostre compatriota. I que la seva alta exemplaritat, "metge feocista i sacerdot", tingui ressò i eficàcia reals

i vidents en el nostre viure ciutadà i cristià.

Josep M.ª Gassol, prev.
Manresa, maig de 1985

...He estat de carrera curta

Dr. Tarrés 10-VIII-50

Nasqué a les acaballes del mes de maig. Així que tindrà us de raó començarà la seva devoció mariana. El fet d'haver nascut en aquest mes dedicat a Maria, el mogué sempre a tenir-li una gran devoció i confiança.

Fou també l'últim de maig que rebé el Sagrament de la Confirmació a la parròquia de St. Josep de Badalona, població on accidentalment es trobava la família Tarrés. I ja de sempre, doncs, serà amb vertadera i filial devoció que honorarà la Verge Maria. De menut s'està d'alguna laminadura per honorar-la, i en aquesta petita ofrena insisteix en les seves germanes perquè també ho facin. Quan serà gran i metge-finent al front, escriu en el Diari de Guerra 10-X-38. Llardecans. ... "M'he fet el propòsit d'anotar, des de avui, cada dia una lloança a Maria".

Moltes vegades s'ofereix a Ella com el seu esclau i està molt content quan el dia 27 d'abril del 41, ha de predicar al Seminari, el seu primer sermó, en la diada de la Verge de Montserrat.

A fi de maig del 28 acaba la carrera de medicina.

El 30 de maig del 37, està amagat i escriu en el Diari.

"Dia de Sant Ferran". Avui he complert 32 anys. He demanat a Déu i a la Verge, i a tots els Sants de la meua devoció que m'ajudin a pujar pel camí de la Santedat".

Quan s'acaba el maig de l'any següent, és al front i des de Montferrer escriu. "Avui he fet trenta tres anys. Com cada dia he escrit a la Marona". Tota aquesta carta té un deix inequívoc d'enyorança. Fins que el 30 de maig de l'any 42 escriu en el Diari íntim del Seminari.

"Avui he sigut ungit sacerdot de Crist, Ministre de l'Altíssim. Gràcies Déu meu. Ha coincidit amb el compliment dels meus 37 anys".

I l'endemà està molt content d'aquest fet. Encara és dintre el mes de maig, que celebrarà la seva primera missa a la Basílica de la Mercè.

Dos anys després, el 44, el seu aniversari el trobarà a Salamanca on anà a doctorar-se. El que escriu encara és un ressò d'aquella gaubança.

"Fa dos anys de la celebració de la meua primera Missa a la Basílica de la Mercè".

Després vingueren aquells anys d'intensíssim apostolat, fins que retut pel mal, entrà el 17 de maig de l'any 50 al Sanatori de la Mercè.

Més d'una vegada el Dr. Tarrés havia dit.

— "Jo moriré jove".

I com per treure importància a la sentència afegia amb aquella alegria tan característica seva.

— Em moriré tuberculós, és la malaltia dels sants joves, santa Tresina, sant Lluís Gonzaga... així si no em mata el tren de Sarrià. (Havia sofert un petit accident un dia en sortir del tren).

Però ara es de debò, ell sap dels últims temps, que ha viscut amb tanta sofrència. Marxant de la Casa Sacerdotal on vivia diu.

— Tanta feina que tinc! i haver de marxar per malalt!

I ja a la porta afegeix. "Tic (el petit nom que dona a l'amic) fins al Cel, aquí ja no hi tornaré". I els seus ulls eren plens de llàgrimes.

Aquesta recança de deixar la feina, és la nota del seu primer temps de malalt. El dia de Corpus, el visitaren unes persones, d'un dels seus llocs de treball apostòlic. Per distreure'l una mica, li expliquen quelcom de les activitats que es duen a terme. Ell, trenca la conversa, se'ls mira a tots i diu.

"Jo us deixo a l'estacada!" I sembla aclofar-se en la tristesa, però reacciona tot d'una i afegeix:

— "Però al Cel podré fer més perquè no tindrè les impossibilitats humanes".

I aquesta idea exacta, aquella de "Passar el Cel fent bé sobre la terra" de santa Tresina, deuria confortar-lo.

El mes de juliol la cosa ja està consolidada, sap el resultat de totes les anàlisis. La mort és a prop. El dia 12 diu:

— "La cosa va de pressa. Estic camí del cel. Tan jove! Em sembla que no he fet res, però puc dir que he estat fidel a la meua vocació, encara que em costà dotze anys d'espera".

I el 19 de juliol torna a dir:

— "Quina sort de poder morir tan jove! Em sento ja com una sageta sortida de l'arc. Sempre havia pensat que moriria jove! La meua gran il·lusió era morir jove".

Vingueren dies i nits d'agudíssim sofriment, però l'ànima reposa en la pau que li dona la filiació divina. Som el dia —10-VIII-50—. i diu. "Que n'és de dolç sofrir i sentir-se en braços de Déu! Hauria volgut fer conèixer aquestes riqueses de l'Amor i de la vida espiritual als sacerdots, però he fet tard. No he pogut fer-ho per haver estat de carrera curta. Hauria semblat humiliant que una poca cosa com jo ho hagués fet. Però miraré de fer tot el possible perquè ho pugui arregalar des del cel estant".

I l'endemà també diu.

— "Com hauria volgut fer comprendre a tots els sacerdots, als seminaristes, tots els principis de santedat que hi ha en el sacerdot! Hi són tots. No cal anar a buscar-los en els Ordes religiosos, jo els hi he trobat tots. Quan més volia predicar això —ja ho havia començat de fer amb els seminaristes— Déu ha dit: Plega, ja n'hi ha prou".

I somrient afegeix.

— "Es que potser Déu, el mateix que els homes, ha vist que era de carrera curta. Però jo tranquil i content plego".

Falten pocs dies de trescar pel camí de la tenebra i encetar l'estada de la llum.

El dia 20 d'agost diu.

... "Cal tenir serenitat i molta pau, quan Déu permet que mori en la plenitud de la vida, amb tants de treballs apostòlics en plena sembra; és que ha de ser per molta glòria de Déu i bé de les ànimes. Des del cel podré treballar més perquè estaré lliure de les impossibilitats humanes".

Aquesta fou la seva constant.

Deixà el treball perquè l'eina li caigué de les mans, però ell sap que a la casa del Pare, fruit de la total llibertat de fill, i de l'immens amor de Déu. D'aquest Déu per qui ha treballat intensament durant la "mida curta" que l'hi ha tocat viure. Sap també que no li ha negat res, i que ara entre sofriments li dona la vida. Aquesta vida que sols havia durat 45 vegades fins el 30 de maig.

M.ª A. Papiol

LA BÍBLIA A L'ABAST

L'acció de l'Esperit
Sant a l'Església

(IC 12:3b-7.12-13)

L'Esperit, do i donador

"Acomplerta l'obra que el Pare va encomanar al Fill aquí a la terra, fou enviat l'Esperit Sant el dia de Pentecosta perquè santificués incessantment l'Església i així els creients tinguessin accés al Pare per mitjà del Crist en un mateix Esperit... L'Esperit habita en l'Església i en el cor dels creients com en un temple, i hi prega i hi dona testimoniatge de l'adopció de fills. Instrueix i dirigeix l'Església amb diversos dons jeràrquics i carismàtics, i embelleix amb els seus fruits l'Església, la qual guia vers la veritat completa i unifica en la comunió i el ministeri. La rejuveneix amb la força de l'Evangelí, la renova constantment i la condueix a la unió consumada amb el seu Espòs. Car l'Esperit i l'Esposa diuen al Senyor Jesús: Veniu! Amb aquestes paraules del Concili Vaticà II —"Lumen gentium", 4— comencem aquest comentari al fragment paulí que llegim avui. Així empalmem directament amb el desig que Pau manifesta al V. 1 d'aquest c. 12: **Sobre els dons de l'Esperit, germans, no vull que estiguen en la ignorància.** Tant de bo que fos així en tot el conjunt de fidels de les nostres comunitats. Perquè per a molts —almenys pràcticament— l'Esperit Sant segueix essent "el gran desconegut", malgrat les pregàries que ara sembla que sigui moda de publicar a la premsa. L'Esperit Sant és el do del Pare i del Fill a

l'Església. I al mateix temps és també el donador de dons i carismes, a través dels quals ens manifesta qui és ell, explícita la seva presència en nosaltres i construeix i unifica l'Església. Ell és el qui fa néixer en nosaltres la fe verdadera i en manté constantment la seva força. **Ningú no pot confessar que Jesús és el Senyor si no és per un do de l'Esperit Sant** (v. 3). Així ens allunya del perill de la superstició i del fanatisme, que són aberracions de la fe, i ens encamina cap a la comunió, que és precisament l'expressió exacta de la veritable vida de fe.

Diversitat dels dons de l'Esperit

La donació de l'Esperit Sant no és el lliurament del Do del Pare i el Fill d'una manera difosa, genèrica, com qui deixa al portal de casa l'ampolla de llet perquè la família en begui quan vulgui. L'Esperit ens és lliurat en concret. A cadascú en particular. A tota l'Església, també en particular, en la seva realitat de cos con-

cret perquè pugui respondre a les exigències del seu ésser misteriós en el temps i en l'espai concrets. Per això, aquesta donació, es manifesta en una riquíssima diversitat de dons. Tots, però vénen de la mateixa font, que és l'Esperit Sant. **Els dons que rebem són diversos, però l'Esperit que els distribueix és un de sol** (v. 4). L'Església, en la seva realitat concreta i temporal, experimenta diversitat de necessitats, passa per moltes i variades circumstàncies i ha de donar resposta a molts i desiguals problemes. Per això té necessitat de molts auxiliis. Auxilis humans, dels seus membres, auxiliis divins, de l'Esperit Sant que inspira i anima els creients a col·laborar corresponsablement en la tasca de construir l'Església. **Són diversos els serveis, però és un de sol el Senyor a qui servim**. (v. 5). Val la pena de llegir els vv. 4-6, que el leccionari omet, a través dels quals l'Apòstol ens ofereix una mostra d'aquesta diversitat de dons de l'Esperit que actuaven en el seu temps.

Tot al servei de la comunió

Les manifestacions de l'Esperit distribuïdes a cadascú són en bé de tots (v. 7). Aquestes paraules són un advertiment a no deixar-nos seduir pel pecat del món, que pretén fer-nos creure que som propietaris en exclusiva de Déu. Llavors queiem en la suplantació de Déu, que és el menyspreu dels germans. Tots els totalitarismes —de totes menes— són expressió cruel d'aquest pecat. També el totalitarisme religiós. Ningú no és propietari de l'Esperit Sant ni usufructuari en exclusiva dels seus dons. Tots nosaltres som receptors de l'Esperit i administradors dels seus dons en benefici de la comunió. Així ningú no pot enviar-se d'aver rebut aquest o aquell carisme que reputa superior als altres. **Tots nosaltres... hem estat batejats en un sol Esperit per formar un sol cos** (v. 13a).

Tots, doncs, estem al servei de l'únic Senyor i tots som treballadors de la construcció i consolidació de l'Església. Per això el llenguatge fàctic de la fe és la caritat plenament assumida, viscuda i exercida com a resposta a la presència de l'Esperit en nosaltres i als clams que el mateix Esperit posa en la vida dels germans —tots, començant pels més necessitats i que solen ser els que més marginem—, que ens interpel·len a tots. És el que sant Pau exposarà al c. 13 de la seva carta.

Josep M. Aragonès

Cultura científica

... a fi que els tresors fins ara guardats en les torres d'ivori dels laboratoris científics esdevinguin patrimoni cultural de tots."

Antonino Zichichi

"Dels quatre elements als quarks"

17 - Arrhenius i la teoria iònica

Després de la troballa dels elements de les terres rares i dels gasos "nobles" ("nobles" perquè no es fan amb els altres elements; són inerts químicament) el quadre dels sistemes periòdic dels elements ja va prendre la forma actual: el primer període amb només 2 elements (l'hidrogen i l'heli), el segon i el tercer amb 8 cada un, el quart i el cinquè amb 18, el sisè amb 32 i el setè període només iniciat, del qual ara sabem que també en tindria 32. Els nombres 2, 8, 18, 32, són els dobles dels quadrats de 1, 2, 3, 4. Sembla que això vulgui dir alguna cosa. Doncs sí que ho vol dir. Corresponen a l'estructura interna dels àtoms dels diferents elements. Però encara haurem d'esperar mig segle perquè això es descobreixi. En aquest moment de finals del segle XIX els químics encara pensen que l'àtom és de debò "àtom", és a dir, indivisible, sense parts, i no poden imaginar que tingui una estructura. Ben aviat, però, sorgiran experiències que ho faran pensar. Una d'elles és com es manifesten les dissolucions dels electròlits:

Van't Hoff i Raoult:
dissolucions i pressió
osmòtica

L'holandès Jacobus Henricus Van't Hoff (1852-1911), del-

xeble de Kekulé i professor de química a Amsterdam des del 1878, va senyalar el 1886 que les simples lleis que regeixen el comportament dels gasos es poden aplicar a les substàncies dissoltes en un líquid: com si les molècules del dissolt es mouessin en el líquid de la mateixa manera com les molècules gasoses es mouen en l'espai. Aquesta teoria no fou tinguda per vàlida per tothom, però el francès François Marie Raoult (1830-1901) no tan sols l'acceptà, sinó que hi afegí una precisió important: "La pressió osmòtica que fa el dissolt en el si de la dissolució és proporcional al quocient entre el nombre de molècules de dissolvent i dissolt". I encara: "El dissolt fa baixar el punt de congelació del dissolvent en relació proporcional a la quantitat de substància dissolta". Amb aquesta llei era possible trobar els pesos moleculars de totes aquelles substàncies que es poguessin dissoldre amb el dissolvent apropiat que fos. Bé, totes; aviat es va veure que la llei de Raoult només era vàlida per les substàncies que no fossin electrolítiques, és a dir, que en la dissolució no fossin conductores d'electricitat. Perquè els electròlits, com la sal comú (clorur sòdic, NaCl), per exemple, feia baixar la temperatura el doble del que enuncitava la llei, i el clorur bàric (BaCl₂) el

triple. Quina explicació donar-hi?

Svante August
Arrhenius (1859-1927)

El suec S.A. Arrhenius essent encara estudiant a la universitat d'Uppsala ja s'interessà per trobar l'explicació de com passava l'electricitat a través de les dissolucions electrolítiques. Les seves recerques aclaririen les anomalies dels electròlits respecte de la llei de Raoult.

Recordem que Faraday havia enunciat el 1832 les lleis de l'electròlisi, que suggerien una constitució corpuscular de l'electricitat. Faraday havia anomenat "ions" (=els que van, en grec) les partícules que transportaven l'electricitat en les dissolucions, però no va fer cap hipòtesi de com eren aquests Williamson i Clausius havien insinuat que devien ésser àtoms o grups d'àtoms, però sense explicar tampoc com feien el transport.

Doncs bé, Arrhenius vol trobar-hi l'explicació. És el 1884, dos anys abans d'enunciar Van't Hoff i Raoult les seves lleis, però Arrhenius ja s'ha assabentat de les investigacions d'aquells i comença per suposar que la llei de Raoult és certa, i que si clorur sòdic es comporta, un cop dissolt, com si tingués el doble nombre de

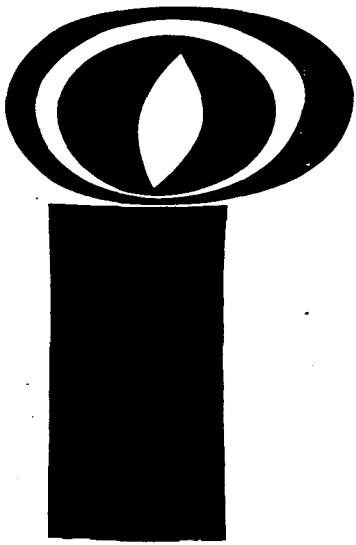
molècules de les que té, vol dir que de cada una n'han fet dues, és a dir, dues partícules, que són dos ions; i en el cas del clorur bàric és que de cada molècula se n'han fet tres. Ara bé, això vol dir que els electròlits no es dissolen només fins a les molècules sinó fins als àtoms, ja que això lliga amb la cosa que el clorur sòdic en té dos a cada molècula i el clorur bàric tres. Però això originava, a simple vista, una dificultat més grossa encara que el no compliment de la llei de Raoult: si s'ha descompost la sal en clor i sodi: on és l'olor de clor, tan típica? on és la reacció del sodi amb l'aigua, tan coneguda? Arrhenius respon: és que on és clor i sodi el que hi ha dissolt en l'aigua, sinó ions de clor i sodi, és a dir àtoms carregats d'electricitat, un d'electricitat positiva i l'altre de negativa, i per això ja tenen propietats diverses: ni el clor fa olor ni el sodi es combina. Però com pot cedir electricitat un àtom a un altre? És que l'àtom és un compost d'electricitat i altres coses! Així tindrem que afirmar-ho, ens diu Arrhenius: un àtom pur i net pot cedir electricitat a un altre i romandre ell carregat aleshores amb la de signe contrari. Els seus contemporanis no ho veien clar. Això és posar composició en els àtoms i no pot ésser; va contra la teoria atòmica de Dalton que tothom admet.

Arrhenius, tossut de debò, prepara la seva tesi doctoral amb aquest tema Els examinatadors no poden creure que tingui raó. L'examen durarà quatre hores. Per fi li donaren un aprovat amb la nota mínima.

Però Van't Hoff i Friedrich William Ostwald (1853-1932) s'interessen per la tesi d'Arrhenius; el criden i comencen a treballar junts al mateix laboratori. El 1897 l'anglès Joseph John Thomson (1856-1940) enuncia que ha identificat la quantitat mínima d'electricitat, molt més petita en massa que l'àtom d'hidrogen; l'anomena "electró", nom suggerit el 1891 per l'irlandès Stoney. Això ja lliga amb la tesi. El 1895 Arrhenius ja ocupa la càtedra de química d'Estocolm. Quatre anys més tard Becquerel descobreix la radioactivitat: l'àtom es pot descompondre! Ja ningú dubta de la teoria d'Arrhenius: el 1903 rep el premi Nobel de química pel que ell havia enunciat en aquella tesi doctoral que només li va valdre per un aprovat justet, després de quatre hores de suar tinta.

Però encara falten per esbrinar moltes més coses de les interioritats de l'àtom!

Francesc Nicolau
Professor de la Facultat
de Teologia de Barcelona

ESCOLTEM LA PARAULA

CICLE LITÚRGIC "B"
DIUMENGE DE
PENTECOSTA

A cura de les
monges benedictines.
Monestir de
Sant Pere de les Puel·les.

Glossa: Clara Farnés
Moniciosa: Roser Pujol

"TOTS QUEDAREN PLENS DE L'ESPERIT SANT I COMENÇAREN A PARLAR"

La Pentecosta jueva commemorava l'Aliança del Sinai entre Déu i el seu Poble. Aquesta commemoració festiva aplegava a Jerusalem jueus vinguts d'arreu. El do de l'Esperit Sant va ser rebut pels deixebles de Jesús en un clima d'universalitat. I com en una explosió de plenitud començaren a parlar proclamant les grandeses de Déu, que eren escoltades pels oients perplexos i meravellats, en constatar que els comprenien cadascú en la seva pròpia llengua. La Pentecosta cristiana clou les festes pasquals i ens interioritza la força de la resurrecció a fi que amb les nostres vides puguem expressar que "Déu ha sortit garant del sentit de la vida i de la història humanes."

Lectura dels Fets dels Apòstols: (Ac. 2, 1-11)

Durant la celebració de la diada de la Pentecosta, es trobaven tots junts en un mateix lloc, quan, de sobte, se sentí venir del cel un so com si es girés una ventada violenta, i omplí tota la casa on es trobaven asseguts.

Llavors se'ls aparegueren com unes llengües de foc, que es distribuïren i es posaren sobre cadascun d'ells. Tots quedaren plens de l'Esperit Sant i començaren a expressar-se en diversos llenguatges, tal com l'Esperit els concedia de parlar.

Residien a Jerusalem jueus piadosos provinents de totes les nacionalitats que hi ha sota el cel. Quan se sentí aquell so, la gent hi anà i quedaren desconcertats, perquè cadascú els sentia parlar en la seva pròpia llengua. Estranyats i fora de si deien: "¿No són galileus, tots aquells que parlen? Doncs, ¿com és que cadascú de nosaltres els sentim en la nostra llengua materna? Entre nosaltres hi ha parts, medes i elamites, hi ha residents a Mesopotàmia, al país dels jueus i a Capadòcia, al Pont i a l'Àsia, a Frígia i a Pamfília, a Egipte i a les regions de Líbia, tocant a Cirena, hi ha forasters de Roma, hi ha jueus i prosèlits, hi ha cretencs i àrabs, però tots nosaltres els sentim proclamar les grandeses de Déu en les nostres pròpies llengües".

"QUAN ENVIEU EL VOSTRE ALÈ, RENEIX LA CREACIÓ, I RENOUEU LA VIDA SOBRE LA TERRA

El salm 103 és un himne a la creació i l'Església se'n serveix per a cantar la nova creació, la de la gràcia. L'Esperit de Déu és al principi de la vida: "L'Esperit de Déu aletejava damunt les aigües" (Gen. 1, 2), i avui cantem: "Quan envieu el vostre alè reneix la creació". I també l'Esperit de Déu és al principi de la gràcia. Així ho anunciava Joan Baptista: "Jo us batejo amb aigua; però ve el que us batejarà amb l'Esperit Sant i amb foc" (Ll. 3, 16). Jesús ja ha vingut i ja ens ha renovat en l'Esperit, i per això continuem cantant: "I renoueu la vida sobre la terra."

Salm (103: 1 i 24ac., 29bc-30, 31 i 34.
R.: 30.)

Beneix el Senyor, anima meva
Senyor, Déu meu, que en sou de gran.
Que en són de variades, Senyor, les vostres
obres,
la terra és plena de les vostres criatures.

R. Quan envieu el vostre alè, Senyor, renoueu la vida
sobre la terra.

Si els retireu l'alè, expiren
i tornen a la pols d'on van sortir
Quan envieu el vostre alè, reneix la creació.
i renoueu la vida sobre la terra. R.

Glòria al Senyor per sempre.
Que s'alegrí el Senyor contemplant el que ha fet.
que li sigui agradable aquest poema,
són per al Senyor aquests cants de goig. R.

En arribar el dia cinquantè de la Pasqua...

Dins de la unitat del Misteri de la Pasqua —misteri de l'Univers mentre existeix en el temps dels homes, camí de l'era futura, dels cels nous i de la terra nova—, en aquest dia cinquantè de la celebració de la Pasqua, contemplem l'efusió universal de l'Esperit que Jesús vessà des de la creu: "Jesús, inclinant el cap, lliurà l'esperit", ens diu sant Joan, i aquest Esperit, avui el contemplem sota les figures de "llengües de foc" i d'un "so com el d'una ventada violenta".

Déu-Pare creà l'home, Adam, estimant-lo molt especialment: "Li infongué un alè de vida", el féu "a imatge i semblança seva"; però l'home, Adam, es girà d'esquena a Déu i preferí el fruit de l'arbre. L'HOME —així fou presentat Jesús al Poble per Pilat—, el nou Adam, estimà el Pare-Deu, no solament per damunt de tot el creat, sinó per damunt de la seva pròpia vida, li fou "obedient fins a la mort i una mort de creu" per tal de complir la seva voluntat.

Així, en morir Jesús a la creu, l'harmonia entre l'amor del Pare-Deu a l'home i l'amor de l'home al Pare-Deu quedà restablerta. Jesús pogué exclamar: "Tot s'ha complert". Déu-Pare i Déu-Fill es trobaren en una abraçada d'amor, i en aquesta abraçada, hi foren inclosos tots els homes, l'Amor, l'Esperit, fou vessat per tota la terra, Déu podia mirar i

estimar els homes amb el seu amor de sempre.

"El vespre d'aquell mateix diumenge...", ens diu l'evangeli que llegim avui —és a dir, el vespre del Diumenge de la resurrecció de Jesús—, Jesús, el nou Adam, ple de la VIDA nova anà a trobar els deixebles que estaven reunits, i "alenà damunt d'ells dient-los: "Rebeu l'Esperit Sant" (Pentecostès segons l'Evangeli de sant Joan).

L'Esperit infós en el primer Adam per tal de donar-li vida, era ara l'Esperit del nou Adam, de Jesús, que li donava la VIDA NOVA I PLENA, capaç de VIVIFICAR TOTS ELS HOMES, de donar-los aquesta NOVA VIDA.

I Jesús digué als deixebles: "M'ha estat donat tot poder al cel i a la terra. Aneu, doncs, feu deixebles de tots els pobles batejant-los en el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant", és a dir, tots els homes que desitgen VIURE, submergiu-los en la meua VIDA NOVA, en el VIURE de les coses de DALT, en la VIDA IMMORTAL, que en el temps present és viure en la FE, L'ESPERANÇA i la CARITAT.

És així com serà renovada la vida sobre la terra.

És així com s'acostarà la nostra terra al nou paradís, on els homes viuran en relació d'Amor amb Déu i entre ells: "Quan envieu el vostre alè, Senyor, renoueu la vida sobre la terra!"

"TOTS NOSALTRES HEM ESTAT BATEJATS EN UN SOL ESPERIT PER FORMAR UN SOL COS"

Sant Pau en aquesta lectura vol fer-nos adonar (com volia que se'n adonessin els germans de Corint a qui escrivia), que si tots hem estat vivificats per l'Esperit: "a tots ens ha estat donat com a beguda el mateix esperit", és no només pel bé de cadascun; de nosaltres, sinó que "les manifestacions de l'Esperit distribuïdes a cadascú són en bé de tots." Sense menystenir el bé del germà que rep el carisma, estimem sobretot el fet de ser Església, de ser comunitat de germans: i el fet de ser comunitàriament enriquits per les manifestacions de l'Esperit.

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1C 12: 3b-7, 12-13)

Germans, ningú no pot confessar que Jesús és el Senyor si no és per un do de l'Esperit Sant. Els dons que rebem són diversos, però l'Esperit que els distribueix és un de sol. Són diversos els serveis, però és un de sol el Senyor a qui servim. Són diversos els miracles, però tots són obra d'un sol Déu, que els fa valent-se de cadascun de nosaltres. Les manifestacions de l'Esperit distribuïdes a cadascú són en bé de tots.

Perquè el Crist és com el cos humà: és un, encara que tingui molts membres, ja que tots els membres, ni que siguin molts, formen un sol cos. Tots nosaltres, jueus o grecs, esclaus o lliures, hem estat batejats en un sol Esperit per formar un sol cos, i a tots ens ha estat donat com a beguda el mateix Esperit.

"COM EL PARE M'HA ENVIAT A MI, JO US ENVIÓ A VOSALTRES, REBEU L'ESPERIT SANT"

És Jesús, el Senyor Ressuscitat, el qui dona l'Esperit Sant i el qui envia en missió els apòstols. La revelació de Jesús és total i definitiva; però "la veritat completa" d'aquesta revelació ha de ser obra de l'Esperit en cada nova situació de l'Església i en la vida de cadascun dels creients. L'Esperit no pot revelar més que el que ja ha declarat Jesús en el seu evangeli: l'amor incondicional de Déu, el perdó de Déu. Per l'Esperit "que és Senyor i infon la vida", aquest amor i aquest perdó són sempre vivents i actuals en l'Església, perquè l'Esperit és la força de salvació que els deixebles manifestaran al llarg dels segles, en comunió amb Jesús.

Evangelí segons sant Joan (20:19-23)

El vespre d'aquell mateix diumenge, els deixebles eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus. Jesús entrà, es posà al mig i els digué: "La pau sigui amb vosaltres". Després els ensenyà les mans i el costat. Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor. Ell els tornà a dir: "La pau sigui amb vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres". Llavors alenà damunt d'ells i els digué: "Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats, però mentre no els perdoneu, quedaran sense perdó".

Pilar Malla, premi "Memorial Joan XXIII" pel seu treball a favor de la pau

"Manca imaginació per combatre l'atur"

Pilar Malla ha estat guardonada enguany amb el premi "Memorial Joan XXIII" que l'Institut de Polemologia Víctor Seix atorga anualment a persones o institucions que han menat una lluita decidida a favor de la pau. Aquesta dona és secretària general i cap del Departament d'Acció Social de Caritas i passarà a la història del memorial al costat de Helder Câmara, Pérez Esquivel, Ruiz Jiménez, Alberto Iniesta o Juan Maria Bandrés, per citar algunes de les personalitats que han estat distingides amb aquest premi.

La nostra conversa té com a marc la seu de Caritas, en un in-

dret tan cèntric i bulliciós com la Plaça Nova de Barcelona. Li va sorprendre la concessió del premi. És una dona oberta, de conviccions clares i fermes. Creu que la pau és, a nivell personal, tenir coherència entre el que es diu i es fa. "Tenir pau interior — diu — vol dir ser coherent. Això, sovint, provoca que hagis de trencar amb un sèrie de situacions i tenir enemics. No sempre agrada a tothom allò que fas. Aquesta coherència personal pot provocar enfrontaments. Per portar a terme un treball social a

favor del més necessitats, s'han de fer opcions molt concretes".

Pilar Malla ha treballat tota la seva vida en el camp dels serveis socials. Va viure onze anys a París on va conèixer amb els emigrats espanyols. "Va ser — afirma — un temps molt important. Vaig veure els riscos que comporta deixar la família i situar-se en un país desconegut. Vaig conèixer també el món dels refugiats polítics". Va treballar cinc anys a l'Escola d'Assistents Socials i ocupà el càrrec de cap del Servei d'Acció Social del Departament de Sanitat i Seguretat Social de la Generalitat de Catalunya.

Les xifres que ens faciliten els mitjans de comunicació sobre els índex d'atur, la pobresa que veiem als carrers, el clima de pessimisme que embolcalla la societat, el descens del consum indiquen que la situació social va empitjorant progressivament. "Hi ha un sector de ciutadans — diu la nostra interlocutora — que compta amb tot allò que necessita i un altre que no. Molta gent no té el mínim per viure. Les estadístiques de l'atur augmenten. Molts ciutadans no cobren res. Existeix el treball submergit, perquè sinó estaríem en plena guerra".

Pel que fa al problema de l'atur, Pilar Malla creu que no és només un problema de bona voluntat, sinó també de canvi de cultura. Lamenta que no s'ha treballat amb prou imaginació per ajudar els ciutadans sense feina. "Crec que durant el període d'inactivitat laboral, se'ls hauria de donar una certa formació. La gent, quan no fa res, va perdent il·lusió. En aquest camp s'han perdut molts diners i molt de temps. El problema de l'atur és de tots i hauríem de pensar quina resposta hi donem".

La secretària general de Caritas assenyalava que els pressupostos que l'Administració dedica als serveis socials s'han incrementat d'una manera sensible amb l'arribada de la democràcia, encara que són insuficients perquè hi ha moltes necessitats per satisfer. Critica que en totes les administracions s'està massa pendent de les eleccions. "Els programes s'adapten més a les

necessitats electorals que a les necessitats del ciutadà. Hi ha molta febre per inaugurar coses, com més espectaculars millors. Els governants haurien de tenir clar que l'home ha de ser prioritari.

"Malgrat tot, Pilar Malla reconeix que alguns ajuntaments intenten ja donar respostes més concretes.

El tema de les pensions ha estat darrerament motiu de polèmica i de comentari. La secretària general de Caritas pensa que les pensions altes s'haurien d'abajar i les altes pujar, perquè som un dels països on hi ha més diferències. "El que és més urgent — diu — és augmentar les pensions dels més necessitats, com es farà pel que sembla, en el cas dels vells que només reben l'ajut del Fons d'Assistència Social."

Volem treure també a la conversa una qüestió que tots veiem diàriament a les grans ciutats: la mendicitat al carrer. ¿Es partidària de donar diners? "Quan es demanen diners al carrer, és perquè s'és pobre econòmicament. Sempre havia pensat que no s'havia de donar res, sobretot quan els pares van acompanyats de les criatures. Tenen d'altres

mitjans. M'he trobat en canvi amb gent gran que només cobra del Fons d'Assistència Social i que no té altra opció que demanar. Mentre deixem que un sector de la població cobre 11 ó 15 mil pessetes al mes no ens hem d'escandalitzar. Hauríem de construir un país on ningú no hagués de demanar."

Malgrat que és optimista de temperament, Pilar Malla no veu el futur massa clar. Diu que el canvi d'estructures no ho arregla tot, que s'han de canviar els valors, perquè al nostre món es valora més el que un representa que no pas el que és. Expressa la seva confiança en un sector de la joventut que està trencant amb una sèrie de valors.

"La gent, però, no té mal cor. Passa que els qui manen van massa en cobre i no veuen la realitat. No hi ha res que impacti tant com veure una situació de misèria".

La conversa arriba a la seva fi. La nostra interlocutora ens fa arribar també la seva preocupació per la infància que neix i viu en un ambient de marginació per les poques possibilitats que té de sortir-se'n.

Tomàs Puntí

"Tenir pau interior — diu Pilar Malla — vol dir ser coherent".

Ha treballat tota la vida en el camp dels serveis socials.

Missatge del Papa per a la Jornada dels Mitjans de Comunicació Social (19 de maig)

Els joves, principals receptors dels mass media

“La llibertat és el gran desafiament que la comunicació social ha d'afrontar per conquerir espais suficients d'autonomia, allí on encara es troba sotmesa a les censures de règims totalitaris o a les imposicions de poderosos grups de pressió culturals, econòmics i polítics” diu el papa Joan Pau II en el seu missatge amb motiu de la XIX Jornada Mundial dels mitjans de comunicació

social que se celebrà el diumenge, 19 de maig.
Publiquem un extracte dels pensaments centrals del missatge pontifici, que aquest any s'ha referit preferentment a la joventut.

“L'Església ha reconegut clarament el gran relleu dels mass media en el desenvolupament de la persona humana: en el pla de la informació, de la formació, de la maduració cultural, a més a més de la diversió i de l'ocupació del temps lliure. Però aquesta també ha precisat que es tracta d'instruments al servei de l'home i del bé comú; mitjans i no fins.

El món de la comunicació social es troba actualment engatjat en un desenvolupament tan vertiginós com a complex i imprevisible —es parla ja de l'època tecnotrònica, per indicar la creixent interacció entre tecnologia i electrònica, travessat per molts problemes, connexos amb l'elaboració d'un nou ordre mundial de la informació i de la comunicació, en relació amb les perspectives obertes amb l'ús dels satèl·lits i la superació de les barreres de l'èter.

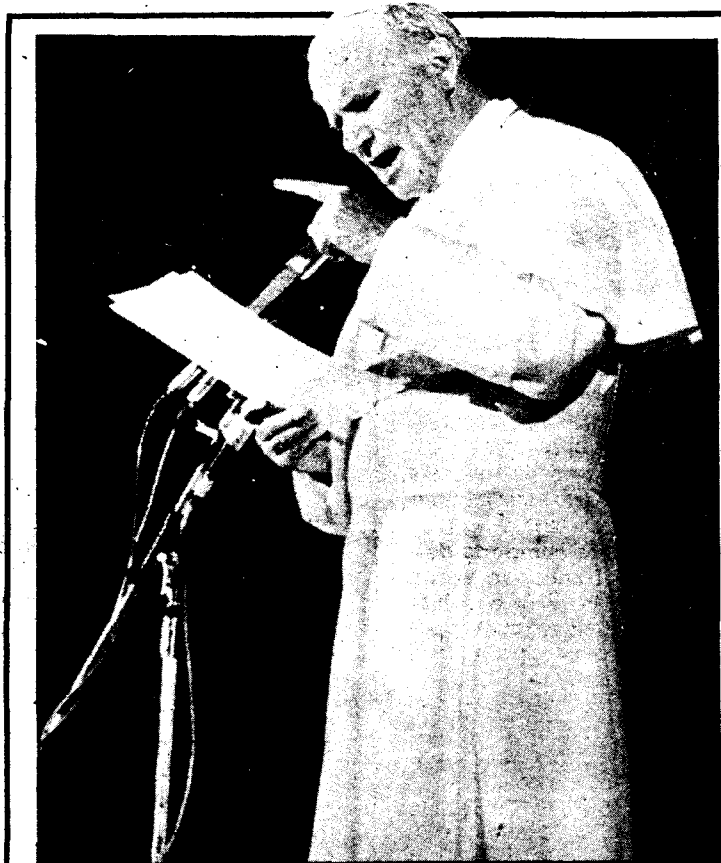
Es tracta d'una revolució que no solament comporta un canvi en els sistemes i les tècniques de comunicació, sinó que implica tot l'univers cultural, social i espiritual de la persona humana, la qual en conseqüència no pot respondre simplement a unes pròpies regles internes, sinó que ha d'obtenir els propis criteris de fons de la veritat de l'home i sobre l'home, creat a imatge de Déu”.

Hi ha problemes de la informació dels quals no pot ser neutra

“Segons el dret a la informació, que tot home posseeix, la comunicació ha de respondre sempre, en el seu contingut, a la veritat i en el respecte de la justícia i de la caritat, ha de ser íntegra. Sobretot, en aquest cas, la informació no pot restar indiferent pel que fa als valors que toquen profundament l'existència humana, com per exemple, la primacia de la vida des del moment de la seva concepció, la dimensió moral i espiritual, la pau, la justícia. La informació no pot ser neutra davant de problemes i situacions que a nivell nacional i internacional, malmeten el teixit conjuntiu de la societat, com ara la guerra, la violació dels drets humans, la pobresa, la violència, la droga”.

La llibertat informativa davant les censures i imposicions

“La llibertat sembla ser el gran desafiament que la comunicació social haurà d'afrontar, per conquerir espais de suficient autonomia, allí on aquesta es trobi,

El Papa i la llibertat d'expressió

En els mitjans professionals han causat enorme impressió les paraules de Sa Santedat el Papa en el missatge que ha fet públic amb motiu de la XIX Jornada de les Comunicacions Socials. “La informació no pot ser neutra —assenyala el Sant Pare— davant problemes i situacions que, a escala nacional i internacional, desbaraten el teixit conjuntiu de la societat, com la guerra, la violació dels drets humans, l'avortament, la pobresa, la violència i la droga”. Més endavant, el Papa es refereix a la llibertat com el gran desafiament que la informació ha d'afrontar allí on està sotmesa a les censures de règims totalitaris.

encara sotmesa a les censures de règims totalitaris o a les imposicions de poderosos grups de pressió culturals, econòmics, polítics.

Els mass media han de superar les barreres ideològiques i polítiques, acompanyant la humanitat en el seu camí cap a la pau i afavorint el procés d'integració i de solidaritat fraterna entre els pobles, en la doble direcció Est-Oest i Nord-Sud.

Els mass media han de contribuir a la renovació de la societat i en particular al desenvolupament humà i moral dels joves, fent-los prendre consciència dels compromisos històrics que els esperen en vigílies del tercer mil·lenni. Per això, els mass media han d'obrir a la joventut nous horitzons, educant-la cap el deure, l'honestat, al respecte dels propis semblants, al sentit de la justícia, de l'amistat, de l'estudi, del treball”.

Els joves són els més exposats als mass media

“El periòdic, el llibre, el disc, el film, la ràdio, sobretot la televisió i, actualment el vídeo-enregistrador fins a arribar a la cada dia més sofisticada computadora, representen avui una font important, si no l'única, a través de la qual el jove entra en contacte amb la realitat externa i viu la pròpia quotidianitat. El jove acudeix cada vegada més a la font dels mass media, ja sigui perquè disposa de més temps lliure, ja perquè els ritmes convulsos de la vida moderna han accentuat la tendència al lleure, com a pura evasió. A causa de l'absència dels pares, quan la mare es troba obligada a un treball extra domèstic, s'ha debilitat el tradicional control educatiu referent a l'ús que se'n fa d'aquests mitjans.

D'aquesta manera, els joves són els primers i més immediats receptors dels mass media, però són també els més exposats a la multiplicitat d'informacions i d'imatges que a través d'aquests, arriben directament a casa. Per altra banda, no hem d'ignorar la perillositat de certs missatges transmesos fins i tot, durant les hores de més audiència de públic juvenil, camuflats en una publicitat cada vegada més al descobert i agressiva, o proposats en espectacles on sembla que la vida de l'home sigui regulada solament per les lleis del sexe i de la violència.”

Un judici crític sobre les coses vistes, sentides i llegides

“L'Any Internacional de la Joventut significa una interpel·lació al món dels adults en la seva totalitat.

El tema de la pròxima celebració va al cor de la missió de l'Església “des dels terrats estant” (Mt 10,27; Lc 12,3). Actualment, s'ofereixen grans possibilitats a la comunicació social, en la qual l'Església reconeix el signe de l'obra redemptora i creadora de Déu, que l'home ha de continuar. Aquests instruments han de ser poderosos canals per a la transmissió de l'Evangeli, ja sigui a nivell de preevangelització, ja d'aprofundiment ulterior de la fe.

La qual cosa demana evidentment:

—Una profunda acció educativa, en la família, en l'escola, en la parròquia, a través de la catequesi, per instruir i guiar els joves a un ús equilibrat i disciplinat dels mass media, ajudant-los a formar-se un judici crític, il·luminat per la fe, sobre les coses vistes, sentides i llegides.

—Una acurada i específica formació teòrica i pràctica en els seminaris, en les associacions d'apostolat seglar, en els nous moviments eclesials, especialment els juvenils, no solament per aconseguir un coneixement dels mitjans de comunicació social, sinó també per realitzar les indubtables potencialitats en ordre a reforçar el diàleg en la caritat i en els vincles de comunió.

—La presència activa i coherent dels cristians en tots els sectors de la comunicació social, per dur no solament la contribució de la seva preparació cultural i professional, sinó també un testimoni viu de la seva fe.

—El compromís de la comunitat catòlica a fi que quan sigui necessari, denunciï espectacles i programes que atempten el bé

moral dels joves, reivindicant l'exigència d'una informació més vertadera sobre l'Església.

—La presentació del missatge evangèlic en la seva integritat: preocupant-se de no trair-lo, de no banalitzar-lo, de no reduir-lo instrumentalment en visions socio-polítiques; i, en canvi, segons l'exemple de Crist perfecte comunicador adequant-se als receptors, a la mentalitat dels joves, a la seva manera de parlar, al seu estat i condició”.

“Joves us invito a la responsabilitat i al compromís!”

“I als joves desitjo especialment dirigir-me en la conclusió d'aquest missatge: als joves que ja han trobat Crist i a tots els qui encara que d'una manera confusa, entre incerteses, angoixes i passos en fals, aspiren trobar aquest “Jesús anomenat Crist” (Mt 1,16) per donar un sentit a la seva vida.

¡Benvolguts joves! Realment sou vosaltres els primers destinataris d'aquest missatge. La importància i el significat dels mitjans de comunicació social depèn de l'ús que en faci la llibertat humana. Dependrà per tant de vosaltres, de l'ús que en feu, de la capacitat crítica amb la qual sapigueu utilitzar-los, que aquests mitjans serveixin a la vostra formació humana i cristiana, o si, en canvi, aquests es tornen contra vosaltres, sufocant la vostra llibertat i apavagant la vostra set d'autenticitat.

Dependrà de vosaltres, joves, de qui s'espera la construcció de la societat del futur, en la qual la intensificació d'informacions i comunicacions multiplicarà les formes de vida associativa i el desenvolupament tecnològic abatrà les barreres entre els homes i les nacions; dependrà de vosaltres que la nova societat sigui una sola família humana, on homes i pobles puguin viure en una més estreta col·laboració.

Amb les paraules de l'apòstol Pere, repeteixo aquí el desig que he expressat a la meua carta a tota la joventut d'arreu del món: que estiguin “sempre disposats a donar raó a qui ho demani de l'esperança que hi ha en vosaltres” (1 Pe 3,15). Per tant, no sigueu passius i assumiu les vostres responsabilitats en tots els camps oberts a vosaltres en aquest món!”.

¡Estimadíssims joves! la meua invitació a la responsabilitat, al compromís és, abans de tot, una invitació a la recerca de la veritat que us farà lliures (Jn 8,32) i la veritat és Crist”.

Conjunt folklòric de Bolívia

"Tau" vol aportar un missatge engrescador

"Volem que les persones s'inclinin més a Déu, mostrar als joves que a través de la música també es pot ser lliure". Aquest és l'objectiu del conjunt folklòric "Tau", de Bolívia, que ha fet una sèrie d'actuacions a Catalunya i que ara són de gira a Àustria, Alemanya i Polònia. Al nostre país, han actuat a Barcelona, Vic i Sabadell.

Els membres d'aquest grup són Felícia Roca, Raimundo Padillo, Gualdo Reyes i Willi Pedrosa. Parlen poc, però mediten molt el que diuen. Els acompanya, habitualment, el pare polonès, Bernard Falkus, que és present a la nostra conversa. Durant la seva estada a Catalunya, han estat acollits per la parròquia de la Mare de Déu de la Salut de Barcelona i han tingut l'oportunitat de conèixer amb estudiants de la Facultat de Teologia. Els ha complagut molt el tracte que han rebut i el suport ofert per les parròquies que han visitat. Conserveu un record molt grat de la diada de Sant Jordi.

"Varem fundar el conjunt — ens diuen — l'any 1978. Estavem

engrescats a donar el missatge de l'església jove de Bolívia. Des de la nostra pròpia identitat, ens volem projectar fora. Fem música religiosa, boliviana i de l'altiplà".

Persegueixen esborrar la imatge negativa dels joves bolivians que, fora del seu país, es relacionen sovint amb el món de la droga.

Els preocupa la influència de les multinacionals de la música que imposen la cultura anglosaxona. Lamenten que, fins ara, cap grup de música boliviana hagués anat mai a països com Àustria i Polònia.

La situació del seu país és conflictiva. L'atur, la droga són problemes greus. Malgrat tot, es mostren optimistes. "El que necessitem és tenir més fe en Jesucrist, aconseguir un futur millor. La joventut busca, moltes vegades comprensió i la societat no els la dona. Cal que es creïn centres per oferir aquest suport que ha de permetre als joves mirar el futur amb optimisme".

Tomàs Puntí

El grup "Tau", en una de les seves actuacions a Catalunya.

Convivència juvenil "Melilla 85"

Un apropament al tercer món

Avui dia, els mitjans de comunicació parlen sovint del Tercer Món. Els cristians ens hem de sentir interrogats per aquesta realitat que desborda els nostres esquemes, i hem d'intentar d'acostar-nos-hi, tal com s'hi acostà Jesús. El Tercer Món ens concerneix, per molt lluny que ens sembli que sigui, perquè en ell hi ha persones que viuen i moren, persones a les quals Crist designà com els més estimats.

Ara bé, com ens podem acostar al Tercer Món, des de Catalunya, avui? Els Pares Blancs i les Germanes Blanques, missioners d'Àfrica, vénen oferint resposta a aquest interrogant des de fa molts anys. En efecte, cada estiu organitzen una Convivència de quinze dies a "La Cañada", un barri musulmà tercermundista, als afores de la ciutat de Melilla.

L'experiència és simplement increïble. Es tracta d'una Convivència en què participen nois i noies de 18 a

30 anys, de tota la Península, els quals tracten d'integrar-se en la vida d'aquest barri, i reflexionar sobre això, durant uns dies. A part de l'enriquiment que representa l'intercanvi de vivències amb cristians de tot l'Estat Espanyol, la rebuda i la integració en el barri són magnífiques. La tradició que té ja la convivència fa que, des del primer moment, l'obertura i l'hospitalitat dels musulmans desbordin tota expectativa. D'entrada, a totes les cases conviden, els components de la Convivència a beure te, com a pretext per compartir el seu temps. A poc a poc, hom es va introduint als costums musulmans, i també a la seriosa problemàtica (discriminació racial) dels nens, joves i grans del barri de "La Cañada".

Qui escriu aquestes ratlles recorda amb especial alegria i recança les converses amb els joves musulmans, o amb Allan, el frare de la Mesquita de "La Cañada". O aquella

habitació on, tots asseguts a terra sobre mantes, assaboríem te mentre les noies ballaven els balls tradicionals amb increïble habilitat i bellesa. O potser tants d'estels com aixecaren els nens, en un concurs organitzat per nosaltres, aquella tarda assolellada al turó proper al barri. O, finalment, el comiat emotiu i profund de tots els joves musulmans (de Benaïssa, Yamal, Karim, Suliman, Hamed, Habiba, Yamila, i tants d'altres) des del moll de Melilla, quan ens entornàvem en vaixell cap a la Península...

La intensitat d'aquells dies desborda completament. I les amistats que es fan en la Convivència duren anys, perquè es fonamenten en el compartir, en nom de Jesucrist, uns dies amb cristians de la Península i amb musulmans de Melilla.

Amb aquestes ratlles pretenem donar només dues pinzellades de la immensa riquesa que portem tota la gent que hem estat en aquesta "Cañada", i també incitar a tothom qui pugui a viure aquesta meravellós experiència de fe en un barri tercermundista musulmà de la ciutat de Melilla.

Els Pares Blancs (C/ Rosario 32; 08017 Barcelona, tel 2035993), doncs, tenen la resposta.

Pep Maria i Serrano
(Membre de la Convivència Melilla)

Quarta Vetlla

de la Mare de Déu de la Salut, a Sabadell

Els joves volen

passar a l'acció

Més de 300 joves de les parròquies de Sabadell han participat en la Quarta Vetlla de la Mare de Déu de la Salut, organitzada pel grup "La Macro". L'ambient que hi regnà fou de gran fraternitat i els assistents se n'emportaren un record molt grat.

El vicari episcopal, Mateu Tarrats, va dir, al sermó de la vetlla, que la joventut corre el perill de suïcidar-se física i moralment. "No n'hi ha prou —afegí— de dir que una cosa no ens agrada, sinó que cal lluitar per transformar la realitat".

Durant la vetlla, es va repartir un manifest que s'ela-

borà amb les respostes que s'obtingueren del qüestionari sobre temes de fe i problemes socials que es repartí entre les parròquies de Sabadell. El manifest demana al jovent que passi a l'acció, fugint de quietismes còmodes, de sedentarismes i d'abstenció. Es manifesta també un desig d'obertura que es reflecteix amb aquestes paraules: "Sortim de les nostres reunions, obrim el cor a l'entorn sense discriminacions, obrim els ulls al present."

La trobada finalitzà amb una festa que va ser amenitzada per un grup de guitaristes.

PERE ROVIRA
GRANS VINS I BRANDY

Residència Geriàtrica Bon Viure

Estem a Horta, en una torre amb jardí, alimentació adequada, calefacció, ascensor, sala repòs, control sanitari i teràpia humana. Estades per sempre, i per convalescències. Poques places. Tel. 427 44 53.

CENTRE DE RELACIÓ SOCIAL I MATRIMONIAL

Si es troba sola o sol, cerqui la seva parella seriosament. Servei de psicologia, ordinador i vídeo, dirigit per psicòloga col·legiada.
COSM. Equador, 53, ent. 4t.
Tels. 239 12 92 - 322 31 82.
Pref. Concerta entrevista.

LLIBRES

Jesús en les misèries de Calcuta (1)

"Les misioneres de la caritat —com comenta González Bado— no són simples assistents socials". Primordialment perquè no hem de donar el pa que ens

sobra als pobres que més ens convenen, els pobres a la nostra mesura.

L'amor, reiterat tantes vegades per la mare Teresa de Calcuta, es troba en ells, els més pobres dels desheretats del segle XX. I repetir "amor" en les múltiples anècdotes que ens assenyalen el llibre no és una reiteració pesada sinó la definició d'una dona que viu, treballa, estima respirant el sagrament de la Creu i Salvació.

El llibre que comentem no és escrit directament per la mare Teresa, car es declara massa humil per fer vanaglòria d'uns suposats coneixements literaris. És, més aviat, el que ella explica a les seves germanes, el que ella viu entre els leprosos traduït en paraules escrites. Per això és

d'agrair que es pugui llegir el progrés d'una gran dona amb totes les de la llei. Sense fer dogmàtica, l'obra reflecteix la seva experiència missionera i la seva troballa, a la vegada. És a dir, Jesús en les misèries de Calcuta.

Diu ella que cal fer amb amor la feina de cada dia, sense grans i revolucionàries proeses, sense pensar a canviar-ho tot de la nit al dia. És el seu estil, una mena de segell permanent que fa d'antítesi a la vida de consum del segle XX.

En la portada així com en l'interior del llibre podem trobar fotografies a tot color i blanc i negre que il·lustren bellament la vida de la mare Teresa com també les significatives mostres del seu apostolat entre els leprosos.

Seremos juzgados Sobre el AMOR

Per una formació permanent

La diòcesi de Huelva acaba de publicar una guia catecumenal en l'anhel d'eixamplar la formació catequètica a totes les edats. D'aquesta manera la molt repetida "formació permanent" pren forma en dos formats: una guia pel catequitzant i un volum pel catequista. Aquesta obra significa una llarga elaboració per part de l'equip d'aquesta diòcesi. "No és el producte d'una improvisació —diu el bisbe de Huelva— sinó un desenvolupament de la catequesi."

des de l'adult en una forma pedagògica oberta i moderna.

El llibre que estem ressenyant toca amb habilitat diversos temes que cal que siguin coneguts pels més grans. Vol aconseguir una veritable formació per adults, avui dia, útil i enriquidora.

La presentació és en dos volums, com ja he dit, un pel catequista i l'altre pel catequitzant. Els dos segueixen la mateixa línia formal en la portada excepte el color. La utilització es àgil amb fotografia en blanc i negre i un quadre sinòptic al començament, tot per fer de complement adient al que s'explica. En resum un bon material de catequesi.

Jordi Farrando i Canals

(1) Camino de Emaús. Edicions paulines. Madrid. 1985.

CAMINO DE EMAUS 1 Guia del Catequista

Itinerario catecumenal para adultos

BALLET A TERRASSA

Dues interessants companyies del Benelux

De la mateixa manera que la música està assumint importants cotes a Catalunya, el ballet proporcionalment no queda endarrerit. I al costat de les temporades de ballet al Liceu de Barcelona, trobem altres iniciatives importants. La més destacada és la que s'està duent a terme al Centre Cultural de la Caixa d'Estalvis de Terrassa. Citem només dos importants conjunts, el darrer que ha vingut i el que vindrà d'immediat. L'onze i dotze de maig es presentà un important conjunt: "Nederlands dans theater junioren" que presenta dos programes diferents. En el primer amb música de Samuel Barber, Igor Stravinsky, Claude Debussy i sorprenentment, de Maria del Mar Bonet. Pel segon programa hi ha alguns compositors moderns: The Bothy Band, Luciano, Berio Dimitri Shostakovitch, Fèlix Mendelssohn-Bartholdy.

Ara bé quan destaquem que interpretaran un ballet amb música de Maria del Mar Bonet, hem de dir que la coreografia és d'un valencià Nacho Dauto i que ja fou presentat a la ciutat de València durant el passat mes de març.

La companyia holandesa està formada per dotze ballarins molt joves, entre els 18 i vint anys i que tenen un contracte per dos anys. Posteriorment una part d'ells entren a formar part del "Nederlands dans Theatre" formant per quarante ballarins entre els quals hi ha Nacho Dauto.

El Ballet Royal de Wallonie

Properament, el 31 de maig i el 1 i 2 de juny es presentarà una companyia belga, el Ballet Royal de Wallonie, que ha adquirit un notable prestigi gràcies a la presència d'una sèrie de ballarins internacionals.

Destaquem entre altres el cubà Jorge Lefebre, que ha fet la coreografia de la majoria dels espectacles que es presenten, i que es caracteritzen per trencar els esquemes i els espectacles tradicionals. A cadascun dels tres dies es veuran ballets diferents. En el del primer dia destaca un tríptic amb música de Mascagni, Verdi i Donizetti, i "El cant de la terra" de Gustav Mahler.

En el segon dia es basa sobre música de Vivaldi i de Rimski Korsakov. I el del tercer dia es basa sobre música contemporània.

R.C.C.

EN SUPORT DE

"CATALUNYA CRISTIANA"

Desitjo participar en el gran sorteig en suport de "Catalunya Cristiana".

Envieu-me ..... talonaris a 5.000 ptes.
 butlletes a 100 ptes.

Nom i cognoms .....

Adreça .....

Població ..... D.P. ....

Trameto l'import per
 gir postal
 taló barrat que incloc

"CATALUNYA CRISTIANA"
c/. València, 244, 2on. - 08007 Barcelona

Demanem la col·laboració de tots els nostres subscriptors, lectors i amics. Podeu adquirir els talonaris o fer-ne la comanda a:
"CATALUNYA CRISTIANA", c/. València, 244, 2on.
LLIBRERIA LA HORMIGA DE ORO Av. Portal de l'Àngel, 3
LLIBRERIA SIGNE Mallorca, 301

PATRONAT D'AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA

GRAN SORTEIG DE
-3 COTXES FORD FIESTA
-5 CICLOMOTORS DERBI

1er., 2on. i 3er. Premi: un cotxe FORD FIESTA
4rt., 5è, 6è, 7è i 8è Premis: un ciclomotor DERBI

DONATIU: CENT pessetes.
N.º

EN SUPORT DE Catalunya Cristiana

El sorteig es farà el dia 4 de novembre de 1985, davant de notari als locals del PATRONAT D'AMICS DE CATALUNYA CRISTIANA, c/. València, 244 - 08007 Barcelona

Qualsevol taló trencat o esmenat serà nul.
Caduca als tres mesos.

El dipositar: Joan E. Jarque i Jutjar
President del Patronat d'Amics de Catalunya Cristiana

Per gentilesa de:
ROBERTA CENTERS
Concessionari Oficial FORD a Barcelona
Mandri, 15 Tel. 211 00 00 Barcelona

DESPRES DE 6 ANYS, CAL MANTENIR-NOS FERMS I DONAR SUPORT AL NOSTRE SETMANARI!!!

RACÓ DEL LLENGUATGE

Els desdoblaments (i 8)

Apoï i apoiar són dos barbarismes molt introduïts. Els qui ens preocupem per parlar amb correcció ja fa temps que els hem bandejats de les nostres converses i escrits. Suport i recolzarment els substitueixen, però no indiscriminadament. Recolzar només el podem fer servir quan hi ha on recolzar-se: No us recolzeu en aquell arbre, que és molt tendre. Recolzava la seva tesi en arguments sòlids. En canvi, hom dona suport sense que calgui recolzar-se enlloc: Donem suport a la campanya de normalització del català. Els jugadors confiaven en el suport dels seus seguidors. "Nombrar" es desglossa, en català, en dos verbs semblants amb una funció diferent cada u. Nomenar i anomenar: Em van nomenar president de la comunitat de veïns. Déu va trametre un home anomenat Joan.

Un got d'aigua, un got de vi, un got de llet. Potser alguns creuen que això d'un got és ordinari, i que resulta d'allò més fi dir-ne un vas. Romanços! Got i vas són sinònims perfectes, sinó que vas té un sentit més general de recipient o cavitat. Així, una sepultura és anomenada vas. Ho veiem en inscripcions sobre pedra de les esglésies antigues que també servien de cementiri. La sang humana és continguda en venes i artèries que també anomenem vasos. Els calzes, copons i píxides són coneguts com a vasos sagrats.

"Ia sou nòvios en la Pili? — Encara no en som de nòvios. A casa hi han molts agòbios i lo tinc que fer la mili". Així s'expressen

uns xicots en un diàleg de Pere Quart que escarneix l'embastardiment del llenguatge que es parla ara a la ciutat de Barcelona. Els castellans fan servir el mot "novios" en dues circumstàncies, per a les quals nosaltres tenim dos mots diferents. Quan festegen, i quan es casen i encara algun temps després: En Joaquim i la Marta són promesos. Els nuvis del replà estan en plena lluna de mel.

Assecar i eixugar, tots dos són secar, en castellà. S'assequen la terra, l'herba, les plantes, la llenya, els rius, les fonts, els pous, la fruita, tot el que perd la humitat que tenia. Amb eixugar designem l'operació manual de llevar l'aigua amb un drap, tovallola o baieta. Ens eixuguem les mans i la cara, eixuguem el terra, els plats els coberts.

Doblar vol dir multiplicar per dos i, en castellà, també vol dir encarar dues parts d'un objecte flexible, de la qual cosa, en català, en diem doblegar.

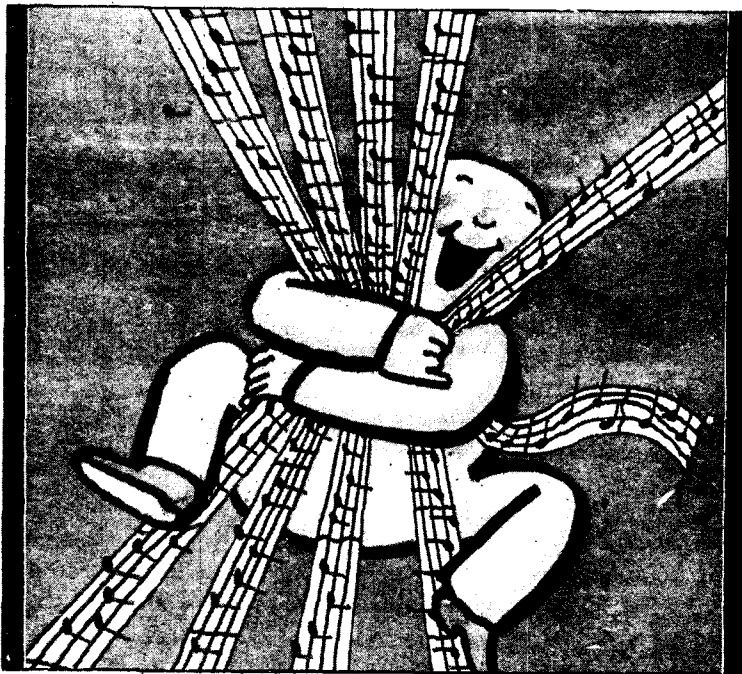
Hem vist com aquests desdoblaments incideixen en el llenguatge popular i l'empobreixen, per tal com, sovint, hom només fa servir el terme comú a totes dues llengües, amb el bandejament sistemàtic dels mots genuïnament catalans.

PERLES ORTOGRÀFIQUES.— En un indicador urbà, veig escrit: PLA D'EN BOET. Quan aprendrem que els monosíl·labs, en general, no s'accentuen? Només ho hem de fer en alguns, molt pocs, i ben enregistrats casos.

Albert Pera

MUSICA

Joc-concurs

Reparteixen 200 premis per fomentar la cultura musical a Alsàcia

Un diari d'Alsàcia, capital d'Alsàcia, proposa, amb la col·laboració del Servei de Relacions públiques del Consell d'Europa, l'Òpera del Rin, l'Orquestra Filharmònica d'Alsàcia, Europa Cantat, "Música 85" i el Festival

Bach de Mulhouse, un concurs per als seus lectors. En aquest concurs han de demostrar els seus coneixements musicals a través d'una sèrie de preguntes ben senzilles. "Dernières Nouvelles d'Alsace" i les altres entitats mencionades donen premis musicals que van des d'entrades per a concerts i òperes, a discos, aparells reproductors de música, etc. A més hi ha premis especials per als menors de divuit anys, perquè a més de ser l'any europeu de la Música (Bach, Haendel i Scarlatti) també és l'any de la joventut.

Seria bo que ens servís d'exemple i a casa nostra tinguéssim iniciatives d'aquest tipus!

Fou inaugurat el monument a Pau Casals a Wolfenbüttel

El passat diumenge 5 de maig, Dia d'Europa, s'inaugurà a la ciutat alemanya de Wolfenbüttel (Baixa Saxònia) un monument dedicat al mestre Pau Casals, com a símbol universal i símbol d'unió entre els pobles per mitjà de la música. El bust de Casals és obra de l'artista valencià Antoni Miró i ha estat sufragat per subscripció popular a iniciativa de catalans d'Alemanya, Institut de Projecte Exterior de la Cultura Catalana (IPECC) i la col·laboració de la Generalitat de Catalunya.

Els actes d'inauguració del monument s'iniciaren, a mig matí, a l'interior de l'Herzog August Bibliothek. Després de la benvinguda, diversos parlaments de representants catalans i alemanys i l'actuació de la pianista nord-americana Julie Mech, el violoncel·lista Daniel Raabe i el cantant Xavier Ribalta, es procedí a la inauguració oficial del bust, el qual es troba situat al jardí que uneix la Biblioteca amb el Palau de Wolfenbüttel.

En nom del president de la Generalitat de Catalunya fou Jordi Maluquer, Director General de Música, Teatre i Cinematografia del Govern català, qui procedí a la inauguració del primer monument que Alemanya dedica al redescobridor de J.S. Bach.

Els actes catalans de Wolfenbüttel finalitzaren a la tarda amb un concert que Lluís Claret oferí a tots els assistents i la posterior recepció que brindà als invitats oficials l'ajuntament de Wolfenbüttel.

CRÒNICA CASTELLERA

Primer quatre de vuit descarregat a Vilanova i la Geltrú

S'ha dit, que la diada de Sant Jordi que és viu a Vilanova i la Geltrú, comença la temporada de les grans actuacions. Una vegada més ho hem de confirmar, després de poder veure els castells que ens van oferir les tres colles que es donaren cita a la plaça de Vila per celebrar el XIII Aniversari de la Colla dels Bordegassos de Vilanova: Minyons de Terrassa, Castellans de Barcelona i Bordegassos de Vilanova com és lògic.

Els Minyons de Terrassa que van obrir l'actuació, ens van demostrar un cop més que estan en plena forma castellera. Només en tres actuacions que han realitzat enguany, ja han aconseguit tota la gamma de castells de set —inclosa la torre— i el quatre de vuit; castell que van aconseguir descarregar en l'esmentada diada castellera. A més els Minyons van descarregar la torre de set i el tres de set aixecat per sota. Caldrà seguir molt de prop la novella colla dels Minyons de Terrassa; aquesta temporada van segur que els veuren aixecar algun castell de més importància.

Els Bordegassos de Vilanova, colla anfitriona en aquesta diada, també ens van oferir una bona actuació castellera: feia molts anys que en aquesta diada, també ens van oferir una bona actuació castellera; feia molts anys que en aquesta mateixa celebració, els Bordegassos no descarregaven el cinc de set; que fou acompanyat pel quatre, amb l'agulla al mig i al tres de set. Després d'aquesta actuació, els Bordegassos aconsegueixen el compromís de començar la temporada amb els mateixos castells que van donar cloenda a la passada, tot fa pensar que enguany la colla vilanovina, tornarà a plantar cara als castells de vuit.

Per altra banda, els Castellans de Barcelona, ens van donar una més fluixa impressió, aconseguint el quatre de set amb l'agulla, el tres de set i intentant i posteriorment desmuntant el tres de set aixecat per sota.

Totes tres colles abans de començar l'actuació van aixecar un pilar de quatre de salutació i en acabar un de cinc de comiat.

Com a fet a destacar, i com a estadística, direm

que a la plaça de la Vila de Vilanova i la Geltrú, feia més de trenta anys que no es descarregava el quatre de vuit. L'última aixecat fou el 28 d'octubre del 79, que només es va carregar per la colla dels Bordegassos; posteriorment i amb motiu del centenari del ferrocarril les dues colles dels Xiquets de Valls, van aixecar l'esmentat castell, però a la plaça de l'estació.

Altres actuacions

Xiquets de Reus, en pròpia plaça amb motiu de la diada de Sant Jordi, van completar amb el tres de set, la torre de sis, castells de sis, el pilar de cinc, i diversos pilars de quatre.

Colla Jove dels Xiquets de Tarragona, diada històrica per la colla de Tarragona. El passat dia 23 d'abril, per primera vegada van descarregar la torre de set, castell que en altres actuacions només l'havien carregat. A més de la torre de set, els Joves de Tarragona van descarregar el cinc de set, el quatre de set amb l'agulla i el pilar de cinc.

Xiquets de Tarragona, que actuaren amb els Joves, no van tenir la mateixa fortuna que ells, ja que malgrat que van intentar també la torre de set, ni la van arribar a carregar, tenint l'aixecador ja col·locat. Van completar l'actuació amb el quatre de set amb l'agulla, el tres de set aixecat per sota i el pilar de cinc.

Colla Vella dels Xiquets de Valls, que actuaren al parc de can Boixeres de l'Hospitalet de Llobregat que estava de festa major, van carregar i descarregar la torre de set, el quatre de set amb l'agulla, el cinc de set, el tres de set i dos pilars de cinc aixecats alhora.

Xicots de Vilafranca, actuaren a la costera vila de Cadaqués; van completar l'actuació amb dues torres de sis —una carregada—, el tres i quatre de sis nets, el quatre de sis amb l'agulla i diversos pilars de quatre. De tornada a Roses van aixecar el pilar de cinc.

Eloi Roca

LA SARDANA Y LA DANZA

"LA SARDANA DE L'ANY".— El mestre Manuel Saderra i Puigferrer ha revalidat el seu carisma de compositor popular dins el món de la nostra dansa amb l'obtenció del títol de "La Sardana de l'Any" per la seva obra "Sardanistes de Santa Anna", guardó aconseguit per votació popular celebrada durant la 14.ª Nit de la Sardana, que va tenir lloc a Sant Sadurní d'Anoia el passat dia 4 de maig, on s'atorgaren sengles accessits d'aquest guardó de popularitat a les sardanes "Breda en el centenari", de Martí Font i "Agost a Calella", d'Eduard Martí i Teixidor.

D'altra banda, dins el certamen de "La Sardana de l'Any", que promou Radiocadena Espanyola a Catalunya, es valora també la qualitat musical de les noves composicions sardanistes amb l'atorgament del "Premi de la Crítica" que, en aquesta ocasió va adjudicar-se a Vicenç Acuña per la seva obra "El ball de Santa Tecla". Els dos accessits d'aquest Premi de la Crítica van correspondre a Joan Pons per la seva sardana "Lurdes" i a Manuel Saderra i Puigferrer per l'obra guardonada amb "La Sardana de l'Any".

El palmarès de "Sardana de l'Any" es completa amb el "Premi Joventut", creat per tal de distingir aquells autors novells que també aporten, al llarg de l'any, noves composicions al repertori sardanista. Aquest Premi Joventut fou atorgat a Joan-Josep Blay, per dues de les sardanes participants en les eliminatòries de "La Sardana de l'Any", ad-

judicant-se també un accessit d'aquest premi a Carles Santiago, autor de la sardana "Colla Sol Ponent", que era una de les finalistes.

PREMI "FRANCESC BASIL".— La vuitena edició dels Premis "Francesc Basil" ha estat una de les més reeixides vetllades que ha viscut aquest certamen instaurat en memòria del compositor i pianista figuerenc mort ara fa deu anys i que dona nom a aquest concurs musical. En plenes fires de la Santa Creu, el dia 3 de maig va tenir lloc al Teatre "El Jardí" de la capital empordanesa, la vetllada de presentació de les sardanes finalistes dels Premis "Basil" que eren "Davant l'ermita" de Xavier Boliart; "Una plana riallera", de Rafael Ferrer; "Vora el gòtic finestrat", de Miquel Pongiluppi; "Xiroia", de Ricard Viladesau i "Vora l'estany", de Josep Prenafeta. Després d'estrenades aquestes noves composicions, es va portar a terme la votació del públic per tal de determinar el Premi Popular d'aquest certamen i es va donar a conèixer el veredict del jurat, que decidia atorgar dos primers premis —ex-aequo—, dotats amb setanta-cinc mil pessetes cada un, atesos els mereixements de les dues sardanes que al seu criteri calia guardonar i que eren "Una plana riallera", de Rafael Ferrer i "Xiroia", de Ricard Viladesau, el qual també va aconseguir el Premi Popular de cinquanta mil pessetes.

Josep Ventura

MODA

Amb l'arribada del bon temps, els nous suggeriments per mantenir en forma els pentinats, es fan patents. I és Albert Cebado, una vegada més, qui ens presenta els seus nous suggeriments per primavera-estiu, en la següent que qualsevol dona,

sense distinció d'edat ja que només és qüestió d'estil, se sentirà còmoda i molt afavorida en adoptar-los.

Cebado, doncs, proposa emmotllats molt lleugers com

a base d'uns cabells que desitgen adquirir nous volums, mentre que, per altra part i, com a contrast, presenta uns cabells rectes tallats en "dé-

gradée", per a moments més esportius.

Tocant a la llargada, si bé el suggeriment bàsic es basa en els curts, Cebado té com a norma adaptar el tallat a cada

estil de dona, ja que a més a més, de la moda, s'ha de tenir sempre en compte l'estatura, l'esveltesa del seu coll i, sobretot, amb l'època més delicada per als cabells; la temporada de platja.

María José Ejarque

PENTINATS CEBADO

COSTUMS I TRADICIONS

El Sant Crist de Bòrmio i de Bellpuig

El dia 30 de maig de l'any 1623, al poble de Bellpuig d'Urgell, a l'hora fosca, un nen invident recobrà sobtadament la vista. Aquell miraculós fet s'atribuí a l'arribada, hores abans del mateix dia, de la imatge del Sant Crist, de Bòrmio.

Fem-ne, si us plau de seguir-me, un xic d'història. Bòrmio és una població dels Alps italians on s'hi venerava a començos del segle XVII un bell Sant Crist col·locat en un altar lateral del seu temple parroquial.

S'esdevingué pels volts de l'any 1620 la furiosa i cruel persecució calvinista contra els catòlics. Els engegats sectaris destruïren l'altar i arrossegaren la venerada imatge a la plaça on, per tres cops consecutius intentaren cremar-la sense aconseguir-ho. El foc respectava sempre l'efigie del Crucificat.

Contemplava espaordida l'acció, una donzella de Bellpuig anomenada Isabel de Casanoves. Era cambrera del Duc de Fèria, governador aleshores, de Milà. Traient forces de flaqueza, la noia s'apropà als iconoclastes i intentà de comprar la imatge. Els heretges, rient, accediren a vendre-la si els donava tanta plata com pesés el Sant Crist.

Amb l'aquiescència i empar del Duc de Fèria, la donzella accedí i posada la imatge en una balança, pesà, només, trenta monedes. La mateixa quantitat per la qual Judàs traí Jesús. Els calvinistes prou volien desfer el tracte, furiosos davant l'evidència d'un doble prodigi, però l'autori-

tat del Duc s'imposà i la seva cambrera restà en possessió de la imatge que envià al seu poble, de Bellpuig on hi arribà el dia dessús dit.

D'ençà de la seva arribada, la imatge, de bella talla fou molt venerada pels seus vilatans. Els Goigs es feren ressò de la història: "Al foc tres voltes us llencen / els heretges protestants, / més les flames es convencen / d'aquells odis inhumans. / Com butxins creuats de mans, a son Déu han respectat. / Isabel de Casanoves / fou l'heroïna fidel / que malgrat les dures proves / del foc salva al Rei del Cel; / per comprar-lo a Isabel / pes d'argent li han demanat".

Després de glossar la pesada, expliquen els Goigs que "Al passar per Barcelona / és portat a un monestir, / i allí es queda la corona / que en prodigis mil florí. / No el volen deixar sortir, / tant afecte li han posat..."

A Bellpuig la devoció cresqué. S'estengué als pobles veïns i era tret en les processons de rogatives per la pluja. Quan aquest benifet els era concedit, ho celebraven popularment cuinant una olla d'escudella pels pobres, al mig de la plaça.

L'any 1936 la imatge fou destruïda. Una d'igual amb fusta dels Alps fou realitzada, també a Bòrmio i un altre 30 de maig, però del 1953, féu novament una entrada triomfal a Bellpuig, essent col·locada en el mateix Oratori on hi torna a ésser devotament venerada.

Esteve Busquets i Molas

CUINA

Escuma de pernil

Vendôme

300 gr. pernil dolç
200 gr. foie gras
100 gr. mantega
1 ou dur petit
julivert

250 gr. nata
2 capsos pólvores gelatina
1 llauna de tófonta
una mica de xerès
cogombre petit (pepinillo).

Prepareu la gelatina tal com indica la capsa, aromatitzeu-la amb una mica de xerès. Poseu un motlle rodó rodejat amb gel, poseu una mica de gelatina que cobreixi el fons del motlle; quan estigui presa, adorneu amb rodanxes fines d'our dur i estrelletes de tófonta, fulles de julivert o cogombre petit (pepinillo), fixe-lo amb una mica més de gelatina i deixeu-la refredar completament. Passeu el pernil per la picadora fins que quedi molt fi, afegiu el foie gras i després la mantega apropant-la a l'escalfor fins que quedi tova, tireu la sal i el pebre i després la nata suau. Poseu aquesta massa en una mànega amb broquet gran i llis, ompliu el motlle procurant no tocar els costats del motlle, poseu-lo una estona a la nevera perquè la mantega s'endureixi, després ompliu-lo tot amb la resta de la gelatina. Poseu-lo a la nevera durant algunes hores. Per desemmotllar-lo passeu-lo un moment per aigua calenta. Adorneu amb ensiam trinxat.

María Gloria Muntañola

ENCREUATS

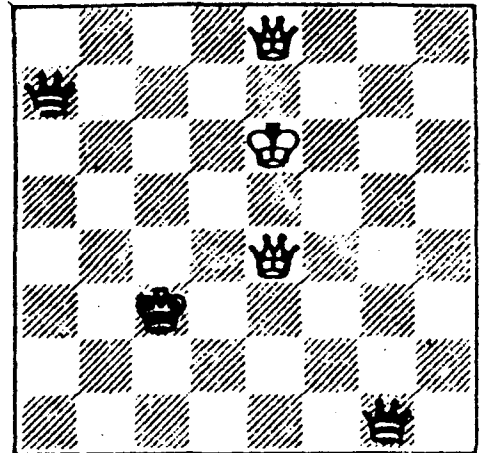
Per Rosa Collell

ESCACS

Per Jaume Mora

DIAGRAMA 164

Blanques juguen i guanyen

Si no teniu res a fer, podeu passar-hi hores i hores emplenar fulls i més fulls d'anàlisi. No ho feu. Espereu aquesta vegada la solució la setmana vinent.

Solució al Diagrama 163

1 Ae2-h5 Rg6-g7, 2 Cf6-d7 Tf8-e8, 3 Tc1 x c6 i guanyen.

FILATELIA

Per Enric Graupera

El Vaticà commemorà el 1.100 Aniversari de la mort de sant Metodi amb una sèrie de 3 segells, de valor 500, 600 i 1.700 lires; format vertical; de 13 1/4 x 14; folis de 20 segells, estampats en paper blanc setinat multicolor; gravats al buit per l'Institut Poligràfic i la Casa de la Moneda de l'Estat Italià. Disseny: prof. Giovanni Hajnal. Tiratge: 850.000 sèries completes.

El de 500 l., mostra el Sant revestit de pontifical i les imatges de Crist i la Mare de Déu. El de 600 l., els dos germans St. Ciril i St. Metodi, transportant a Roma el cos de St. Climent i Papa, extret del mar amb una àncora al coll, símbol del martiri. En el de 1.700 l., s'hi veuen els sants Benet, Ciril i Metodi, Patrons d'Europa.

15x8 crossword grid with black squares and some letters filled in.

HORIZONTALS

1.- Nom d'un President de la Generalitat. 2.- Afany de posseir molts diners. Forat. Consonant. 3.- (A l'inr., conquerir). Cant funeral romà, mescla de lamentació i pregària per un difunt. 4.- (A l'inr., capital espiritual del món islàmic). Via. Vocal repetida. Consonant. 5.- Mas, casa de pagès. Contracció. Coneixement intuïtiu i perfecte de la divinitat i de les seves relacions amb el món i amb l'home. 6.- (A l'inr., posaré un senyal.) (A l'inr. la que cerca saber allò que no li hauria d'importar). 7.- Terme negatiu d'enllaç entre dues proposicions. Membrana fina i resistent que constitueix la capa interna del sac embrionari. Pàtria de M. Magdalena. 8.- (A l'inr., punt per on surt el sol). Artèria principal del cos humà. Relatiu a l'aire.

VERTICALS

1.- Acció de jurar. 2.- Grup de jueus fanàtics, amics de Zelotas que lluitaren contra Roma. 3.- Net, sens màcula. Inicial de punt cardinal. 4.- Fem., que té massa urea. 5.- Ajaçat. Eina ofensiva i defensiva. 6.- Vocal. Consonants. (A l'inr., onada). 7.- Tela gruixuda per veles. (A l'inr., que rima). 8.- Capital de la cristianitat. Consonant. 9.- Xifres romanes. Part final del braç. 10.- Consonant. La seva. 11.- Lloc de reunió de la comunitat jueva. 12.- En. mitol., filles d'Oceà, i de Testis. 13.- (A l'inr., riu del qual ens en parla la Bíblia). Pregar. 14.- Vocal. Que conté insulina. 15.- (A l'inr., període de temps.) Ciutat peruana.

SOLUCIÓ

1.- Jurament. 2.- Sicaris. 3.- Puresa. E. 4.- Urèmica. 5.- Jau. Arma. 6.- O. OC. ano. 7.- Lona. mIR. 8.- Roma. T. 9.- IICL. Ma. 10.- F. Sa. 11.- Sinagoga. 12.- Oceànide. 13.- IIN. Orat. 14.- E. Insull. 15.- yna. Ica.

VERTICALS

1.- J. Pujol! Soloy. 2.- Usura. Orfici. N. 3.- rreuqnoC. Nènia. 4.- aceM. Caml. AA. N. 5.- Masia. Al. Gosl. 6.- aracram. solruC. 7.- NI. Amnl. Magdala. 8.- tSE. Aorta. Aeri.

HORIZONTALS

Mans Unides CAMPANYA CONTRA LA FAM

el desenvolupament allibera l'home

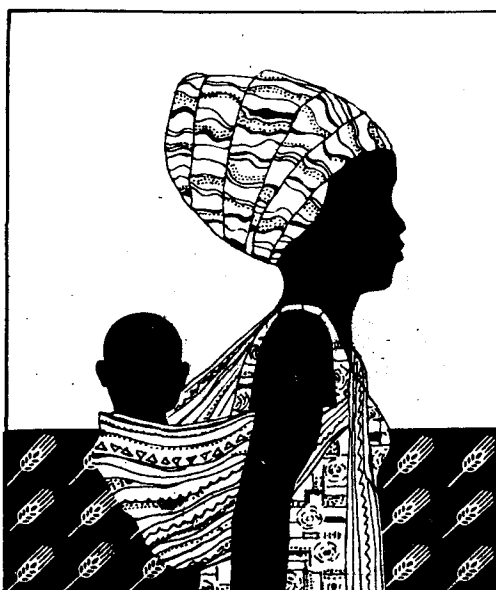
DONATIUS:

- Banca Catalana (Central)
Caixa Barcelona (Ag. 200)
Caixa Pensions (Central 900)
Caixa Catalunya (Central)

Mans Unides

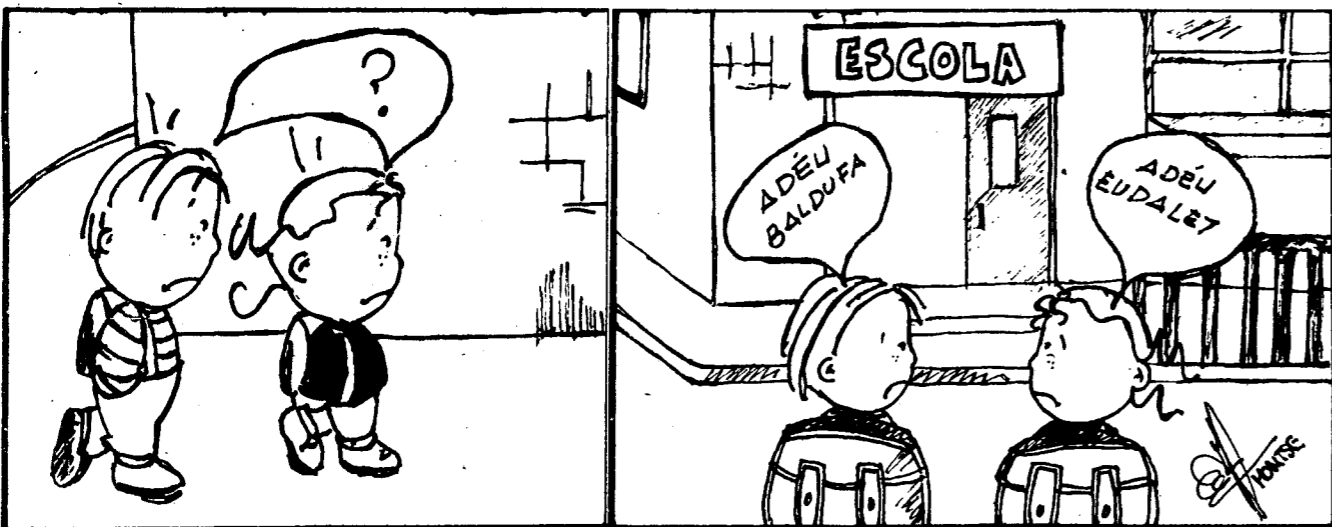
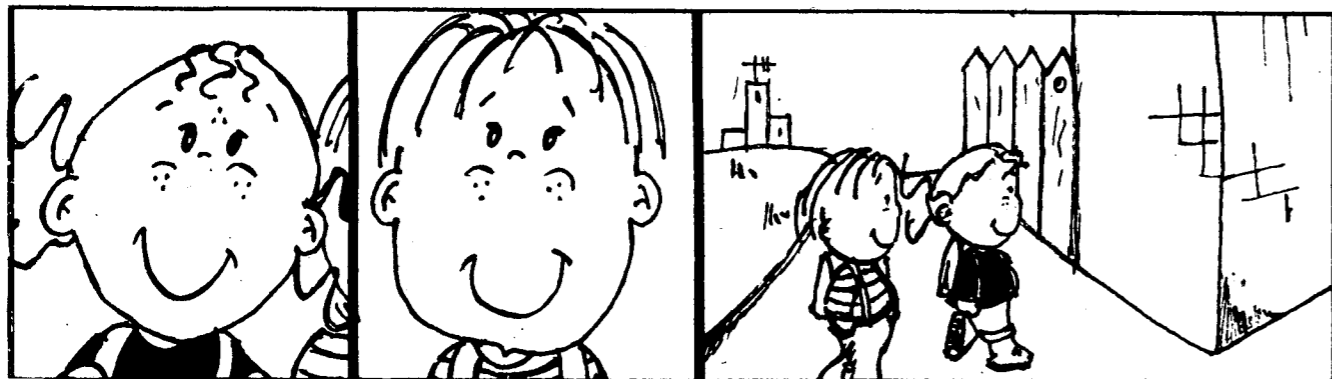
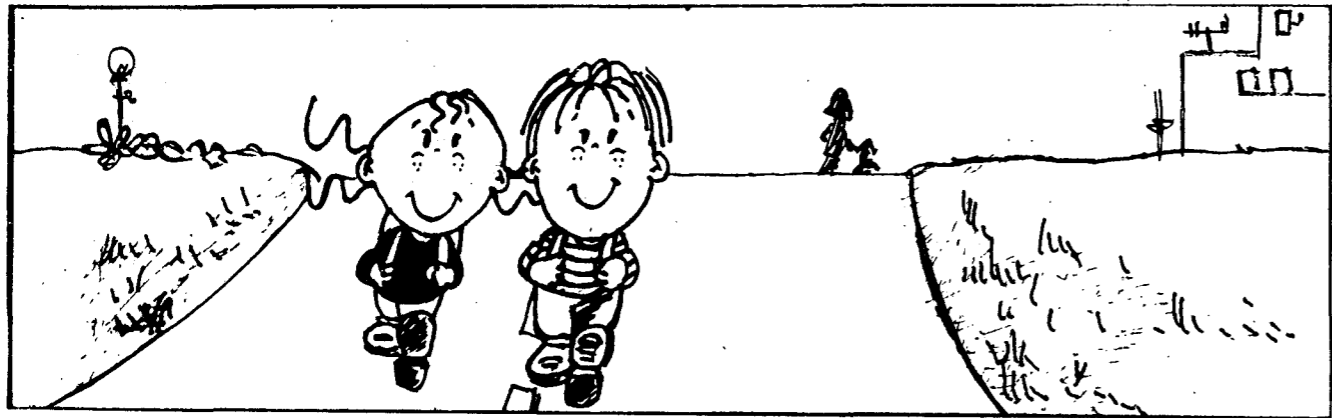
Campanya contra la Fam
Rambla Catalunya, 32, 1.er, 1.a
Tel. 318 08 87 - 08007 Barcelona

Form with fields for Nom, Adreça, Ciutat, C.P., and Prego m'enviïn més informació sobre M. U.

La Baldufa

L'EIXERIT

SUPLEMENT INFANTIL DE "CATALUNYA CRISTIANA" ANY V 255

Històries d'Eixerits

Cada dia, "dia del pare i de la mare"

Fa pocs dies, la "tele" feia anuncis per a comprar coses amb motiu del "dia de la mare". Jo em vaig capficar perquè no sabia què comprar-li. Bé, el problema és que no tenia cèntims. També em semblava que comprar-li una petita cosa, no estava d'acord amb la gran estimació que li tinc. Fent un esforç em vaig decidir a parlar-li clarament.

—Mare, no sé què comprar-te pel "dia de la mare". Però... és que... a més... saps?... no tinc cèntims. Jo voldria comprar-te una cosa ben grossa, però no puc.

La mare em mirà d'aquella mena de manera que de vegades em mira i que, n'estic segur, endevina el que penso. Després em digué:

—Per a un fill que estima de debò el seu pare i la seva mare, cada dia és "dia del pare i de la mare". No hi ha uns dies en els quals estimen i en els altres, no.

—I, ¿què vol dir això?

—És molt senzill: Que el millor regal que un fill o una filla poden fer als seus pares és "estimar-los". Mira, moltes vegades, quan et veig content treballant, jugant, rient, escrivint per L'Eixerit, etc. no saps com me'n fas de feliç. M'estimo més això que qualsevol regal.

—Sí, però...

—Res de "peros". Jo ja ho sé que tu no en tens de cèntims. Allò que vull veure i saber sempre, és que estàs content i que m'estimes, no un dia, sinó "cada dia"!

—Així, doncs, quan rondino, quan no et vull ajudar, quan no vull estudiar, quan em barullo... no en deus pas estar gaire de contenta, oi?

—Tu mateixa. ¿Què et sembla?

—Em sembla que el millor regal que et puc fer, avui, és demanar-te perdó i que m'ajudis a ser millor.

—Eestic molt contenta, Eixerit.

(Ara entenc millor el que Mn. Josep diu a la Catequesi: Que l'amor i el perdó dels pares, s'assembla a l'amor i al perdó de Déu).

PER QUÈ VAS TAN CORRENT? DE QUÈ VOLS FLUGIR?

ESTEM A LES ACABALLES DEL TRIMESTRE.

6 d'AGOSTA L'EXAMEN DE "MATES"

ESTIC PERDUT!

LEGENDAS

Els tres homes del poble amb l'ofici més ben après es constituïren en societat. La saviesa popular ben aviat inventa un títol d'allò més escaient.

Els anomenà els Pau de Rei. No trobarfeu, deien els del poble, tres homes amb la mà més fina, i amb més pruïja per la feina ben feta. Quan, per acabar de fer el pes, es va saber, que estaven en tractes amb una empresa alemanya, l'orgull s'emparà de tothom i tots els viatans no tenien prou boca per alabar les excel·lències, cada dia més notables, de la societat dels Pau de Rei. Aquests —es deien, satisfets, els uns als altres— donaran la mida més alta de la nostra feina ben feta. Quan, per acabar de fer el pes, es va saber, que estaven en tractes amb una empresa alemanya, l'orgull s'emparà de tothom i tots els vilatans no tenien prou boca per alabar les excel·lències, cada dia més notables, de la societat dels Pau de Rei. Aquests —es deien, satisfets, els uns als altres— donaran la mida més alta de la nostra aptitud professional. En cosa de poc temps, els Pau de Rei, esdevingueren, encara més, el símbol de l'orgull local.

Els Pau de Rei tenien, cada u, les seves eines i cada u els seus secrets professionals i cada u unes mides apamades, en les quals cada u hi era excels. Eren incapaços de fer rodes del mateix diàmetre. La perfecció, per cada Pau de Rei, tenia circumferències diferents i això, en bona part, el va perdre.

Els no admetien raons i no volien perdre el temps en converses. La seva habilitat era inqüestionable. Les seves rodes eren les més rodones del món, però a l'incorporar-les a les màquines tot anava coix. Els Pau de Rei eren personalment perfectes i col·lectivament negats.

L'alemany, que en representació de l'Empresa, els visità, no s'hi veia de cap ull. Malgrat el seu aspecte de general Prússia i un cognom que, en ser pronunciat, tenia retrunys de canonada, no impressionà, ni poc ni gaire, als Pau de Rei. Prou sabien ells, que tot aquell temperi de síl·labes, comptat i debatut i posat en català, ben segur que només significava margarida, o bé, rosella de camp de blat. Si el megaduc dels almogàvers, en traduir el seu cognom Von Blume, al català es quedà amb el de Flor, que podien esperar més! A ells els cognoms alemanys, per fressa que fessin, no els feien ni fred ni calor.

Heu de saber, mestre, —li deien— que nosaltres som d'un país que fa les més belles rodones del món.

—Bé! Bé! Però no fan la mida. I aquesta rosca, en el dibuix, està situada un centímetre més cap al mig.

—Però, està ben feta, o no?

—I tant! És perfecta... però...

—I doncs, home de Déu. Què més voleu?

—Vull que serveixi! La perfecció de la roda és massa accentuada i la col·locació de la rosca massa deficient.

—Si rosquem en l'indret que vos dieu, no ens hi passa prou bé l'eina i res no surt com cal. En canvi en el lloc a on les hem fet, queden perfectes.

—Jo no vull pas tanta perfecció. Vull equilibri. La perfecció per mi és l'equilibri. L'equilibri amb cames. L'equilibri que camina.

—Aquest ens vol fer treballar a cops de gorra, —digué el més vell, el més curt de paraules, el que fins aleshores havia restat mut—. Això, companys, jo ho acabo en sec.

Seguidament es dirigí al banc. Prengué una llima i encarant-se amb l'alemany li espetegà:

—Vós a nosaltres no ens heu d'ensenyar res. Si ens voleu demostrar que teniu raó, aquí teniu la llima. LLIMEU! LLIMEU!

Els alemanys anul·laren la comanda. La societat es disolgué. I la gent del poble deia: Mai no hauríem dit com en són de malfeiners, els alemanys.

Jesús ens parla

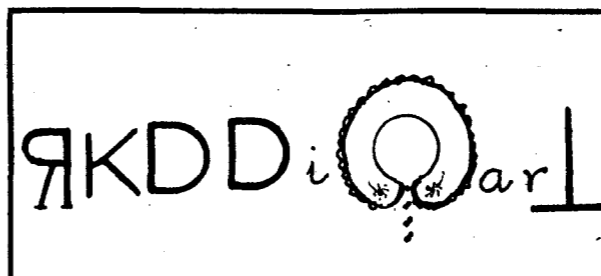
Busquem l'evangeli del diumenge: Evangeli de Sant Joan, capítol 20, versets del 19 al 23 (Jo 20:19-23).

Reflexionem: 1. Jesús ressuscitat, amb un gest totalment gratuït (l'home per més que hagués fet mai no hauria pogut aconseguir un "do diví" tan gran) i lliure, atorga als seus deixebles el do de l'Esperit Sant; és a dir, els fa participants de la vida divina que Ell posseïx en plenitud.

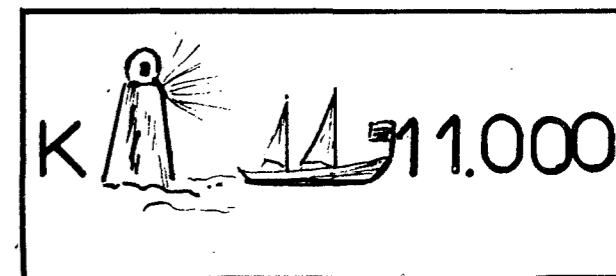
2. "Arenà damunt d'ells", és un signe extern que significa i fa visible, allò que esdevenia en l'interior del seu jo: Jesús els dona a viure la seva nova vida de ressuscitat. Com el primer home fou "creat a imatge i semblança de Déu", el cristià és interiorment configurat a imatge del Crist.

3. Aquesta realitat omple de pau i de coratge. El nostre esperit envigorit amb l'Esperit de Jesús, ens permet de viure com a fills de Déu. L'Esperit de Jesús, per mitjà del sagrament de la Confessió o Penitència que celebrem en la seva Església, ens atorga el perdó de les nostres faltes i pecats, i rejuveneix constantment el nostre amor a Déu i als altres.

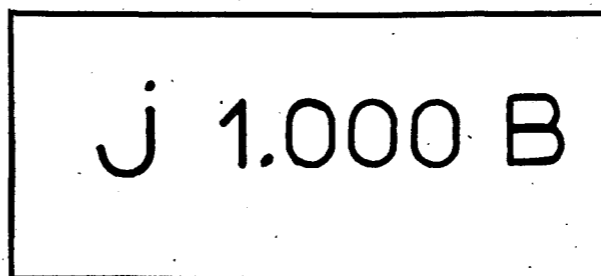
El mossèn

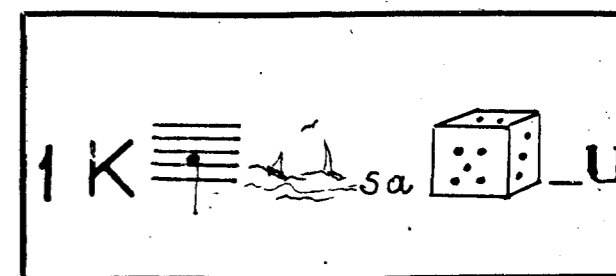
1. ¿Què et posaràs?

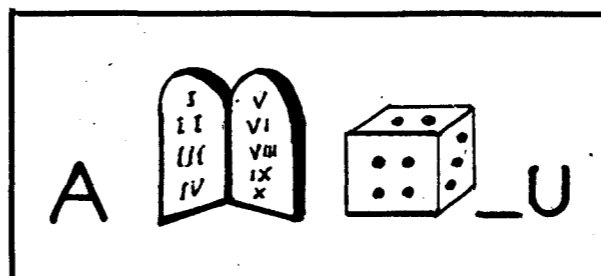
4. ¿Quin és aquell poblet?

2. Demà hi aniré i tu?

5. ¿Ha fet mal temps?

3. ¿On aneu?

SOLUCIONS

1. Arrecades i collarret.
2. Jo també.
3. A Lleida.
4. Cataractum.
5. Una calamarsada.

DIUMENGE

16.00 La pel·lícula del diumenge: "El vell i la mar". 17.30 Veles al vent. 18.00 Dibuxos animats. 18.30 Digui, Digui... 19.00 7 x III. 19.30 Estoc de pop. 20.30 Curar-se en salut. 21.00 Telenotícies. 21.30 Dallas. 22.30 Gol a gol. 24.00 Fi d'emissió

DILLUNS

13.30 TV3, segona vegada -Gol a gol. 14.30 Telenotícies. 15.15 Diari prohibit. Cap. 4. 16.00 Digui, Digui... 16.15 Pel·lícula: "Camí de Zanzibar". 18.00 Concert. 19.30 Avanç informatiu. 19.35 Pobles de Catalunya: "Vilada". 19.50 Fes Flash -Cinema d'animació. "Tin Tin". Tarzan. Teatre infantil: "Les arrecades de la reina". Concurs. 21.00 Telenotícies. 21.30 Informatiu Cinema. 22.00 Cinema 3 - "Petulia". 24.00 Fi d'emissió.

DIMARTS

13.30 TV3, segona vegada: Estoc de Pop. 14.30 Telenotícies. 15.15 Diari prohibit. Cap. 5. 16.00 Aula visual. 19.30 Pobles de Catalunya: "Pallejà". 19.50 Fes Flash. Cinema d'animació. "Tin Tin". Pobles i llegendes: "Manlleu". Poltrona Express. Informatiu. Concurs. 21.00 Telenotícies. 21.30 Joc de Ciència - Internacional. 22.00 Angel Casas Show. 24.00 Fi d'emissió.

DIMECRES

13.30 TV3, segona vegada: Curar-se en salut. 14.30 Telenotícies. 15.15 Vandenberg. Cap. 1. 16.15 Aula visual. (Repetició). 19.30 Pobles de Catalunya: "Aiguafreda". 19.50 Fes Flash. Cinema d'animació. "Tin Tin" i Contes de Fades. Abracadabra Benji. Cap. 7. Concurs. 21.00 Telenotícies. 21.30 Magnum: "Digues-li adéu". 22.30 Identitats-Rastres. 23.30 Cicle de joves intèrprets catalans. Josep Gil (piano). 24.00 Fi d'emissió.

DIJOUS

13.30 TV3, segona vegada: Angel Casas Show. 14.30 Telenotícies. 15.15 Vanderber. Cap. 2. 16.00 Aula visual. 19.30 Pobles de Catalunya: "Cercs". 19.50 Fes Flash - Cinema d'animació. "Tin Tin". Esports: Cross. Musical: "Miquel Pujadó". Concurs. 21.00 Telenotícies. 21.30 Històries imprevistes: "Aneu-vos en pau". 22.00 A tot esport. 23.00 Riel. Cap. 2. 24.00 Fi d'emissió.

DIVENDRES

13.30 TV3, segona vegada: A tot esport. 14.30 Telenotícies. 15.15 Vandenberg. Cap. 3. 16.00 Aula visual (repetició). 19.30 Digui, Digui... 19.50 Fes Flash. Cinema d'animació. "Tin Tin". Aventures del senyor Cordills. Espectacle: Dansa. Concurs. 21.00 Telenotícies. 21.30 30 minuts. 22.00 Galeria oberta: "Enric VIII de Shakespeare". 00.01 Fi d'emissió.

DISSABTE

16.05 Cinema d'animació. 16.30 Bojos per Califòrnia: "El ratolí". 17.15 Circ. 17.30 El dia dels Triflids. Cap. 5. 18.00 Dibuxos animats. 18.15 La dona biònica: "Assalt al vaixell casino". 19.00 Els autos i els homes: "La lluita Renault-Citroën". 20.00 Retalls i embolics: "La nova companya". 20.30 L'arca ambulànt - Cap. 7. 21.00 Telenotícies. 21.30 Concurs: Tres i l'astròleg. 23.00 Telecinema: "L'hotel dels infarts".

DIUMENGE

CIRCUIT ESTATAL

09.55 Concert. 10.30 El dia del senyor - Santa missa. 11.30 Poble de Déu. 12.00 Temps i marca. 15.00 Telediari - 1ª ed. 15.35 Heathclif i Marmaduke. 15.55 Futbol: Espanya-Eire (amistós). 16.00 El Món. 21.30 Això és el que hi ha. 19.15 Gran Prix. 19.45 Val més prevenir. 20.20 Minuts musicals. 20.25 Carreres de cavalls. 21.00 Telediari - 2ª ed. 21.35 Mike Hammer - "Demasiado joven para morir". 22.30 Estudi Estadi. 23.40 Autoretrat. 00.35 Comiat.

DILLUNS

CIRCUIT CATALÀ

10.30 Pel·lícula: "Contes a la vora del foc". 12.00 Retransmissió esportiva. 13.30 Programa especial. 14.00 Miramar esportiu. 14.20 Miramar informatiu. 15.00 Connexió amb Madrid.

CIRCUIT ESTATAL

15.00 Telediari - 1ª ed. 15.35 Estranys. Ep. 16. 16.30 Visca la tarda! 17.25 Hípica. 18.15 Hola, nois! 18.20 Barri Sésamo. 18.50 El planeta imaginari. 19.20 Informatiu juvenil. 19.35 Pista lliure. 20.30 Consum. 21.00 Telediari. 2ª ed. 21.45 El superagent 86. 22.15 Goya. 23.10 Viure cada dia. 00.10 Telediari - 3ª ed. 00.30 Telesport. 00.40 Comiat.

DIMARTS

CIRCUIT ESTATAL

15.00 Telediari - 1ª ed. 15.35 Estranys. Ep. 18. 17.25 Contes i llegendes. 18.25 Hola, nois! 18.30 Barri Sésamo. 18.55 Els electrofollets. 19.20 Informatiu juvenil. 19.30 Tocatà. 20.00 Al mil per mil. 21.00 Telediari - 2ª ed. 22.00 L'home i la Terra. 23.00 L'ocell espinós. Ep. 11. 23.00 Especial musical. 24.00 Telediari. 00.20 Telesport. 00.30 Comiat.

DIMECRES

CIRCUIT ESTATAL

15.00 Telediari - 1ª ed. 15.35 Estranys. Ep. 19. 16.30 Visca la tarda. 17.25 D'ací i d'allà. 17.50 Lletxa menuda. 18.15 Hola, nois! 18.20 Barri Sésamo. 18.50 La cova dels forrellats. 19.15 Objectiu-92. 20.15 Informatiu juvenil. 20.30 Dintre d'un ordre. 21.00 Telediari - 2ª ed. 21.45 Sessió de nit. 23.30 Els comptes clars. 24.00 Telediari - 3ª ed. 00.20 Telesport. 00.30 Comiat.

DIJOUS

CIRCUIT ESTATAL

15.00 Telediari - 1ª ed. 15.35 Estranys. Ep. 19. 16.30 Visca la tarda. 17.25 Generació 800. 18.15 Hola, nois! 18.20 Barri Sésamo. 18.45 El kiosk. 19.50 Informatiu juvenil. 20.05 L'art de viure. 21.00 Telediari - 2ª ed. 21.35 El cos humà. 22.15 Aquí et vull veure. 23.05 A portada. 24.00 Telediari - 3ª ed. 00.20 Telesport. 00.30 Comiat.

DIVENDRES

CIRCUIT ESTATAL

15.00 Telediari - 1ª ed. 15.35 Estranys. Ep. 20. 16.30 Visca la tarda. 17.25 Així és l'Òpera. 18.25 Hola, nois! 18.30 Barri Sésamo. 18.55 Scooby Doo. 19.20 Nosaltres. 19.45 Els amics de la vall verda. Ep. 2. 20.25 Al galop. 21.00 Telediari - 3ª ed. 21.35 Parcs nacionals. 22.10 "Como Pedro por su casa". 23.05 L'empremta del crim. 00.05 Telediari - 3ª ed. 00.35 Telesport. 01.00 Barenboim. 01.10 Comiat.

DISSABTE

CIRCUIT ESTATAL

11.00 La bola de cristall. 12.55 Loteria Nacional. 13.05 Gent jove. 14.30 Les Corts d'Espanya. 15.00 Telediari - 1ª ed. 15.35 Lucky Luke. 16.05 Primera sessió. 18.15 Els savis. 19.15 "V". 20.30 Ahir i avui de l'aviació. 21.00 Telediari - 2ª ed. 21.35 Informe Setmanal. 22.00 Dissabte cine. 24.00 Comiat.

DIUMENGE

CIRCUIT CATALÀ

10.30 Santa missa. 11.30 Miramar esportiu. 14.00 Recull informatiu. 15.30 Connexió amb Madrid.

CIRCUIT ESTATAL

15.30 Motociclisme - Campionat del món de velocitat. 17.30 Estrenes TV - "La vida en el Missisipi". 19.10 Tao-Tao. 19.35 L'any que vam néixer. 20.30 Zola. Cap. 6. 21.35 El Dominical. 22.30 Llargmetratge: "La comedia de la vida". 00.10 Metropolis. 00.50 Comiat.

DILLUNS

CIRCUIT CATALÀ

15.00 Documental "Bali". 16.00 Musical "Estrellas 85". 16.45 Pel·lícula: "La guineu de Bambury". 18.30 Tres i no res. 19.00 Connexió amb Madrid.

CIRCUIT ESTATAL

19.00 Agenda. 19.10 Curs d'anglès. 19.25 Posta a punt. 19.45 Arc Iris. 20.00 Temps moderns. 20.40 La nit del cine espanyol. 23.30 Música i músics. 24.00 Últimes preguntes. 00.30 Resum informatiu. 01.00 Comiat.

DIMARTS

CIRCUIT CATALÀ

16.45 Berenar a Sant Cugat. 19.00 Connexió amb Madrid.

CIRCUIT ESTATAL

19.00 Agenda. 19.10 Curs d'anglès. 19.25 En marxa. 19.45 Arc Iris. 20.00 Temps moderns. 21.00 Els veïns. 21.30 Si jo fos president. 23.00 El cinquè genet. 24.00 Dones per a una època. 00.30 Resum informatiu. 01.00 Comiat.

DIMECRES

CIRCUIT CATALÀ

16.45 Berenar a Sant Cugat. 19.00 Connexió amb Madrid.

CIRCUIT ESTATAL

19.00 Agenda. 19.10 Curs d'anglès. 19.25 En marxa. 19.45 Arc Iris. 20.00 Taula d'anuncis. 20.30 Amb les mans a la massa. 21.00 Estudi obert. 23.00 Tatuatge. 24.00 Embolic. 00.30 Resum informatiu. 00.55 Comiat.

DIJOUS

CIRCUIT CATALÀ

16.45 Berenar a Sant Cugat. 19.00 Connexió amb Madrid.

CIRCUIT ESTATAL

19.00 Agenda. 19.10 Curs d'anglès. 19.25 En marxa. 19.45 Arc Iris. 20.00 A-Uan-Ba-Buluba-Balam-Bambu. 21.00 Fila 7. 22.05 Cine club. 00.10 Jazz entre amics. 00.45 Resum informatiu. 01.00 Comiat.

DIVENDRES

CIRCUIT ESTATAL

19.00 Agenda. 19.10 Curs d'anglès. 19.30 La clau. 00.30 Resum informatiu. 01.00 Comiat.

DISSABTE

CIRCUIT CATALÀ

10.30 La família Robinson. 11.00 Tres i no res. 11.25 Digui, Digui... 11.35 Pleiteguensam. 12.05 Benvinguts. 13.00 Un milió per al millor. 14.00 Recull informatiu. 15.00 Enric parada i fonda. 16.30 Connexió amb Madrid.

CIRCUIT ESTATAL

16.30 Estadi 2. 20.35 La finestra electrònica. 22.55 Concert 2. 02.00 Comiat.

Desitjo subscriure'm a:

Catalunya Cristiana

Nom i cognoms .....

Adreça .....

Població ..... D.P. ....

Remetre aquesta butlleta a:

Redacció i administració

Edifici de la Televisió de Catalunya, Plaça de Catalunya, 10, 08002 Barcelona, Tel. 91 27 29 1784 - 2805

- Trameto les 2.500 ptes. per gir postal.
  - Inclou un taló barrat per aquest import.
  - Prego al Banc / Caixa .....
- Agència .....
- que se serveixi domiciliari aquest pagament anual, fins a nova ordre, en la meua llibreta / compte n.º .....
- Lloc .....
- Data .....

Signatura

col·lecció «MASSAGRAN»

GUIÓ: R. FOLCH I CAMARASA
DIBUIXOS: J. M. MADORELL

VOLUMS PUBLICATS:

- Aventures extraordinàries d'en MASSAGRAN 30×22,5 cm. 46 pp. ctné.
- Aventures ENCARA MÉS extraordinàries d'en MASSAGRAN 30×22,5 cm. 52 pp. ctné.
- MASSAGRAN i el quadrat màgic 30×22,5 cm. 54 pp. ctné.

NOVETAT DESEMBRE 1984: Massagran al Pol Nord
EDICIONS EN CATALÀ I EN CASTELLÀ

EDITORIAL CASALS

ESPECIALITZADA EN LLIBRES DIDÀCTICS
MATERNAL-PARVULARI-EGB-BUP

Casp, 79. Barcelona-13 Tels. 245 72 03-04